РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТО И ПЪРВО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Проект

ЗАКОН ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА ОТПАДЪЦИТЕ

Глава първа.
ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Раздел I.
Предмет, цели и обхват

Чл. 1. (1) С този закон се уреждат обществените отношения, свързани с отпадъците и тяхното екологосъобразно управление през целия им жизнен цикъл.

(2) Целите на този закон са да се регламентират:

1. мерките за защита на околната среда и човешкото здраве чрез които се:

а) предотвратява или намалява вредното въздействие от образуването и управлението на отпадъци;

б) намалява цялостното въздействие от използването на ресурси, и се повишава ефективността на това използване;

2. изискванията към производителите на продукти и към продуктите, които в процеса на тяхното производство или след крайната им употреба образуват опасни или масово разпространени отпадъци;

3. управлението на отпадъците, което се осъществява с цел да се предотврати, намали или ограничи вредното им въздействие върху човешкото здраве и околната среда при спазване на изискванията за:

а) опазване на водата, въздуха, почвата, растенията или животните;

б) шума и миризмите и

в) опазване на природната среда и местата, които са обект на специална защита;

4. критериите, условията и изискванията, свързани с жизнения цикъл на отпадъците.

Чл. 2. (1) Този закон се прилага за:

1. битовите отпадъци;

2. производствените отпадъци;

3. строителните отпадъци;

4. опасните отпадъци.

(2) Този закон не се прилага за:

1. радиоактивните отпадъци;

2. незамърсена почва и други материали в естествено състояние, изкопани по време на строителни дейности, при условие, че материалът ще бъде използван в естественото си състояние на площадката, от която е изкопан;

3. земя, включително неизкопана замърсена почва и трайно свързани със земята сгради;

4. фекална материя, с изключение на тази по т. 8, слама и други естествени неопасни материали от селското или горското стопанство, използвани в земеделието и лесовъдството, или за производството на енергия от такава биомаса посредством процеси или методи, които не увреждат околната среда и не застрашават човешкото здраве;

5. отпадъчните газове, изпускани в атмосферата;

6. отпадъчните води;

7. излезлите от употреба експлозиви;

8. странични животински продукти, в т.ч. преработени продукти съгласно Регламент (ЕО) № 1069/2009 на Европейския Парламент и на Съвета, за установяване на здравни правила относно странични животински продукти и производни продукти, непредназначени за консумация от човека и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1774/2002 (ОВ L 300, 14.11.2009 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕО) № 1069/2009”, с изключение на предназначените за изгаряне, депониране или използване в съоръжение за биогаз или компост;

9. трупове на умрели, но не заклани животни, включително такива, които са убити, за да се прекрати разпространението на епизоотични болести и които се обезвреждат съгласно Регламент (ЕО) № 1069/2009;

10. минни отпадъци по смисъла на Закона за подземните богатства, получени от проучването, добива, преработването и съхраняването на минерални суровини и при експлоатация на кариери;

11. седименти, преместени в повърхностни води с цел управление на водите и водните обекти или предотвратяване на наводнения, или намаляване на последствията от наводнения и засушаване, или рекултивацията на земи, когато това не противоречи на други закони и седиментите нямат опасни свойства.

Раздел II.
Класификация и йерархия

Чл. 3. (1) Класификацията на отпадъците представлява включването им в списък с код и наименование, в съответствие с изискванията на Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 г. относно отпадъците и за отмяна на определени директиви (обн. ОВ, L 312 от 22.11.2008 г.), наричана по-нататък „Директива 2008/98/ЕО” и Решение на Европейската комисия 2000/532/ЕО от 3 май 2000 г. (ОВ, L 226 от 6.9.2000 г.).

(2) Списъкът на отпадъците включва и опасни отпадъци, отчита произхода и състава им, а когато това е необходимо - пределните допустими стойности за концентрация на опасни вещества.

(3) Класификацията на отпадъците се определя с наредба на министъра на околната среда и водите и министъра на здравеопазването.

Чл. 4. (1) Отпадъкът може да бъде опасен, и когато не е определен като такъв съгласно списъка на отпадъците в случаите, когато проявява едно или повече от свойствата, посочени в приложение № 2.

(2) Когато въз основа на анализно свидетелство от сертифицирана лаборатория за изпитване състава се установи, че даден отпадък, който е включен в списъка за опасни отпадъци, не проявява никое от изброените в приложение № 2 свойства, той може да бъде считан за неопасен.

(3) Не се допуска прекласификацията на опасните отпадъци като неопасни, когато въз основа на разреждане или смесване на отпадъците се намаляват началните концентрации на

опасни вещества до нива под праговете, определящи отпадъците като опасни.

Чл. 5. (1) При управлението на отпадъците, политиките и мерките по закона се прилага като приоритетен ред следната йерархия за управлението на отпадъците:

1. предотвратяване;

2. подготовка за повторна употреба;

3. рециклиране;

4. друго оползотворяване, например оползотворяване за получаване на енергия и

5. обезвреждане.

(2) При прилагането на йерархията по ал. 1, се отчитат общите принципи за опазване на околната среда съгласно чл. 4, параграф 2, т. 3 от Директива 2008/98/ЕО, като принципа за предпазните мерки, за устойчивост, за техническата осъществимост и икономическата приложимост, за опазване на ресурсите, както и за цялостното въздействие върху околната среда, човешкото здраве, икономиката и обществото.

(3) Когато съгласно ал. 2 не е целесъобразно и обосновано оползотворяването на отпадъците в съответствие с реда в ал. 1, лицата, при чиято дейност се образуват и/или третират отпадъци, предприемат необходимите мерки за екологосъобразно обезвреждане на отпадъците в съответствие с целите по този закон.

Чл. 6. Отклонения от йерархията за управление на отпадъците се допускат за специфични потоци отпадъци, когато това се налага във връзка с жизнения цикъл на отпадъците и цялостното им въздействие върху околната среда и нейните компоненти.

Раздел III.
Жизнен цикъл на отпадъците

Чл. 7. (1) Вещество или предмет, които са резултат на производствен процес, чиято основна цел не е тяхното производство, представляват страничен продукт, а не отпадък, само ако едновременно са спазени следните условия:

1. по-нататъшната им употреба е:

а) сигурна и

б) законна, т.е. отговарят на всички приложими изисквания към продуктите, опазването на околната среда и човешкото здраве, свързани с конкретната им употреба, и няма да доведат до цялостно вредно въздействие върху околната среда или човешкото здраве.

2. могат да се използват без специално допълнително преработване, което се отличава от обичайната производствена практика;

3. получени са като неразделна част от производствен процес.

(2) Въз основа на условията по ал. 1, при спазване на изискванията, произтичащи от директно приложимото право на Европейската общност (общността), министърът на околната среда и водите определя с мотивирано решение критерии, съгласно които дадено, вещество или предмет се определят като продукт, а не като отпадък по смисъла на този закон.

(3) При определяне на критериите по ал. 2 се съобразяват одобрени технически спецификации, стандарти и практики, приложими към продуктите, като в процеса на тяхното определяне се взема мнението на заинтересованите лица - представители на производителите на такива продукти и на лицата, извършващи дейност с отпадъци.

Чл. 8. (1) Определени отпадъци престават да са отпадъци по смисъла на закона, ако в следствие на преминаването им през операция по оползотворяване, включително рециклиране, отговарят на национални или общностни критерии по ал. 2, които се определят съгласно следните условия:

1. съществува търговска или друга обичайна практика за използването за специфични цели на веществото или предмета;

2. за веществото или предмета съществува пазар или търсене;

3. веществото или предметът отговарят на техническите изисквания за специфичните цели и са в съответствие със съществуващите закони и стандарти, приложими към продуктите;

4. употребата на веществото или предмета няма да доведе до цялостно вредно въздействие върху околната среда или човешкото здраве.

(2) Министърът на околната среда и водите или оправомощено от него длъжностно лице определя с мотивирано решение за всеки отделен случай критерии, при които определен отпадък престава да е такъв, освен в случаите, когато са определени директно приложими критерии на общността. Когато националните критерии се определят за цели отпадъчни потоци, това с тава с наредба на Министерския съвет, по предложение на министъра на околната среда и водите.

(3) Националните критерии по ал. 2 се изготвят въз основа на правото и съдебната практика на общността, при участието на представители на заинтересованите бизнес организации.

(4) Отпадъците, които при условията на ал. 1 престават да бъдат отпадъци, се зачитат за изпълнение на целите за оползотворяване и рециклиране на съответни отпадъчни потоци, когато са изпълнени изискванията за рециклиране или оползотворяване по този закон и по наредбите по чл. 33, ал. 1.

Глава втора.
УПРАВЛЕНИЕ НА ОТПАДЪЦИТЕ.

Раздел I.
Общи разпоредби

Чл. 9. Компетентните органи осигуряват прозрачност при разработването на законодателството и политиката по отношение на отпадъците и тяхното управление, като спазват действащите нормативни актове, регламентиращи консултациите и ангажирането на гражданите и заинтересованите лица.

Чл. 10. (1) Притежатели на отпадъци са причинителите на отпадъци, както и лицата, в чието владение се намират те.

(2) Притежателите на отпадъци ги третират сами в съответствие с този закон или ги предоставят за събиране, транспортиране или третиране на лица, които притежават документ по чл. 17.

(3) Притежателите на отпадъците отговорят за екологосъобразно третиране на отпадъците през целия им жизнен цикъл до окончателното им оползотворяване или обезвреждане.

(4) Извън случаите по Регламент (ЕО) № 1013/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 г. относно превози на отпадъци (ОВ, L 190 от 12.7.2006 г.), наричан по-нататък "Регламент 1013/2006", отговорността по ал. 3 могат да носят първоначалния причинител, всеки притежател по време на жизнения цикъл на отпадъците, както и лица, които имат право да извършват дейности с отпадъци съгласно закона и подзаконовите нормативни актове по неговото прилагане.

Чл. 11. (1) Разходите за събирането, в т.ч. съхраняването, транспортирането и третирането на отпадъците са за сметка на първоначалния причинител на отпадъците или на всеки притежател по време на жизнения цикъл на отпадъците.

(2) Когато причинителите на отпадъци са неизвестни, разходите по възстановяването на качествата на околната среда се поемат от лицата, в чието държане се намират отпадъците.

(3) Всички разходи за възстановяване на качествата на околната среда и за разкриване

на действителния причинител се възстановяват от него.

Чл. 12. Собствениците на пътищата по чл. 8 от Закона за пътищата отговарят за:

1. почистването от отпадъци на пътя, земното платно, пътните съоръжения, обслужващите зони, крайпътните обслужващи комплекси и опорните пунктове за поддържане по смисъла на § 1, т. 1 - 3, 6, 9 и 10 от допълнителните разпоредби на Закона за пътищата;

2. осигуряването на съдове за събиране на отпадъците и транспортирането им до съоръжение за тяхното третиране.

Чл. 13. (1) Приемането и предаването на производствените, строителните и опасните отпадъци се извършват въз основа на писмен договор с лица, притежаващи съответен документ по чл. 17.

(2) Притежателите на отпадъци от хартия и картон, стъкло, пластмаси и метали, образувани от търговски обекти, производствени, стопански и административни сгради, ги съхраняват разделно и ги предават за разделно събиране на лица, притежаващи документ по чл. 17 и въз основа на писмен договор.

(3) Изключение от ал. 2 е допустимо за притежатели на обекти с РЗП под 100 кв. м., при условие, че в населеното място, няма система за разделно събиране на съответните отпадъци.

(4) Притежателите на отпадъци са длъжни:

1. да изпълняват разпоредбите за събиране, транспортиране и третиране на отпадъците;

2. да поддържат в постоянна изправност и нормално действие съоръженията си за третиране на отпадъци;

3. да предприемат всички мерки за недопускане смесването на:

а) на един вид опасни отпадъци с друг вид опасни или други отпадъци, вещества или материали, включително и за недопускане на разреждането на опасни вещества;

б) оползотворими отпадъци с неоползотворими отпадъци;

4. да организират безопасно съхраняване на отпадъците, за които не може да бъде осигурено третиране в съответствие с изискванията на този закон;

5. при наличие на опасни отпадъци да определят отговорно лице и да организират безопасното им управление;

6. да водят отчетност за отпадъците по реда, определен с този закон и подзаконовите нормативни актове по прилагането му;

7. да класифицират отпадъците по реда, определен с този закон и наредбата по чл. 3, ал. 3;

8. в момента на поискването да осигуряват достъп на контролните органи до съоръженията, в които се образуват отпадъци, до съоръженията за съхраняване и третиране на отпадъците и до документацията по отпадъците;

9. да осигурят инструктаж и периодично обучение на персонала, който работи с опасни отпадъци;

10. да предвидят и осъществят необходимите мерки за неразпространяване на замърсяване след закриване на обектите и дейностите, както и на инсталацията или съоръжението за третиране на отпадъци;

11. да предвидят необходимите финансови средства за:

а) изпълнение на плана за мониторинг;

б) закриване на инсталацията или на съоръжението за третиране на отпадъци;

в) следоперативен мониторинг и контрол;

12. да уведомяват компетентните органи за предстоящи промени на суровините и технологичните процеси, които биха довели до изменение в количеството или вида на образуваните отпадъци и техните опасни свойства;

13. да осигурят повторната употреба, рециклиране или оползотворяване на отпадъците при спазване изискванията на този закон.

Чл. 14. (1) Отпадъците се събират разделно, когато това е технически, екологично и икономически осъществимо.

(2) Смесване по чл. 13, ал. 4, т. 3, б. „а" се допуска, когато:

1. дейността се извършва от лица, които притежават разрешение по чл. 17;

2. са спазени изискванията по чл. 1, ал. 2, т. 3 и

3. дейността отговаря на най-добрите налични техники.

(3) Смесването на опасни отпадъци с други отпадъци или с други материали с различни свойства е допустимо, когато това е необходимо за спазването на ал. 1, както и за улесняване или подобряване на оползотворяването.

(4) Когато опасните отпадъци са смесени по начин, който противоречи на изискванията на този закон, се извършва разделяне, когато това е технически и икономически възможно и необходимо, при спазване на изискванията на чл. 1, ал. 2, т. 3.

Чл. 15. (1) Отпадъци от влизащите в страната въздушни, водни и сухоземни транспортни средства се третират непосредствено след влизането им в страната в съответствие с изискванията на Регламент (ЕО) № 1069/2009, Закона за ветеринарномедицинската дейност и свързаните с него подзаконови нормативни актове.

(2) Дейностите по ал. 1 се извършват от лица, притежаващи документ по чл. 17.

Чл. 16. (1) Лицата, които събират и транспортират отпадъци, ги предават за третиране, като спазват разпоредбите на този закон.

(2) Отпадъците в зависимост от техния вид, свойства, състав и други характеристики се събират, транспортират и третират по начин, който няма да възпрепятства последващото им оползотворяване.

Чл. 17. (1) За извършване на дейности с отпадъци се изисква:

1. разрешение, издадено по реда на глава шеста, раздел II, или

2. комплексно разрешително, издадено по реда на глава седма, раздел II от ЗООС.

(2) Разрешения по ал. 1 не се изискват за:

1. търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали (ОЧЦМ), които не притежават опасни свойства;

2. предварително съхраняване на отпадъци на мястото на образуване до събирането им;

3. събиране, включително предварително съхраняване, извършвано по време на събирането по смисъла на § 1, т. 18 от допълнителните разпоредби, и за транспортиране на отпадъци по смисъла този закон;

4. дейностите по оползотворяване на отпадъци, с код R12 и R13, за които се удостовери покриване на критериите съгласно чл. 8;

5. дейности като търговец и/или брокер на отпадъци;

6. разделно събиране на отпадъци, което не се извършва по занятие, като събиране на лекарства с изтекъл срок на годност от аптеките, както и дейности по обратно приемане на територията на търговски обекти на масово разпространени отпадъци от видовете по наредбите по чл. 31 при наличие на сключен договор с организация по оползотворяване или с лица,

изпълняващи задълженията си индивидуално, и/или с лица, извършващи съответен документ по чл. 1.

(3) За дейностите по ал. 2, т. 1, 3 и 4 се издава регистрационен документ по образец, одобрен от министъра на околната среда и водите, по реда на глава шеста, раздел II.

(4) За извършване на търговска дейност с ОЧЦМ, които не притежават опасни свойства, въз основа на регистрационния документ по ал. 3, се издава лиценз по реда на глава шеста, раздел III.

(5) Когато се извършват едновременно дейности по ал. 1 и по ал. 2, т. 1, 3 и 4, лицата могат да подадат заявление за издаване на разрешение по чл. 90, включващо всички дейности или част от тях, което отменя изискването за издаване на регистрационен документ за включените в разрешението дейности.

(6) Разрешение по ал. 1 или регистрационен документ по ал. 2, т. 1, 3 и 4 за извършване на дейности с отпадъци се издава на физическо или юридическо лице, регистрирано като търговец по българското или по националното си законодателство, на държавни и общински предприятия, сдружения на общини, кооперации и бюджетни предприятия по смисъла на § 1, т. 1 от допълнителните разпоредби на Закона за счетоводството, които отговарят на изискванията на този закон.

(7) За дейностите по ал. 1, т. 5 лицата подлежат на регистрация по реда на глава пета, раздел II, в случай, че не притежават документ ал. 1, ал. 3 или ал. 4.

Чл. 18. (1) Забранява се изоставянето, нерегламентираното изхвърляне, изгаряне, третиране или друга форма на неконтролирано или нерегламентирано управление на отпадъците.

(2) Забранява се нерегламентираното изгаряне на отпадъчни автомобилни гуми и електрически кабели, включително с цел извличане на ОЧЦМ.

(3) Забранява се изхвърлянето на отпадъци на неразрешени за това места.

(4) При възникване на замърсяване компетентните органи и притежателите на отпадъци незабавно предприемат необходимите действия за ограничаване на последиците от него върху здравето на хората и околната среда.

Чл. 19. (1) Изискванията за управление на битови отпадъци, био-отпадъци, както и за управление на утайки от пречистване на отпадъчни води се определят с наредба на Министерския съвет.

(2) Био-отпадъците от поддържане на обществени площи, паркове и градини се събират разделно и се компостират при спазване на изискванията на този закон и наредбата по ал. 1.

Чл. 20. (1) Условията и изискванията към площадките за разполагане на съоръженията за третиране на отпадъци, за изграждането и експлоатацията на съоръженията и инсталациите за третиране на отпадъци, както и за събиране, транспортиране и третиране на производствени и опасни отпадъци и управление на отпадъци и оборудване, съдържащи полихлорирани бифенили, се определят с наредба на министъра на околната среда и водите, съгласувана с министъра на регионалното развитие и благоустройството и с министъра на здравеопазването.

(2) Не се допуска разполагане на площадките за третиране на отпадъци на територията на пояс I на санитарно-охранителни зони на водоизточниците и съоръженията за питейно-битово водоснабдяване и около водоизточниците на минерални води, използвани за лечебни, профилактични, питейни и хигиенни нужди.

Раздел II.
Управление на строителни отпадъци

Чл. 21. (1) Възложителят на строителство, на разрушаване на законни строежи и на доброволно премахване на незаконни строежи или на негодни за ползване или застрашаващи сигурността строежи отговаря за изпълнението на целите по ал. 2.

(2) В сроковете по § 13 от преходните и заключителните разпоредби поетапно чрез системите за третиране на строителни отпадъци се осигурява подготовка за повторната им употреба, рециклиране и друго оползотворяване на материали от строителни отпадъци, включително при насипни дейности чрез заместване на други материали с отпадъци в количество, не по-малко от 70 на сто от общото им тегло, от което се изключват незамърсени почви, земни и скални маси от изкопи в естествено състояние.

(3) Методите за изчисляване на изпълнението на целите по ал. 2 се определят с наредбата по чл. 30.

Чл. 22. (1) Забранява се въвеждането в експлоатация на строежи по реда на Закона за устройство на територията (ЗУТ) без наличие на съответен документ по чл. 17, когато такъв се изисква.

(2) Забранява се въвеждането в експлоатация по реда на ЗУТ на депа за опасни и неопасни отпадъци без обезпечение за закриване и следексплоатационни грижи на площадките на депа в съответствие с чл. 66.

Чл. 23. (1) Възложителят на строителството отговаря за изпълнението на цели за влагане рециклирани строителни материали, определени в наредбата по чл. 30.

(2) Рециклираните строителни материали, които се пускат на пазара в Република България и са предназначени за трайно влагане в строежите или части от тях, осигуряват изпълнението на основните изисквания към строежите, въз основа на експлоатационните им показатели, определени в техническите спецификации, както и на нормативните изисквания за тяхната употреба.

Чл. 24. (1) Строителството, разрушаването на законни сгради и съоръжения и доброволното премахване на незаконни строежи или на негодни за ползване или застрашаващи сигурността строежи се извършва по начин, осигуряващ последващото оползотворяване, в т.ч. рециклиране на образуваните строителни отпадъци в съответствие с изискванията на наредбата по чл. 30.

(2) Не се допуска възлагане на строителство, разрушаване или премахване по чл. 21, ал. 1, което не постига целите за оползотворяване и рециклиране на строителни отпадъци съгласно изискванията и в сроковете, определени в наредбата по чл. 30.

Чл. 25. (1) Собственикът или изпълнителят на разрушаването извършва принудителното премахване на незаконни строежи или на негодни за ползване или застрашаващи сигурността строежи, селективно по материали, след одобряване на плана по чл. 27, ал. 1, което се вписва като задължително условие в договорите за възлагане на премахването.

(2) Възложителят на обществени поръчки за проектиране и изпълнение на строежи, с изключение на премахването на строежи, включва в условията за избор на изпълнител и в договорите за възлагане, задължения към изпълнителите за влагане на рециклирани строителни материали съгласно изискванията на наредбата по чл. 30.

Чл. 26. (1) Транспортирането и третирането на строителни отпадъци, получени в резултат на принудителното премахване на строеж, са за сметка на извършителя на незаконния строеж или на собственика на сградата или съоръжението и се извършват от възложителя на строежа или от собственика на строителните отпадъци или от друго лице, притежаващо документ по чл. 17 и въз основа на писмен договор.

(2) Когато лицата по ал. 1 са неизвестни или не са предприели нужните действия, в срока съгласно заповедта за премахването, кметът на съответната община отговоря за предаването на отделените строителни отпадъци по време на принудителното премахване на строежи, за оползотворяване на материалите и за влагане на рециклирани строителни материали, включително за покриването на разходите за извършване на транспортирането, събирането и третирането им.

(3) Влязлата в сила заповед за премахване на строежа и протокола за извършените разходи за дейностите по транспортиране и оползотворяване на отпадъците, са основание за

издаване на заповед за незабавно изпълнение по чл. 417, т. 1 от Гражданския процесуален кодекс в полза на съответната община, която е направила разходите за премахването.

Чл. 27. (1) Възложителите на строителни и монтажни работи по смисъла на § 5, т. 40 от допълнителните разпоредби на ЗУТ, и възложителите на премахване на строежи възлагат изготвянето на план за управление на строителни отпадъци в обхват и съдържание, определени с наредбата по чл. 30.

(2) Изискването по ал. 1 не се прилага за:

1. разрушаване на сгради с разгъната застроена площ (РЗП) под 100 кв. м;

2. реконструкция, основен ремонт и/или промяна предназначението на строежи с РЗП, по-малка от 500 кв. м;

3. строеж на сгради с РЗП, по-малка от 300 кв. м.;

4. текущи ремонти по смисъла на § 5, т. 43 от допълнителните разпоредби на ЗУТ.

(3) Планът се включва в обхвата на инвестиционните проекти по глава осма от ЗУТ, а за обектите, за които не се изисква одобрен инвестиционен проект, се изготвя като самостоятелен план.

Чл. 28. (1) Плановете за управление на строителни отпадъци се одобряват:

1. за строежи, за които се изисква одобрен инвестиционен проект – съгласно част от процедурата за съгласуване и одобряване на инвестиционни проекти по реда на глава осма, раздел II от ЗУТ;

2. за обекти, за които не се изисква одобрен инвестиционен проект - от кмета на община или оправомощено от него длъжностно лице, на чиято територия се реализира проектът.

(2) Одобрението на плана за управление на строителни отпадъци включва проверка на съответствието с целите за рециклиране и оползотворяване на строителни отпадъци.

(3) Компетентният орган по ал. 1 може да изисква предоставяне на допълнителна информация или отстраняване на нередовностите в случай на несъответствие с изисквания на наредбата по чл. 30, като изпраща мотивирано становище до заявителя в срок до 15 дни от получаване на плана.

(4) В случаите по ал. 1, т. 2 кметът на общината одобрява плана за управление на строителни отпадъци или мотивирано отказва със заповед одобрението му в срок до един месец от получаването на плана или от отстраняването на нередовностите и/или предоставянето на допълнителната информация.

(5) Отказът по ал. 4 се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Чл. 29. (1) Изпълнението на плана и състоянието на обектите се установяват от органите по ал. 2 както следва:

1. за строежите, за които се упражнява строителен надзор - с окончателния доклад по чл. 168, ал. 6 от ЗУТ на лицето, упражняващо строителен надзор, в който се описва изпълнението на целите за оползотворяване и рециклиране на строителни отпадъци и целите за влагане на рециклирани строителни материали, като се прилагат и копия на първични счетоводни документи, доказващи предаването на отпадъците на лица, притежаващи документ по чл. 17 за извършване на дейности с отпадъци;

2. за строежите, за които не се упражнява строителен надзор – с отчет до кмета на общината по образец съгласно наредбата по чл. 30, в който се описва изпълнението на целите за оползотворяване и рециклиране на строителни отпадъци и целите за влагане на рециклирани строителни материали при реализацията на проекта, като се прилагат и копия на първични счетоводни документи, доказващи предаването на отпадъците на лица, притежаващи документ по чл. 17 за извършване на дейности с отпадъци.

(2) Документите по ал. 1 се представят на органа, одобрил инвестиционния проект или плана за управление на строителни отпадъци, както и на директора на регионалната инспекция по околната среда и водите (РИОСВ), на чиято територия се извършва строително-монтажните работи или разрушаването.

Чл. 30. Изискванията за управление на строителни отпадъци и за влагане на рециклирани строителни материали се определят с наредба на Министерския съвет.

Раздел III.
Управление на масово разпространени отпадъци

Чл. 31. (1) Лицата, пускащи на пазара продукти, след употребата на които се образуват масово разпространени отпадъци, отговарят за разделното им събиране и третиране, както и за постигане на съответните цели за разделно събиране, повторна употреба, рециклиране и/или оползотворяване съгласно наредбите по чл. 33, ал. 1.

(2) Лицата по ал. 1 изпълняват задълженията си:

1. чрез индивидуална система, или

2. чрез колективна система на организация по оползотворяване.

(3) Когато изпълняват задълженията си индивидуално, лицата по ал. 1, както и всички техни дистрибутори, включително лицата, извършващи продажба на крайните потребители, са длъжни да приемат обратно на мястото на продажбата отпадъците, образувани в резултат на употребата на съответните продукти.

(4) Лицата по ал. 3 могат да изпълняват задълженията си индивидуално след получаване на разрешение по реда на глава шеста, раздел IV.

(5) Лицата по ал. 1 могат да изпълняват задълженията си чрез колективни системи след сключване на договор с организация по оползотворяване по ал. 2, т. 2, притежаваща разрешение, издадено по реда на глава шеста, раздел IV.

Чл. 32. Разходите за събиране в т.ч. съхраняване, транспортиране и третиране на отпадъците са за сметка на лицата, пускащи на пазара продукти, след употребата на които се образуват масово разпространени отпадъци, в случаите, определени с този закон.

Чл. 33. (1) Изискванията към продуктите, след чиято употреба се образуват масово разпространени отпадъци, редът и начините за тяхното разделно събиране, повторна употреба, рециклиране и/или оползотворяване, включително целите за разделно събиране, повторна употреба, рециклиране и/или оползотворяване, се определят с наредби на Министерския съвет.

(2) С наредбите по ал. 1 се определят допълнително и:

1. изисквания към влаганите при производството материали, обозначенията на продуктите, документите при производство, съобразени с най-добри екологични практики при съблюдаване на чл. 8 от Директива 2008/98/ЕО;

2. изисквания и мерки, с цел насърчаване на повторната употреба, включително приемане на отпадъци при мястото на продажба, предотвратяването, рециклирането и друго оползотворяване на тези отпадъци.

(3) Министърът на околната среда и водите със заповед утвърждава методики за установяване на подробни правила за мониторинг на целите по ал. 1 за съответните масово разпространени отпадъци.

Раздел IV.
Управление на отпадъци от черни и цветни метали и метал-съдържащи отпадъци

Чл. 34. (1) Търговска дейност с ОЧЦМ, които не притежават опасни свойства, могат да

извършват лица по чл. 100, притежаващи лиценз за търговска дейност с ОЧЦМ, издаден по реда на глава шеста, раздел III.

(2) Дейностите с ОЧЦМ по ал. 1, с отпадъци от метални опаковки, излязло от употреба електрическо и електронно оборудване (ИУЕЕО), негодни за употреба батерии и акумулатори (НУБА) и излезли от употреба моторни превозни средства (ИУМПС) се извършват само на площадки, разположени на територии, определени с устройствени планове, по реда на чл. 97, ал. 1 от ЗУТ за производствени или складови дейности или в зони със специално или смесено предназначение както и на пристанища за обществен транспорт с национално и регионално значение и на обекти на железопътната инфраструктура със стопанско предназначение или на площадки, в които са изградени и функционират индустриални ЖП клонове.

(3) Изискванията по ал. 2 не се прилагат в случаите на обратно приемане на отпадъци от метални опаковки, ИУЕЕО, НУБА в обектите за продажба на съответните продукти.

Чл. 35. (1) Търговска дейност с ОЧЦМ, които представляват кабели и електропроводници от всякакъв вид и размер, елементи и части от подвижния железопътен състав, железния път, всякакви елементи и части от пътната инфраструктура, като пътни знаци, мантинели, метални капаци от шахти, части от уличното осветление, както и на металосъдържащи паметници на културата или части или елементи от тях, се извършва само при наличие на сертификат за произход, издаден от лицата, при чиято дейност се образуват и въз основа на сключен писмен договор.

(2) Забранява се предаването на отпадъците по ал. 1 от физически лица. ОЧЦМ, различни от тези по ал. 1, могат да се предават от физически лица по реда на ал. 3 само ако са с битов характер.

(3) ОЧЦМ, които представляват технологичен отпадък от собствено производство или от собствен амортизационен лом, се предават само от лицата, които ги образуват в процеса на собствената си дейност на лицензирани търговци по реда на раздел III на глава шеста въз основа на писмен договор с приложен към него сертификат за произход, а отпадъците с битов характер - въз основа на писмен договор с приложена декларация за произход.

(4) Търговска дейност с ОЧЦМ между лицензирани търговци се извършва въз основа на писмен договор, като продавачът едновременно с предаването на стоката предава на купувача и декларация с попълнени поредни номера на сертификатите за произход и/ или декларациите на закупените от него отпадъци.

(5) Лица, които не са търговци по смисъла Търговския закон и нямат лиценз за търговска дейност с ОЧЦМ съгласно раздел III на глава шеста нямат право да предават ОЧЦМ, освен техните собствени отпадъци.

(6) Сертификатът и декларациите по ал. 1, 3 и 4 се попълват по образец, утвърден в наредбата по чл. 39.

(7) Отпадъците по ал. 1 се съхраняват отделно от останалите ОЧЦМ до третирането им.

Чл. 36. Когато на една площадка се извършват дейности с различни метал-съдържащи отпадъци, тогава отпадъците от метални опаковки, ИУЕЕО, НУБА, ИУМПС и ОЧЦМ, при последващо предаване се отчитат отделно с код и наименование съгласно наредбата по чл. 3, ал. 3.

Чл. 37. (1) Лицензираният търговец държи на разположение на всяка площадка, вписана в лиценза, регистър на покупките и вноса и регистър на продажбите и износа, както и нотариално заверено копие от лиценза. Лицензираният търговец е длъжен да вписва в съответния регистър точно и вярно всички обстоятелства в деня на извършване на сделката за получаване и/или експедиране на ОЧЦМ съгласно изискванията на наредбата по чл. 39.

(2) Регистрите по ал. 1 се прошнуроват и подпечатват в срок до 7 дни след представянето им от кмета на общината по местонахождението на площадката, който отбелязва датата на подпечатването в нарочна книга. Регистрите се водят по ред и образец, утвърден в наредбата по чл. 39.

Чл. 38. Лицензираният търговец осигурява на всяка площадка 24-часово видеонаблюдение в едномесечен срок от получаването на лицензa или неговото допълнение с нова/и площадка/и и съхранява записите в продължение на един-месец.

Чл. 39. Редът за извършване на търговската дейност с ОЧЦМ и за предоставяне на информация във връзка с това се определя с наредба на Министерския съвет.

Раздел V.
Управление на опасни отпадъци

Чл. 40. (1) Производството, събирането, съхраняването, транспортирането и третирането на опасни отпадъци се извършват при условия, осигуряващи защита на околната среда и човешкото здраве, в съответствие с чл. 1, ал. 2, включително чрез осигуряване на мерки за контрол на отпадъците и на възможност за тяхното проследяване от образуването до окончателното им третиране, при спазване на изискванията на този закон.

(2) При извършване на дейности по събиране, транспортиране и съхраняване, опасните отпадъци се опаковат и етикетират съгласно действащите международни или общностни стандарти, както и в съответствие с международните правни актове за превоз на опасни товари, ратифицирани от Република България със закон.

(3) При преминаването на опасни отпадъци през територията на Република България те се придружават от идентификационен документ по образец, определен с наредбата по чл. 76. Документът може да е в електронен формат и съдържа данните, определени в приложение ІБ към Регламент 1013/2006.

Чл. 41. В случаи на сериозна опасност за човешкото здраве и околната среда, възникнала в резултат от образуването или дейностите с опасни отпадъци, Министерският съвет по предложение на министъра на здравеопазването и министъра на околната среда и водите определя с решение необходимите мерки за премахване на опасността, включително при отсъствие на условията по чл. 17.

Чл. 42. (1) Не се допуска:

1. изхвърляне на опасни отпадъци от лечебните заведения на нерегламентирани места и/или в съдове за събиране на битови или масово разпространени отпадъци;

2. съхраняване на опасни отпадъци от лечебните заведения на открито или по начин, който води до замърсяване на компонентите на околната среда или разпространение на зарази, болести, или създава предпоставки за възникване на опасност от епидемии;

3. смесване на опасни отпадъци от медицинската дейност с други опасни отпадъци, вещества и материали и възпрепятстване последващата технология за обезвреждане и/или оползотворяване;

4. предаване за депониране на нетретирани опасни отпадъци от лечебните заведения;

5. третиране на отпадъци от лечебните заведения в нарушение на изискванията на наредбата по ал. 2.

(2) Изискванията към дейностите по събиране и третиране на отпадъците на територията на лечебните и здравните заведения се определят с наредба на министъра на здравеопазването и министъра на околната среда и водите.

Глава трета.
ИЗИСКВАНИЯ КЪМ ОРГАНИТЕ НА МЕСТНО САМОУПРАВЛЕНИЕ И МЕСТНАТА АДМИНИСТРАЦИЯ

Чл. 43. (1) Кметът на общината организира управлението на битовите и строителни отпадъци, образувани на нейна територия, съобразно изискванията на този закон и наредбата по чл. 45.

(2) Кметът на общината осигурява условия, при които всеки притежател на битови отпадъци се обслужва от лица по чл. 17, на които е предоставено право да извършват дейности по тяхното събиране, транспортиране, оползотворяване и/или обезвреждане.

(3) Кметът на общината отговаря за:

1. осигуряването на съдове за събиране на битовите отпадъци - контейнери, кофи и други;

2. събирането на битовите отпадъци и транспортирането им до депата или други инсталации и съоръжения за оползотворяването и/или обезвреждането им;

3. почистването на уличните платна, площадите, алеите, парковите и другите територии от населените места, предназначени за обществено ползване;

4. избора на площадка, изграждане, експлоатация, закриване и мониторинг на депата за битови отпадъци или на други инсталации или съоръжения за оползотворяването и/или обезвреждане на битови отпадъци;

5. организирането на събирането, оползотворяването и обезвреждането на строителни отпадъци от ремонтна дейност, образувани от домакинствата на територията на общината;

6. разделното събиране на битови отпадъци на територията на общината, най-малко за следните отпадъчни материали: хартия и картон, метали, пластмаси и стъкло;

7. организирането на дейностите по разделно събиране на масово разпространени отпадъци и/или оказване съдействие на организациите по оползотворяване на масово разпространени отпадъци, в т.ч. определяне местата за разполагане на необходимите елементи на системите за разделно събиране и местата за предаване на масово разпространени отпадъци;

8. изпълнението на целите за подготовка за повторна употреба и рециклиране по чл. 47, ал. 1;

9. организирането на разделно събиране на опасните битови отпадъци извън обхвата на наредбите по чл. 33, ал. 1 и предаването им за оползотворяване и/или обезвреждане;

10. разделното събиране на битови биоразградими отпадъци, в т.ч. определяне местата за разполагане на необходимите елементи на системата за разделно събиране на отпадъците и предаването им за компостиране или анаеробно разграждане;

11. почистването от отпадъци на общинските пътища;

12. осигуряването на информация на обществеността по т. 1, 2 и 5-10, в т.ч. разположението на местата и условията за предаване на отпадъци на територията на общината;

13. предотвратяване изхвърлянето на отпадъци на неразрешени за това места и/или създаването на незаконни сметища и организиране на почистването им;

14. определяне на място на територията на общината за предаване на стоки за повторна употреба от домакинствата.

Чл. 44. (1) Кметът на общината организира изпълнението на задълженията си по чл. 43, ал. 3, т. 6 и т. 8, като сключва договори с:

1. организации по оползотворяване, притежаващи разрешение, издадено по реда на глава шеста, раздел IV, и/или

2. други лица, притежаващи регистрационен документ, разрешение и/или лиценз, издадени по реда на глава шеста, раздели I и II и III, за извършване на дейности по събиране, съхраняване, транспортиране, рециклиране и/или оползотворяване на отпадъци на територията на съответната община, и/или комплексно разрешително, издадено по реда на глава седма, раздел II

от Закона за опазване на околната среда (ЗООС).

(2) С договорите по ал. 1 се регламентира разделното събиране на отпадъци от домакинствата, и подобните на тях отпадъци от административните, социалните и обществените сгради, заведенията за обществено хранене, търговските обекти и обектите за отдих, забавления и туризъм, на територията на съответната община.

(3) Кметовете на общини с районно деление могат да сключват договори с лицата по ал. 1, т. 1, 2 и 3, за всеки район поотделно.

(4) С договорите по ал. 1 се определят най-малко следните условия:

1. изискванията към компонентите на системата за разделно събиране на отпадъците от домакинствата, в т.ч. обслужвано население, вид, брой и разположение на съдовете за разделно събиране на отпадъците, честота на обслужване, или разположение на площадките за разделно събиране на отпадъците и механизма за отчитането на разделно събраните отпадъци от оператора към общината;

2. количествени цели за разделно събиране, рециклиране и оползотворяване на отпадъците от домакинствата и подобни отпадъци, както и срокът, формата и реда за отчитане на тяхното изпълнение;

3. задълженията за контрол по спазване на изискванията за разделно събиране на територията на съответната община, както и реда и срока за отчитане изпълнението на задълженията по договорите към общината;

4. задълженията за предоставяне на информация на гражданите на съответната община по прилагане на системата за разделно събиране, провеждане на образователни и информационни кампании, насочени към обществеността.

(5) С договорите по ал. 4 може да се предвиди ползване на вече изградените системи за отпадъци от опаковки, като в този случай не се допуска уговаряне на допълнителни разходи за общината във връзка с изпълнението на целите по чл. 47, ал. 1, т. 1.

(6) Извън случаите по ал. 1, лицата, притежаващи документ по чл. 17 и системите по чл. 31, ал. 2 могат да извършват дейности по закона, без наличие на договор с общината.

(7) Алинея 5 не се прилага за организациите по оползотворяване на отпадъци от опаковки.

Чл. 45. Общинският съвет приема наредба, с която определя условията и реда за изхвърлянето, събирането, включително разделното, транспортирането, претоварването, оползотворяването и обезвреждането на битови и строителни отпадъци, включително био-отпадъци, опасни битови отпадъци, масово разпространени отпадъци, на своя територия при спазване на изискванията на този закон и подзаконовите нормативни актове по прилагането му.

Чл. 46. (1) Чрез системите за разделно събиране на отпадъци по чл. 43, ал. 3, т. 6 и системите за разделно събиране на отпадъци от опаковки се обхващат не по-малко от 6 000 000 жители на територията на страната, като задължително се включват всички населени места с население по-голямо от 5 000 жители и курортните населени места.

(2) Целите за обхванато население от системите по ал. 1 се постигат поетапно съгласно изискванията и в сроковете в наредбите по чл. 33, ал. 1.

(3) Данни за обхванатото население се докладват и отчитат съгласно наредбата по ал. 2.

Чл. 47. (1) Чрез системите за разделно събиране, повторна употреба, рециклиране и оползотворяване на отпадъци с произход от домакинствата и други подобни източници се осигурява изпълнението на следните цели:

1. подготовка за повторна употреба и рециклиране на не по-малко от 50 на сто от общото тегло на отпадъчни потоци, в които попадат поне хартия и картон, метал, пластмаса и стъкло;

2. намаляване с до 35 на сто на количеството депонирани биоразградими битови отпадъци от общото количество на същите отпадъци, образувани в Република България през 1995 г.

(2) Целите по ал. 1 се изпълняват самостоятелно от всяка община и се постигат поетапно съгласно сроковете, определени в § 14 от преходните и заключителните разпоредби и по реда на наредбата по чл. 19, ал. 1.

(3) За изпълнението на целите по ал. 1 се поощряват различни форми на сътрудничество между общината и частни партньори, включително ползването на вещи и имоти общинска собственост при спазване на Закона за общинската собственост.

(4) Методите за изчисляване на изпълнението на целите по ал. 2 се определят с акт на Европейската комисия по чл. 11, ал. 2 от Директива 2008/98/ЕО.

.**Чл. 48. (1)** Общините, включени във всеки от регионите по чл. 57, ал. 5, създават регионална система за управление на отпадъците, състояща се от регионално депо и/или други съоръжения за третиране на отпадъци.

(2) Регионалната система за управление на отпадъците има за цел да постигне тяхното ефективно събиране, транспортиране и третиране съобразно изискванията на чл. 5, ал. 1 и изпълнение на задълженията по чл. 43 чрез участие на общините.

(3) Цената за третиране на тон отпадък, постъпил в регионалната система за управление на отпадъците, е еднаква за всички членове на регионалното сдружение и в нея не може да бъде калкулирана печалба за сдруженията.

(4) Община, неучастваща в регионалната система за управление на отпадъците, може да ползва същата или друга такава при условия и цени, определени от съответно регионално сдружение.

Чл. 49. (1) За създаване на системата по чл. 48, ал. 1 общините, включени във всеки от регионите по чл. 57, ал. 5, създават по реда на този закон регионално сдружение.

(2) Регионалното сдружение е юридическо лице със седалище в общината, която е собственик на терена, върху който е изградено или се предвижда изграждането на регионално депо, или която има учредено право на строеж.

(3) Членове на регионалното сдружение могат да бъдат само общини.

(4) Регионалното сдружение възниква от датата на неговото първо общо събрание, протоколът от което се изпраща на министъра на околната среда и водите и на съответния областен управител.

(5) Регионалното сдружение няма за цел да формира и не разпределя печалба, не придобива собственост. Неговата дейност се подпомага и осигурява от съответните общински администрации.

(6) Органи на управление на регионалното сдружение са общото събрание и председателят на сдружението.

Чл. 50. (1) Общото събрание на регионалното сдружение се състои от кметовете на участващите в него общини.

(2) Областният управител, а ако съответният регион по чл. 57, ал. 5 попада на територията на две или повече области - техните областни управители, участват в общото събрание на регионалното сдружение без право на глас.

(3) Общото събрание на сдружението се свиква от неговия председател веднъж на 6 месеца или по искане на някое от лицата по ал. 1 или 2. Свикването става чрез писмена покана с дневен ред до лицата по ал. 1 и 2, копие от която се изпраща на министъра на околната среда и водите.

(4) Реда и начина за свикване на Общото събрание, кворумът, провеждането, вземането на решения и правомощията на неговите органи на управление се уреждат с акт на Министерския Съвет.

Чл. 51. Общините - членове на регионалното сдружение, определят собствеността на регионалното депо и/или друго съоръжение за третиране на отпадъците. Собствеността може да бъде:

1. на общината, която е собственик на терена или има учредено право на строеж върху определения за изграждане терен;

2. съсобственост на общините - членове на сдружението;

3. съсобственост между финансиращия частен партньор и общината - собственик на терена, и/или общините - членове на сдружението;

4. други форми на управление на собствеността, допустими от закона.

Чл. 52. (1) Общинският съвет на съответната община приема решение за участие в регионалното сдружение, копие от което се изпраща на кмета на общината, на чиято територия се предвижда изграждането или е разположено регионално депо и/или други съоръжения за третиране на отпадъците.

(2) Общинският съвет на община от регион по чл. 57, ал. 5 може да приеме решение за присъединяването ѝ към сдружение на общини от друг регион, при условие че не се осуетява създаването или функционирането на регионалното сдружение или регионалната система за управление на отпадъците в собствения ѝ регион след представяне на положителни становища на двете регионални сдружения и на РИОСВ.

Чл. 53. Община, която откаже да участва, предизвика забавяне, осуети създаването или функционирането на регионално сдружение и/или на регионална система за управление на отпадъците, заплаща вредите и пропуснатите ползи на останалите общини от съответния регион.

Чл. 54. (1) Общините получават финансиране на проекти в областта на управление на отпадъците от европейските фондове, държавния бюджет, Предприятието за управление на дейностите по опазване на околната среда (ПУДООС) към Министерство на околната среда и водите (МОСВ) или други национални публични източници на финансиране само след създаването на регионално сдружение.

(2) Разпоредбата на ал. 1 не се прилага в случаите, когато съответният регион се състои от една община.

Чл. 55. Кметът на общината самостоятелно, когато не участва в регионално сдружение по чл. 49, ал. 1, или съвместно с другите кметове на общините от регионалното сдружение предприема действия по възлагане и извършване на прединвестиционни проучвания за изграждане на ново съоръжение/я за третиране на битовите отпадъци най-малко три години преди изчерпване обема на депото за битови отпадъци или изтичането на експлоатационния срок на инсталацията, за което уведомява съответната РИОСВ.

Чл. 56. (1) По предложение на министъра на околната среда и водите с акт на Министерския съвет се разрешава използването до 10 на сто от оставащия капацитет на регионалното депо, който е в експлоатация, или проектния капацитет на друг вид регионално съоръжение за третиране на битовите отпадъци за нуждите на други региони, когато е налице обоснована и неотложна необходимост, свързана с изпълнението на Националния план за управление на отпадъците. Депата и/или съоръженията, използването на които се разрешава за нуждите на други региони, трябва да са изградени със средства, над 50 на сто, от които са осигурени от държавния бюджет на Република България или от друго национално или международно финансиране.

(2) Отпадъците, предназначени за третиране по ал. 1, се оползотворяват и/или обезвреждат по цените за третиране на битовите отпадъци на съоръжението от съответната

регионална система.

Глава четвърта.
ПЛАНИРАНЕ И ФИНАНСИРАНЕ. ОБЕЗПЕЧЕНИЯ ПРИ ДЕПОНИРАНЕ.

Раздел I.
Планове и програми

Чл. 57. (1) Министърът на околната среда и водите при условията на чл. 5 изготвя и внася за приемане в Министерския съвет Национален план за управление на отпадъците.

(2) Планът по ал. 1 включва:

1. анализ на текущото състояние на управлението на отпадъците в Република България, мерките, които се предприемат за подобряване на екологосъобразната подготовка за повторна употреба, рециклиране, оползотворяване и обезвреждане на отпадъци, както и оценка на начина, по който планът ще подпомогне изпълнението на целите и прилагането на закона;

2. анализ на състоянието и прогноза за вида, количествата и източниците на отпадъците, образувани на територията на страната, както и за отпадъците, които е вероятно да бъдат обект на трансграничен превоз от или до националната територия;

3. съществуващи системи за събиране на отпадъци и основни инсталации и съоръжения за обезвреждане и оползотворяване, включително всякакви специални договорености за отработени масла, опасни отпадъци или потоци от отпадъци, за които са регламентирани изисквания с този закон и подзаконовите нормативни актове по прилагането му;

4. оценка на необходимостта от нови системи за събиране, закриване на съществуващи инсталации и съоръжения за отпадъци, допълнителна инфраструктура от инсталации и съоръжения за отпадъци, както и съотносимите към това инвестиции;

5. информация за критериите, използвани за определяне на местоположението и капацитета на основните инсталации и съоръжения за обезвреждане или оползотворяване на отпадъци, които се предвижда да бъдат изградени;

6. общи политики за управление на отпадъците, включително предвидени технологии и методи за управление на отпадъците, и специфични политики към определени групи отпадъци;

7. мерки за подпомагане на повторната употреба на продуктите и на дейностите по подготовка за повторна употреба, насърчаващи създаването на мрежи за повторна употреба и поправки, използването на икономически инструменти, критерии за доставка, количествени цели или други мерки;

8. мерки за насърчаване на висококачествено рециклиране чрез въвеждане на схеми за разделно събиране на отпадъци, когато това е технически, екологично и икономически приложимо, гарантиращи необходимите стандарти за качество на съответните рециклиращи сектори;

9. организационни аспекти при управлението на отпадъци, включително описание на разпределението на отговорностите между централните и териториалните изпълнителни органи, физическите и юридическите лица, които осъществяват управлението на отпадъците;

10. оценка на ползата и целесъобразността от използването на икономически и други инструменти за решаване на различни проблеми в областта на отпадъците, при поддържането на нормално функциониране на пазара;

11. мерки за насърчаване на разделното събиране на био-отпадъците с цел

компостиране и анаеробно разграждане, както и за третиране на био-отпадъците по начин, който осигурява висока степен на защита на околната среда, в т.ч. мерки за поетапно намаляване на количествата депонирани биоразградими отпадъци;

12. мерки за насърчаване прилагането на начини за управление на отпадъците, които обезпечават най-благоприятните за околната среда резултати, в съответствие с йерархията за управление на отпадъците и чл. 1, ал. 2, т. 3;

13. използване на безопасни за околната среда материали, произведени от био-отпадъци;

14. отделна глава за управлението на опаковките и отпадъците от опаковки, в т.ч. мерки за предотвратяване и повторна употреба;

15. национална стратегия за ограничаване на количествата биоразградими отпадъци, обезвреждани в депа;

16. информация за замърсени в миналото площадки за обезвреждане на отпадъци и мерки за тяхното възстановяване;

17. мерки за прилагане на разяснителни кампании и предоставяне на информация, насочена към обществеността или към специфични групи потребители;

18. цели, етапи и срокове за постигане на мерките по тази алинея и координация с други планове и програми, имащи връзка с дейността;

19. оценка на финансовите средства, необходими за осъществяване на плана;

20. система за отчет и контрол на изпълнението, за оценка на резултатите и за актуализация на плана.

(3) Планът по ал. 1 включва допълнително и:

1. мерки за насърчаване разработването на продукти, с цел да се намали въздействието им върху околната среда и образуването на отпадъци в процеса на производството и последващата употреба на продуктите, както и с цел да се гарантира, че оползотворяването и обезвреждането на продуктите, които са се превърнали в отпадъци, е в съответствие с чл. 1, ал. 2, т. 3, чл. 5 и наредбите по чл. 33 ал. 1. Чрез тези мерки се насърчава разработването, производството и пускането на пазара на продукти, които са подходящи за многократна употреба, които са технически пригодни и които, след процеса на тяхната употреба и превръщането им в отпадъци, са годни за екологосъобразно оползотворяване и обезвреждане;

2. мерки за създаване на интегрирана и адекватна мрежа от съоръжения и инсталации за обезвреждане на отпадъците, както и на инсталации за оползотворяване на битови отпадъци:

а) чрез прилагане на най-добрите налични техники;

б) в най-близките съоръжения/инсталации до източника на отпадъците, при използване на най-подходящите методи и технологии, осигуряващи висока степен на защита на човешкото здраве и околната среда;

3. мерки за прилагане на системи за разделно събиране минимум за следните отпадъчни потоци: хартия и картон, метали, пластмаси и стъкло, и мерки за изпълнение на целите за повторна употреба, рециклиране и оползотворяване на отпадъчни материали по чл. 21, ал. 2 и чл. 47;

4. мерки и срокове за действие, в случай че целите по т. 3 не са постигнати в нормативно определените срокове.

(4) С плана по ал. 1 се определят регионите, включващи общините, които ползват общо регионално депо и/или други съоръжения за третиране на отпадъци.

Чл. 58. (1) Планът по ал. 1 се изготвя за период от най-малко 6 години.

(2) Министърът на околната среда и водите внася на всеки три години отчет пред Министерския съвет за изпълнение на плана по чл. 57, ал. 1 и доклад за постигането на целите за рециклиране на битови отпадъци по чл. 47, ал. 1, т. 1 и за рециклиране и оползотворяване на материали от строителни отпадъци по чл. 21, ал. 2. При непостигане на посочените цели докладът посочва причините за непостигане и мерките, които ще бъдат взети за осигуряване на бъдещо изпълнение.

Чл. 59. (1) Министърът на околната среда и водите изготвя и внася в Министерския съвет програма за предотвратяване на отпадъци.

(2) Програмата по ал. 1 може да е неразделна част от Националния план за управление на отпадъците по чл. 57, ал. 1.

(3) Програмата по ал. 1 включва:

1. съществуващи мерки за предотвратяване на образуването на отпадъци по приложение IV от Директива 2008/98/ЕО или прилагане на други подходящи мерки;

2. оценка на ползите от прилагане на мерките по т. 1 и национални или общностни индикатори за оценка на изпълнението на тези мерки;

3. определяне на подходящи специфични качествени или количествени контролни показатели, приети за наблюдение и оценка на напредъка в изпълнението на мерките за предотвратяване на отпадъци.

Чл. 60. (1) Планът по чл. 57 и програмата по чл. 59 се оценяват и отчитат най-късно на всеки 6 години и се актуализират, когато това е необходимо, и по целесъобразност.

(2) Планът по чл. 57 и програмата по чл. 59 се публикуват на интернет страницата на МОСВ.

(3) При изготвяне на плана по чл. 57 и програмата по чл. 59 министърът на околната среда и водите организира провеждането на консултации със съответните заинтересувани страни, държавната администрация, местните власти и обществеността.

Чл. 61. (1) Кметът на община изготвя и изпълнява програма за управление на отпадъците за територията на съответната община.

(2) Програмата е неразделна част от общинската програма за околна среда.

(3) Програмата по ал. 1:

1. се изготвя и приема за период, който следва да съвпада с периода на действие на Националния план за управление на отпадъците;

2. се актуализира при промяна във фактическите и/или нормативните условия.

(4) Програмата се изготвя съгласно структурата, целите и прогнозите на Националния план за управление на отпадъците.

(5) Програмата включва необходимите мерки за изпълнение на задълженията и изискванията по глава трета на кмета на община.

(6) Кметовете на две или повече общини, включени в регион по чл. 57, ал. 5, могат да изготвят обща програма за управление на отпадъците, когато задълженията, отговорностите и мерките, засягащи отделните общини, са ясно разграничени в програмата.

(7) Министърът на околната среда и водите издава инструкции за съдържанието и реда за изготвянето на програмите по ал. 1.

Чл. 62. (1) Програмата се приема от общинския съвет на съответната община, който контролира изпълнението ѝ.

(2) Програмата за управление на отпадъците се публикува на интернет страницата на съответната община с цел осигуряване на обществен достъп.

(3) Кметът на общината представя ежегодно в срок до 31 март доклад до общинския съвет за изпълнението на програмата през предходната календарна година.

Раздел II.
Финансиране

Чл. 63. (1) Ежегодно със закона за държавния бюджет на Република България по предложение на министъра на околната среда и водите се определят целеви средства за изграждане на съоръжения и инсталации за третиране на битови, масово разпространени и опасни отпадъци, както и за почистване и рекултивация на места, замърсени с отпадъци.

(2) Съоръжения и инсталации за третиране на отпадъци, които са изградени или се изграждат със средства, осигурени със закона за държавния бюджет на Република България или друго национално или международно финансиране, се използват съгласно мерките в плана за действие по чл. 57, ал. 1.

(3) Когато съоръженията и инсталациите не се използват съгласно изискванията на ал. 2, общините възстановяват средствата в държавния бюджет или в ПУДООС.

Чл. 64. (1) В ПУДООС постъпват сумите от:

1. таксите по чл. 65;

2. глобите и имуществените санкции по глава девета - когато наказателните постановления са издадени от министъра на околната среда и водите или от оправомощени от него длъжностни лица.

(2) По бюджета на съответната община постъпват сумите от глобите и имуществените санкции по глава девета - когато наказателните постановления са издадени от кмета на общината.

(3) Средствата по ал. 1 и 2 се разходват за проекти и обекти за управление на отпадъци, като не се допуска кръстосано финансиране.

Чл. 65. (1) Продуктова такса в размер и по ред, определени с наредба на Министерския съвет, се заплаща от:

1. лицата по чл. 31, ал. 1, пускащи на пазара продукти, след чиято употребата се образуват масово разпространени отпадъци, които не участват в системи по чл. 31, ал. 2;

2. лицата по чл. 31, ал. 2, т. 1, изпълняващи задълженията си индивидуално, които не са изпълнили цели по чл. 31, ал. 1;

3. организациите по оползотворяване, които не са изпълнили цели за разделно събиране, повторна употреба, рециклиране и/или оползотворяване на масово разпространени отпадъци на задължените лица по чл. 31, ал. 2, т. 2, членуващи в тях;

4. лицата по чл. 31, ал. 2, т. 2, членуващи в организация по оползотворяване, които не са й заплатили уговореното възнаграждение и/или не са й предоставили информация относно количествата продукти, пуснати на пазара, след едностранно прекратяване от страна на организацията на договора за поемане на задължения;

5. лицата по чл. 31, ал. 2, т. 2, членуващи в организация по оползотворяване, в случаите на отчетени по-малки количества продукти от действително пуснатите на пазара.

(2) В случаите по ал. 1, т. 2-5 министърът на околната среда и водите определя със заповед лицата, които заплащат продуктова такса.

(3) Министърът на околната среда и водите определя със заповед лицата, които не заплащат продуктова такса, при изпълнение на целите по чл. 31, ал. 1.

(4) Установените с влязъл в сила акт от органа по ал. 2 дължими суми по чл. 65, ал. 1, т. 1, т. 4 и 5 са основание за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417, т. 1 от ГПК в полза на органа по чл. 64, ал. 1.

Раздел III.
Обезпечения при депониране

Чл. 66. (1) С цел намаляване на количеството отпадъци за депониране, всеки собственик на депо предоставя обезпечение, покриващо бъдещи разходи за закриване и следексплоатационни грижи на площадката на депото.

(2) Обезпечението по ал. 1 може да бъде дадено под формата на:

1. месечни отчисления в:

а) банкова сметка за чужди средства, открита от съответната РИОСВ, на чиято територия се намира депото, или в

б) специална доверителна сметка, където сумите по т. 1 остават блокирани за срока по ал. 3, а разпореждането с тях след този срок се извършва по реда на чл. 67;

2. безусловна банкова гаранция в полза на съответната РИОСВ, на чиято територия се намира депото, чийто размер покрива сбора на месечните отчисления по т. 1 със срок на валидност съгласно ал. 3.

(3) Обезпеченията по ал. 1 са валидни за срока до приключване дейността и приемане на мерките по закриване и следексплоатационни грижи на площадката на депото, с изключение на случаите, когато е разрешено тяхното ползване по реда на чл. 68.

(4) Когато собственик на депото е община или бюджетно предприятие, обезпечението по ал. 1 може да бъде само под формата на месечни отчисления по ал. 2, т. 1, б. „а".

(5) Размерът на отчисленията по ал. 2, т. 1 се определя в лева за един тон депониран отпадък и се актуализира на всеки три години.

(6) Редът и начинът за определяне размера и предоставянето на обезпеченията, разходването на средствата от отчисленията и случаите, в които директора на РИОСВ има право да усвоява банковата гаранция и реда за това, както и минималният размер на обезпеченията за закриване и следексплоатационни грижи на депата за отпадъци се определят с наредбата по чл. 71.

Чл. 67. (1) Доверителната сметка по чл. 66, ал. 2, т. 1, б. „б" се открива от собственика на депото, който подписва договор с избрана от него банка с търговска регистрация в Република България.

(2) Средствата, набрани в сметката по ал. 1 се усвояват от директора на РИОСВ и се разходват за съответните цели по чл. 66, ал. 1, когато операторът на депото не предприеме в срок нужните мерки и действия по чл. 66, ал. 3, като основанията и условията за това се определят с наредбата по чл. 71.

(3) Ежемесечно собственикът на депото представя на директора на РИОСВ извлечение от сметката, което е заверено от обслужващата банка.

(4) Банковата гаранция по чл. 66, ал. 2, т. 2 е безусловна и неотменяема и се предоставя за едногодишен период, като остава валидна до приключване и приемане на мерките по закриване и следексплоатационни грижи на площадката на депото. Гаранцията се издава от банка с търговска регистрация в Република България, която притежава лиценз от Българската народна банка за извършване на гаранционни сделки.

(5) Банката гарант се задължава неотменно, безусловно и при отправено първо писмено поискване от директора на РИОСВ да преведе сумата по банковата гаранция в полза на и по

сметка на съответната РИОСВ.

(6) Размерът на банковата гаранция по чл. 66, ал. 2, т. 2 не може да бъде по-малък от сумата на отчисленията по чл. 66, ал. 2, т. 1, изчислени на годишна база и дължими сумарно за периода на действие на гаранцията.

(7) Допуска се замяната на един вид с друг вид обезпечение по чл. 66, ал. 2.

(8) До приключване и приемане на мерките по закриване и следексплоатационни грижи на площадката на депото банковата гаранция периодично се продължава или подновява минимум един месец преди изтичане периода на действието й по ал. 3, като по време на експлоатацията на депото, размерът на обезпечението на подновената банкова гаранция се определя в съответствие с ал. 6.

(9) Ако банковата гаранция не бъде продължена или подновена в срока по ал. 8, в последния ден на валидност тя се усвоява от директора на РИОСВ, който издава заповед за преустановяване експлоатацията на депото до предоставяне от собственика на депото на обезпечение по чл. 66, ал. 1.

(10) Банковата гаранция по чл. 66, ал. 2, т. 2 се усвоява от директора на РИОСВ в случай на установено с мотивирано решение от него:

1. неизпълнение на задълженията на собственика на депото в срока по чл. 68, ал. 2;

2. дейностите по закриване на депото не са извършени в срока, съгласно одобрения план за закриване, в резултат на което е настъпило забавяне на изпълнението му с повече от две години.

(11) Банковата гаранция по ал. 10 се разходва за целите, определени в чл. 66, ал. 1.

(12) След приключване експлоатацията и приемане на плана за закриване и рекултивация на депото, размерът на банковата гаранция се намалява до размера на заложените в плана разходи за следексплоатационни грижи на площадката. Редуцирането на гаранцията се извършва с писмено съгласие на директора на РИОСВ, което се дава в 7-дневен срок от настъпване на основанията въз основа на писмено искане.

Чл. 68. (1) За изпълнение на задължението си по закриване и следексплоатационни грижи на площадката на депото или на участък или клетка от него при наличие на необходимите условия за закриване съгласно наредбата по чл. 20, ал. 1 собственикът на депото подава заявление до директора на съответната РИОСВ за разходване на сумите от сметката по чл. 66, ал. 2, т. 1.

(2) В срок до три месеца от преустановяване експлоатацията на депото, собственикът започва извършването на дейностите по закриване на депото, в съответствие с плана за закриването му.

Чл. 69. (1) Собствениците на депа за инертни отпадъци се освобождават от задълженията по чл. 66.

(2) Изискванията на чл. 66 не се прилагат за депа за отпадъци, в които съвместно се депонират минни отпадъци по Закона за подземните богатства и отпадъци по чл. 2, ал. 1, когато едновременно са налице следните условия:

1. количеството на депонираните или предвидените за депониране минни отпадъци е преобладаващо, и

2. за изпълнението на дейностите по закриване и следексплоатационни грижи на площадката на депото се осигурява финансово обезпечение по реда на Закона за подземните богатства.

Чл. 70. (1) За обезвреждане на отпадъци на регионално или общинско депо за неопасни отпадъци и на депа за строителни отпадъци се правят отчисления от собственика на депото в размер и по ред, определени с наредбата по чл. 71.

(2) Отчисленията по ал. 1 имат за цел да се намали количеството на депонираните

отпадъци и да се насърчи тяхното рециклиране и оползотворяване.

(3) Отчисленията се определят в лева за един тон депонирани отпадъци и се заплащат ежемесечно по банкова сметка за чужди средства на РИОСВ, на чиято територия се намира депото.

(4) Натрупаните средства по ал. 1 се разходват за дейности по изграждане на нови съоръжения за третиране на битови и строителни отпадъци, осигуряващи изпълнение от общините на изискванията на закона и подзаконовите нормативни актове по прилагането му. Средствата могат да бъдат разходвани за извършването на последващи разходи, свързани с изградените съоръжения и инсталации за оползотворяване на битови отпадъци.

(5) Размерът на отчисленията по ал. 1 се намалява:

1. с 50 на сто за битови отпадъци от домакинствата, образувани от територията на община, която е осигурила изпълнението на целите за рециклиране по чл. 47, ал. 1, т. 1;

2. с 50 на сто за битови отпадъци от домакинствата, образувани от територията на община, която е изпълнила целите за ограничаване на количествата депонирани битови биоразградими отпадъци, определени с наредбата по чл. 19, ал. 1.

(6) Намаленията в размера на отчисленията по ал. 5 се прилагат отделно едно от друго.

(7) При установяване, че при определянето на размера на отчисленията по ал. 5, е подадена невярна информация, задължените лица заплащат отчисленията в двоен размер за съответния период, през който е използвана информацията.

(8) Когато отчисленията по чл. 66, ал. 2 и чл. 70, ал. 1 се правят за битови отпадъци от общини, те са елементи от разходите по чл. 66, ал. 1, т. 3 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 71. Министърът на околната среда и водите, съгласувано с министъра на финансите приема наредба за редът и начина за определяне размера и предоставянето на обезпеченията по този раздел, разходването на средствата от отчисленията и случаите, в които РИОСВ има право да усвоява банковата гаранция.

Чл. 72. Министърът на финансите дава указания за реда и начина на събиране, разходване, планиране и отчитане от бюджетните предприятия на средствата по глава четвърта, раздел II и III.

Глава пета.
ИНФОРМАЦИЯ, ВПИСВАНИЯ И РЕГИСТРИ

Раздел I.
Информация и отчитане на дейности с отпадъци

Чл. 73. (1) Националният статистически институт, Агенция "Митници", Националната агенция за приходите (НАП), Главна дирекция “Охранителна полиция”, Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация", Държавната агенция за метрологичен и технически надзор и Комисията за защита на потребителите, предоставят информация на Изпълнителната агенция по околна среда (ИАОС) съгласно изискванията и в сроковете на наредбите, приети в изпълнение на този закон.

(2) Агенция „Митници" предоставя при поискване от ИАОС информация за количествата на продукти с определени кодове по Комбинираната номенклатура, приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета относно тарифната и статистическа номенклатура от Общата митническа тарифа (ОВ, L 256 от 7.9.1987 г.) и списък на лицата, осъществили внос и/или износ на продуктите, или вътрешнообщностни придобивания или изпращания. Информацията се предоставя за периода, за който е поискана в срок до 15 дни от запитването.

(3) НАП предоставя в срока по ал. 2 при направено искане от ИАОС информация за количествата продукти с определени кодове по Комбинираната номенклатура, приложение I към

Регламента по ал. 2.

(4) Информацията по ал. 2 и ал. 3 служи само за целите на този закон. При ползването и обработването на данните се предприемат мерки за неразгласяване на сведенията от компетентните длъжностни лица.

Чл. 74. (1) Отчетни книги за дейности с отпадъци по закона, се водят от:

1. лицата, чиято дейност е свързана с образуване, събиране, в т.ч. съхраняване, транспортиране и/или третиране на производствени и/или опасни отпадъци;

2. лицата, извършващи дейности по събиране, транспортиране и/или третиране на битови и/или строителни отпадъци и притежаващи регистрационен документ, разрешение, комплексно разрешително по чл. 17, с изключение на лицата по чл. 17, ал. 2, т. 1.

(2) Отпадъците по чл. 8, ал. 1 се вписват в отчетните книги по ал. 1.

(3) Отчетните книги по ал. 1, т. 1 и т. 2 се заверяват от директора на РИОСВ по местонахождение на площадката на заявителя.

(4) Отчетните книги и документацията за отпадъци се съхраняват за срок от 3 години, след изтичане на годината, за която се водят, включително и при преустановяване на дейността.

(5) При закриване изцяло на дейностите на всички инсталации и съоръжения на определена площадка лицата по ал. 1 приключват и предават отчетните книги в съответната РИОСВ, където се съхраняват в сроковете по ал. 4.

(6) Лицата по чл. 31, ал. 1 и 2, включително организациите по оползотворяване на отпадъци от опаковки, сключили договори по чл. 44, ал. 4 предоставят информация и водят отчетност съгласно наредбите по чл. 33, ал. 1.

(7) Лицата, извършващи дейности по чл. 43, ал. 3, т. 6 и 8 предоставят информация и отчети по реда на наредбата по чл. 76.

Чл. 75. (1) Лицата по чл. 74, ал. 1 и 2 изготвят и представят в ИАОС годишни отчети по отпадъците съгласно изискванията на този закон и наредбата по чл. 76, включително и за отпадъците по чл. 8.

(2) Всяко лице, извършващо трансграничен превоз на отпадъци, за които не се изисква нотификация по Регламент 1013/2006, представя в МОСВ до края на месец февруари на текущата година за предходната, годишна справка-декларация по образец и по реда на наредбата по чл. 135.

(3) Лицата, извършващи дейности по чл. 17, ал. 4, които прилагат чл. 8, ал. 1, представят в ИАОС до края на месец февруари на текущата година за предходната, годишна справка-декларация по образец съгласно наредбата по чл. 39.

(4) Лицата по чл. 17, ал. 7 представят в ИАОС до края на месец февруари на текущата година за предходната, годишни справки – декларации по образци, утвърдени с наредбата по чл. 76.

Чл. 76. Министърът на околната среда и водите определя с наредба образците и реда, по който се предоставя информация за дейностите с отпадъците.

Раздел II.
Вписвания и регистри

Чл. 77. (1) Изпълнителният директор на ИАОС или оправомощено от него длъжностно лице води публични регистри на:

1. разрешенията по чл. 90, ал. 1 както и на закритите обекти и дейности;

2. регистрационните документи по чл. 84, ал. 1 както и на закритите обекти и дейности;

3. лицата, извършващи дейности като търговец или като брокер по смисъла на този

закон;

4. лицата, които пускат на пазара батерии и акумулатори, включително вградени в уреди и моторни превозни средства;

5. лицата, които пускат на пазара електрическо и електронно оборудване (ЕЕО);

6. лицата, които пускат на пазара минерални или синтетични масла;

7. лицата, които пускат на пазара гуми;

8. лицата, които пускат на пазара полимерни торбички.

(2) Информацията за регистрите по ал. 1, т. 1 и т. 2 се предоставя служебно от компетентните органи по реда на този закон.

(3) Информацията за регистрите по ал. 1, т. 3–8 се предоставя от задължените лица по реда на този раздел.

(4) Регистърът на лицензираните търговци и на площадките за дейности с ОЧЦМ се води от министъра на икономиката, енергетиката и туризма или оправомощено с негова заповед длъжностно лице по реда на наредбата по чл. 39. Регистърът се оповестява публично на електронната страница на Министерство на икономиката, енергетиката и туризма.

(5) Лицата, които извършват дейности с отпадъци, за които притежават документ по чл. 17 се счита, че извършват и дейности като търговец и брокер по смисъла на този закон и не подлежат на вписване в регистъра по ал. 1, т. 3.

Чл. 78. (1) В регистрите по чл. 77, ал. 1 се вписват следните обстоятелства:

1. регистрационен номер, името на лицето, съответно фирмата, ЕИК и адресът на управление;

2. лице за контакт, включително телефон, факс, и електронна поща;

3. адрес за кореспонденция, включващ пощенски код, населено място, име и номер на улица/булевард и интернет адрес;

4. начин на изпълнение на задълженията – в случаите по ал. 1 т. 4-7 заявяване на избрания начин за изпълнение на задълженията на заявителя по чл. 31, ал. 2, съответно по т. 1 или по т. 2;

5. търговски марки, които лицето използва в страната, в случаите по ал. 1, т. 4-7;

6. забележки относно промяна във вписаните обстоятелства и относно изменение, допълнение на подлежащи на вписване обстоятелства, заличаване от регистъра на лицето или на негова площадка.

(2) В регистъра по ал. 1, т. 1 и т. 2 се вписват и:

1. номер на съответния документ по чл. 17, дата на издаване и компетентен орган;

2. адрес на площадките, на които се извършва дейността;

3. код на отпадъка съгласно наредбата по чл. 3, ал. 3;

4. извършвана дейност с отпадъка по приложение № 1 или № 3.

(3) В регистъра по ал. 1, т. 3 се вписват и:

1. статут на лицето - търговец и/или брокер;

2. вид, код и наименование на отпадъка, с който извършва дейност.

(4) В регистъра по ал. 1, т. 4 се вписват и съответния вид на батериите и акумулаторите, които лицето пуска на пазара - портативни, автомобилни, индустриални.

(5) В регистъра по ал. 1, т. 5 се вписват и категории ЕЕО, които лицето пуска на пазара.

(6) В регистъра по ал. 1, т. 6 се вписват и видове минерални и синтетични масла, които лицето пуска на пазара.

Чл. 79. Задължените лица по чл. 77, ал. 1, т. 4-8, в едномесечен срок от пускането на съответните продукти на пазара подават по реда на този раздел информацията по чл. 78.

Чл. 80. (1) Вписването и заличаването по чл. 77, ал. 1, т. 3-8 се извършват с писмено заявление на заинтересуваното лице по образец определен със заповед на изпълнителния директор на ИАОС, оповестена на електронната й страница.

(2) Заявлението подлежи на разглеждане, когато съдържа всички подлежащи на вписване обстоятелства.

(3) Към заявлението по ал. 1 се прилага съответно документ за платена такса съгласно Тарифа за таксите, които се събират в системата на МОСВ, одобрена от Министерския съвет.

Чл. 81. (1) Искането за вписване се разглежда незабавно, а вписването се извършва до 14 дни от подаване на заявлението или от отстраняване на недостатъците при попълването му.

(2) При недостатъци в подаденото заявление или липса на документ по чл. 80, ал. 3, заявителят се уведомява писмено за отстраняването им в 14-дневен срок.

(3) При не отстраняване на недостатъците в срока по ал. 2 или непредставяне на документа по чл. 80, ал. 3, заявлението се оставя без разглеждане.

(4) В случая по ал. 3, заявителят може да подаде ново искане, което има ред от датата на постъпването му.

(5) Изменението и допълнението в регистрацията се извършва по реда на ал. 1-4.

Чл. 82. Заявителите на вписванията на обстоятелствата в регистрите по чл. 77, ал. 1, т. 3-8 актуализират данните и информацията в тях в срок до два месеца от настъпване на съответното изменения.

Чл. 83. Допуснати очевидни фактически грешки в съдържанието на регистрите се поправят служебно или по искане на заинтересованите лица.

Глава шеста.
РЕЖИМИ ПРИ УПРАВЛЕНИЕТО НА ОТПАДЪЦИТЕ

Раздел I.
Регистрационни документи за дейности с отпадъци

Чл. 84. (1) Лицата по чл. 17, ал. 6 подлежат на регистрация по този раздел за дейностите с отпадъци по чл. 17, ал. 2, т. 1, 3 и 4, което се удостоверява чрез издаване на регистрационен документ.

(2) Регистрацията по ал. 1 не е ограничена със срок.

(3) За вписване в регистъра по ал. 1, заявителят подава до компетентния орган по ал. 6 или 7 заявление по образец, утвърден от министъра на околната среда и водите, в което се посочват:

1. единен идентификационен код, седалище и адрес на управление;

2. лице за контакт, включително телефон, факс и електронна поща и пълен адрес за кореспонденция;

3. вид (код и наименование), количество и произход на отпадъка;

4. извършвана дейност с отпадъка по приложение № 1 или № 3;

5. начин на транспортиране на отпадъка;

6. метод на третиране;

7. точни данни за адреса и местоположението на всяка площадка за дейности с отпадъци.

(4) Към заявлението се прилагат:

1. актуално удостоверение за вписване в търговския регистър, а за чуждестранни лица - документ, издаден в съответствие с националното законодателство на заявителя, удостоверяващ неговия правен статус, издаден до три месеца преди подаване на заявлението;

2. заверено от заявителя копие на документ за собственост или на договор за наем на площадката, където ще се извършват дейностите с отпадъци, както и скица или друг удостоверителен документ, издаден от компетентните органи, на чиято територия е площадката, съдържащ данни за адреса на обекта, идентификационни данни за имота по регулационния план или съгласно кадастралната карта на населеното място, когато такава е приета и влязла в сила;

3. документ за платена такса.

(5) За дейностите по чл. 17, ал. 2, т. 4 се представят допълнително документ, удостоверяващ въведена система за качеството и декларация на заявителя, че ще прилага критериите по чл. 8, по образец, утвърден от министъра на околната среда и водите.

(6) Заявлението заедно със съпътстващата го документация се подават на хартиен и магнитен носител до директора на РИОСВ, на чиято територия се намира площадката на заявителя.

(7) Когато дейностите се планират да се извършват на повече от една площадка, разположени съответно на територията на различни РИОСВ, компетентният орган по регистрация е директорът на РИОСВ по месторегистрация на лицето, а когато заявителят е чуждестранно лице - директорът на РИОСВ-София.

(8) В случаите по ал. 7, компетентният орган издава регистрационен документ след получаване на становища за съгласуването му от РИОСВ, на чиято територия се извършват дейностите.

(9) В регистъра по ал. 1 се вписват обстоятелствата по чл. 84, ал. 3, т. 1-4 и 7, съответно измененията и допълненията в тези обстоятелства и заличаването от регистъра.

Чл. 85. (1) При непълнота или нередовност в представените документи по чл. 84, ал. 3 или 4, компетентният орган в срока по ал. 2 уведомява писмено заявителя за това и изисква еднократно отстраняването им в месечен срок от уведомяването.

(2) В 14-дневен срок от датата на подаване на заявлението или от отстраняване на непълнотите или нередностите, компетентният орган по чл. 84, ал. 6 или ал. 7 вписва в регистъра или мотивирано отказва съгласно чл. 86 със заповед вписването на търговеца в регистъра. Вписването в регистъра се удостоверява с издаването на регистрационен документ по образец, утвърден със заповед на министъра на околната среда и водите.

(3) Директорът на съответната РИОСВ или оправомощено от него лице извършва проверка на място и при установяване на съответствие на площадката с изискванията на този закон и подзаконовите нормативни актове по неговото прилагане издава регистрационния документ, съответно издава положително становище за съгласуване.

(4) Липсата на произнасяне в сроковете по ал. 1 и 2 се счита за мълчаливо съгласие за извършване на съответната дейност по смисъла на чл. 28 от Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанските дейности (обн., ДВ, бр. 55 от 2003 г.).

Чл. 86. Компетентният орган отказва в срока по чл. 85, ал. 2 вписването в регистъра:

1. когато в срока по чл. 85, ал. 1 не са отстранени недостатъците в заявлението или не са представени липсващите документи по чл. 84, ал. 4;

2. при оттегляне на заявлението в срока за произнасяне;

3. когато при условията на чл. 85, ал. 3 се установи, че площадката не съответства на изискванията на този закон.

Чл. 87. (1) Изменения и допълнения в регистрационния документ се извършват от органа, издал регистрационния документ въз основа на писмено заявление по образец, утвърден от министъра на околната среда и водите, с което се иска отбелязване на изменение или допълнение на подлежащо на вписване в регистъра обстоятелство по чл. 84, ал. 9.

(2) За измененията и допълненията или отказът за тяхното извършване се прилагат съответно чл. 84, ал. 6, чл. 85 и чл. 86.

Чл. 88. (1) Компетентният орган със заповед заличава лицето от регистъра по чл. 84, ал. 1, когато:

1. с акт на контролен орган по закона се установи, че дейността не е извършвана в продължение на 3 години от вписването в регистъра;

2. се установи, че дейността на регистрираното лице се извършва на не вписана в регистъра площадка, освен в случаите на чл. 85, ал. 4;

3. при прекратяване на търговеца.

(2) Заповедите по ал. 1 и по чл. 86 подлежат на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Чл. 89. В 7-дневен срок от издаване на актовете по този раздел, съответно от влизане в сила на актовете по чл. 86 и чл. 88, ал. 1, компетентният орган изпраща служебно данните за отразяването им в регистъра по чл. 77, ал. 1, т. 1.

Раздел II
Разрешения за дейности с отпадъци

Чл. 90. (1) Дейности по оползотворяване и обезвреждане се извършват въз основа на разрешение, което се издава от:

1. директора на РИОСВ, на чиято територия се намира площадката, на която се извършват дейностите;

2. директора на РИОСВ по месторегистрация на лицето, когато дейностите се извършват на площадки, разположени на територията на повече от една РИОСВ, а когато заявителят е чуждестранно лице - директора на РИОСВ-София.

(2) Разрешението по ал. 1 се издава и заявлението по чл. 91, ал. 1 се подава по образец, утвърден от министъра на околната среда и водите.

Чл. 91. (1) За издаване на разрешение по чл. 90, ал. 1, лицата по чл. 17, ал. 6 подават заявление, в което посочват:

1. седалище, адрес на управление и единен идентификационен код;

2. местонахождението на площадките за третиране на отпадъците;

3. кодът и наименованието, количеството и произходът на отпадъците, които ще се третират;

4. дейностите по третиране на отпадъците, за които се кандидатства, и техния код съгласно приложение № 1 или № 3;

5. методите и технологиите, които ще се прилагат;

6. съоръженията и инсталациите, които ще се ползват, както и техният капацитет;

7. мерките за безопасност и превантивните мерки, които ще се предприемат.

(2) Заявлението по ал. 1 се подава до компетентния орган по чл. 90, ал. 1 на хартиен и магнитен носител.

Чл. 92. (1) Към заявлението по чл. 91 се прилагат:

1. документ за платена такса;

2. актуално удостоверение за вписване в търговския регистър, а за чуждестранни лица - документ, издаден в съответствие с националното законодателство на заявителя, удостоверяващ неговия правен статус, издаден до три месеца преди подаване на заявлението;

3. описание на метода за третиране на отпадъците;

4. проект за рекултивация, мерки и технологии за закриване и за следексплоатационни дейности на площадките за третиране на отпадъци в случаите, когато е приложимо по този закон;

5. хигиенно заключение за спазване на изискванията на наредбата по чл. 42, ал. 2, издадено от компетентната Регионална здравна инспекция (РЗИ) по местонахождение на площадката или обекта - за лицата, извършващи дейности с опасни отпадъци от хуманната медицина или свързана с тях изследователска дейност на територията на съответната инспекция, или от министъра на здравеопазването - когато дейностите се извършват на териториите на повече от една РЗИ;

6. нотариално заверена декларация от заявителя, че не е свързано лице по смисъла на този закон с лице, на което е отнето разрешението или му е отказано издаването или изменението на разрешение преди изтичането на една година от отнемането или отказа;

7. план за собствен мониторинг и контрол на депа за отпадъци, на инсталации за изгаряне на отпадъци и на инсталации за съвместно изгаряне на отпадъци;

8. заверени от компетентен орган копие - извадка от влязъл в сила общ или подробен устройствен план, скица или друг удостоверителен документ, издаден от компетентните органи, на чиято територия е площадката, съдържащ данни за адреса на обекта, идентификационни данни за имота по регулационния план или съгласно кадастралната карта на населеното място, когато такава е приета и влязла в сила, както и други описателни данни, когато имотът е извън регулация;

9. заверено копие на документ за собственост или на договор за наем за площадката;

10. определен размер на отчисленията за един тон депониран отпадък и формата на предоставяне на обезпечението съгласно чл. 66 за дейност по обезвреждане на опасни и/или неопасни отпадъци чрез депониране;

11. банкова гаранция по чл. 66, ал. 2, т. 2 в случаите, когато заявителят кандидатства за дейност по обезвреждане на опасни и/или неопасни отпадъци чрез депониране и заявената от него форма на предоставяне на обезпечението е банкова гаранция;

12. доказателства за достигната степен на енергийна ефективност за инсталациите за изгаряне на твърди битови отпадъци в случаите, когато заявителят кандидатства за дейности по оползотворяване, обозначена с код R1;

13. обосновка относно прилагане на най-добрите налични техники в случаите, когато заявителят кандидатства за дейности по смесване на опасни отпадъци по чл. 13, ал. 4, т. 3, б. „а” и/или за дейности по т. 12.

(2) Когато заявителят е чуждестранно лице, документът по ал. 1, т. 2 се представя и в легализиран превод, а документите по ал. 1, т. 3, т. 4, 6-9, които, които са на чужд език, се представят в превод на български език.

(3) При непълнота или нередовност в заявлението или представените документи по ал. 1, компетентният орган в срок от 15 дни от постъпване на документите уведомява писмено заявителя за това и изисква еднократно отстраняването им в двумесечен срок от уведомяването.

(4) В двумесечен срок от датата на подаване на заявлението и документите или от

отстраняване на непълнотите или нередностите, компетентният орган по чл. 90, ал. 1 издава разрешение или мотивирано отказва по чл. 94 със свое решение издаването на разрешението за дейности с отпадъци.

(5) Липсата на произнасяне в срока по ал. 4 се счита за мълчаливо съгласие за извършване на съответната дейност по смисъла на чл. 28 от Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанските дейности.

Чл. 93. (1) В срок до 15 дни от подаване на заявление за издаване на разрешение за извършване на дейности по изгаряне или съвместно изгаряне на отпадъци, което отговаря на изискванията на закона, или от отстраняването на непълнота или нередност в представените документи и заявление, компетентният орган по чл. 90, ал. 1 съвместно с кметовете на заинтересованите общини оповестява по подходящ начин и осигурява в продължение на един месец при равнопоставеност обществен достъп до заявлението.

(2) За издаване на разрешение за дейности по третиране на отпадъци компетентният орган или оправомощено от него длъжностно лице извършва проверка на площадката, което се удостоверява с протокол.

Чл. 94. Компетентният орган по чл. 90, ал. 1 отказва издаване на разрешение, когато:

1. заявлението и/или приложените към него документи не отговарят на нормативните изисквания, а непълнотите и недостатъците не са отстранени в срока по закона;

2. заявителят е извършил административни нарушения на условията на разрешението, за които е бил наказван два или повече пъти с влязло в сила наказателно постановление по реда на глава девета, раздел II;

3. са представени неверни данни или документи с невярно съдържание, послужили за издаване на разрешението, или на неговото изменение или допълнение;

4. площадката и дейностите, които ще се извършват на нея, не отговарят на изисквания на наредбата по чл. 33, ал. 1.

Чл. 95. (1) Разрешението по чл. 90 е безсрочно.

(2) Директорът на компетентната РИОСВ или оправомощено от него длъжностно лице най-малко веднъж годишно проверява лицата, притежаващи разрешение по ал. 1, за установяване съответствието на условията по управление на отпадъците с тези в издаденото разрешение и за спазване на изискванията на настоящия закон и подзаконовите нормативни актове по прилагането му.

(3) Издаденото разрешение за дейности с отпадъци прекратява своето действие:

1. с отнемането му по реда на чл. 98;

2. с издаването на решение за прекратяване на действието му по искане на притежателя на разрешението;

3. със заличаване на единствената площадка, вписана в разрешението.

(4) След прекратяване действието на разрешението, директорът на РИОСВ, на чиято територия се намира площадката, контролира изпълнението на условията, свързани с безопасното прекратяване на дейността и възстановяването (рекултивацията) на терена, като извършва проверка на място и съставя констативен протокол, дава предписания и следи за тяхното изпълнение.

Чл. 96. (1) Издаденото разрешение се изменя и/или допълва от компетентния орган при:

1. промяна на нормативните изисквания, свързани с разрешението;

2. настъпване на промени на подлежащите на вписване в решението обстоятелства, включително на промяна в обстоятелства, свързани с търговското качество на лицето;

3. необходимост от допълването му с нови данни, дейности, площадки;

4. заличаване на площадка или на дейност с отпадъци.

(2) За измененията и допълненията в издадените разрешения или отказът за тяхното извършване се прилагат съответно чл. 92, ал. 3- 5, чл. 93 и 94, ал. 1, т. 1, 3 и 4.

Чл. 97. (**1**) На едно лице се издава едно разрешение за всички дейности с отпадъци, независимо на колко площадки се извършват дейностите и за колко видове отпадъци се отнася разрешението.

(2) За една площадка се издават толкова разрешения, колкото са лицата, извършващи дейности с отпадъци на нейната територия.

(3) Правата по издадените разрешения или по откритата процедура по издаването им се прехвърлят при промяна на техния титуляр при запазване условията на разрешението след уведомяване на компетентния орган, който отразява служебно промяната чрез издаване на решение за изменение на разрешението в срок от 14 дни от датата на уведомяване за промяната.

(4) В случай на изгубено, откраднато или унищожено разрешение, органът, който го е издал, по искане на притежателя на разрешението му издава дубликат, освен ако установи, че заявителят си е послужил с неверни данни или разрешението е с прекратено действие.

Чл. 98. (1) Компетентният орган по чл. 90, ал. 1 отнема издаденото разрешение, когато:

1. с влязъл в сила акт на съдебен орган се установи, че са били представени неверни данни или документи с невярно съдържание, послужили за издаване на разрешението, или на неговото изменение или допълнение;

2. с влязъл в сила акт на контролен орган се установи, че се застрашава човешкото здраве и/или се уврежда или замърсява околната среда над допустимите норми;

3. се констатира, че притежателят на разрешението изхвърля опасни отпадъци на неразрешени за това места;

4. не е започнало извършването на дейностите, посочени в разрешението, в срок от три години след неговото издаване.

(2) Компетентният орган с мотивирано решение спира дейността на площадката до отстраняване на нарушението, а при неотстраняване на нарушението в указания срок, служебно заличава площадката от разрешението, освен когато е единствената вписана в него, когато установи, че на съответната площадка:

1. се предават отпадъци на лица, които не притежават документ по чл. 17 или изброените документи не съдържат съответния код за видове отпадъци или не позволяват дейности с такива отпадъци;

2. площадката не отговаря на техническите изисквания.

(3) При заличаване на площадка от регистъра, притежателят на разрешението незабавно спира дейността и предприема действия по чл. 95, ал. 4.

(4) В срок до седем дни от влизане в сила на решението за заличаването или когато е вписана единствена площадката – от отнемането на решението, притежателят му го представя в оригинал пред компетентния орган за отразяване на заличаването или за обявяване, че действието му е прекратено по чл. 95, ал. 3.

(5) Издаденото разрешение и решението за неговото изменение и/или допълнение, както и отказът да се издаде, измени и/или допълни разрешението могат да се обжалват по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Чл. 99. (1) Актовете на компетентния орган по този раздел се съобщават писмено на заинтересованите лица в 7-дневен срок от издаването им.

(2) Органът, издал разрешението за дейности по отпадъци, информира по подходящ начин обществеността за всяко издадено разрешение, както и за направените изменения и/или допълнения на издадените разрешения, в срок до 10 дни от датата на издаването им.

(3) В 7-дневен срок от издаване на актовете по този раздел, съответно от влизане в сила на решението по чл. 98, ал. 1 и ал. 2 за отнемане или заличаване на площадката, компетентният орган изпраща служебно данните за отразяването им в регистъра по чл. 77, ал. 1, т. 1.

Раздел III.
Лицензиране на търговската дейност с отпадъци от черни и цветни метали

Чл. 100. (1) Търговска дейност с ОЧЦМ, които нямат опасни свойства, се извършва от българските и чуждестранните юридически и физически лица, регистрирани като търговци по Търговския закон или по националното си законодателство и притежаващи лиценз за тази дейност, издаден от министъра на икономиката, енергетиката и туризма или от оправомощен от него заместник-министър, по реда на този раздел.

(2) Не се изисква лиценз при:

1. продажба на ОЧЦМ от лицата, които ги получават като технологичен отпадък от собствено производство или от собствен амортизационен лом, когато купувачът е лицензиран по реда на ал. 1;

2. продажба на ОЧЦМ с битов характер от физически лица, когато купувачът е лицензиран по реда на ал. 1.

(3) За издаването на лиценз за търговска дейност с ОЧЦМ търговците по ал. 1 подават заявление по образец съгласно наредбата по чл. 39 до министъра на икономиката, енергетиката и туризма.

(4) Към заявлението по ал. 3 се прилагат:

1. декларация, че заявителят е търговец, с посочване на единен идентификационен код, а за чуждестранните лица - копие на документ, издаден в съответствие с националното му законодателство, удостоверяващ правния статус на заявителя;

2. оригинал или заверено от заявителя копие на договор за наем или нотариален акт, придружени със скица или друг удостоверителен документ, издаден от компетентен орган, съдържащ данни за местоположението на имота, на чиято територия е площадката, и данни, от които да е видно, че отговаря на изискванията на чл. 34, ал. 2;

3. съответен документ по чл. 17;

4. удостоверение по чл. 87, ал. 6 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс;

5. декларация за спазване изискванията на чл. 38;

6. декларация от заявителя, че не е свързано лице с търговец, на когото е отнет лицензът или му е отказано издаването на лиценз, в сроковете по чл. 104, ал. 1, т. 1, букви "б" и "в" и че не са налице обстоятелствата по чл. 104, ал. 1, т. 1, букви "г" и "д";

7. документ за платена такса.

(5) Когато заявителят е чуждестранно лице, той е длъжен да представи документ по ал. 5, т. 4, издаден от компетентен орган, извлечение от регистър или еквивалентен документ на съдебен или административен орган от държавата, в която е регистриран.

(6) Когато заявителят е чуждестранно лице, документът по ал. 4, т. 1 се представя и в официален превод, а документите по ал. 4, т. 5 и 6, които са на чужд език - и в превод.

(7) При нередовности в документите и/или необходимост от предоставяне на

допълнителна информация заявителят се уведомява в срок до 14 дни от датата на подаване на заявлението. Заявителят отстранява нередовностите и/или предоставя допълнителната информация в 14-дневен срок от датата на уведомяването.

(8) При неотстраняване на нередовностите и/или непредоставяне на допълнителната информация в срока по ал. 7 документите не се разглеждат.

(9) В случаите по ал. 7 документите се смятат за подадени от датата на отстраняване на нередовностите и/или предоставянето на допълнителната информация.

Чл. 101. (1) Заявлението и документите по чл. 100, ал. 3 и 4 се разглеждат в Министерството на икономиката, енергетиката и туризма от междуведомствена комисия в срок до два месеца от датата на подаването им.

(2) В междуведомствената комисия се включват равен брой представители на Министерството на икономиката, енергетиката и туризма, Министерството на околната среда и водите и Министерството на вътрешните работи, предложени от съответния министър. Министърът на икономиката, енергетиката и туризма определя със заповед председател, секретар и членове на комисията.

(3) Представители на браншовите организации на търговците с черни и цветни метали имат право да участват в заседанията на комисията по ал. 1.

(4) Комисията по ал. 1 разглежда подадените документи за издаване на лиценз за търговска дейност с ОЧЦМ по реда на наредбата по чл. 39 и съобразно утвърдени от министъра на икономиката, енергетиката и туризма правила за работата й.

(5) След разглеждане на заявленията, комисията изготвя мотивирано предложение до министъра на икономиката, енергетиката и туризма за издаване на лиценз или за отказ за издаване на лиценз.

(6) В едномесечен срок от предложението по ал. 5 министърът на икономиката, енергетиката и туризма или оправомощен от него заместник-министър издава лиценз или отказва издаването на лиценз с мотивирана заповед.

Чл. 102. (1) Лицензът за търговска дейност с ОЧЦМ се издава по образец, утвърден от министъра на икономиката, енергетиката и туризма.

(2) Лицензът съдържа: номер и дата на издаване; наименование на търговеца; седалище и адрес на управление; единен идентификационен код; списък с площадките, на които се осъществява търговска дейност с ОЧЦМ, кодовете на отпадъците, с които търговецът може да извършва дейност съгласно наредбата по чл. 3, ал. 3.

(3) Лицензът за търговска дейност с ОЧЦМ е безсрочен.

(4) Правата по лиценза не могат да се прехвърлят и/или преотстъпват. В случаите на правоприемство по Търговския закон правата по лиценза преминават върху правоприемника.

(5) Не се допуска извършване на търговска дейност с ОЧЦМ чрез упълномощаване освен в случаите, когато търговецът се представлява от упълномощен негов служител, назначен с трудов договор.

Чл. 103. (1) За изменение и/или допълнение на лиценза се подава заявление до министъра на икономиката, енергетиката и туризма и документи, удостоверяващи промяната, които се разглеждат по реда и в сроковете по чл. 101 и наредбата по чл. 39. При настъпване на промяна в обстоятелствата по лиценза, лицето е длъжно в срок до един месец да заяви промените за вписване в лиценза.

(2) При подаване на документите и при получаване на лиценза за търговска дейност с ОЧЦМ, за допълване и /или изменение на издаден лиценз се заплащат такси, определени в Тарифата за таксите, които се събират в Министерството на икономиката, енергетиката и туризма по Закона за държавните такси.

(3) В публичния регистър по чл. 77, ал. 4 се вписват площадките на лицензирания търговец и заповедите за отказ за издаване на лиценз, заповедите за отнемане или прекратяване на лиценз за търговска дейност с ОЧЦМ, след влизането им в сила.

Чл. 104. (1) Министърът на икономиката, енергетиката и туризма или оправомощен от него заместник-министър със заповед:

1. отказва издаването на лиценз за търговска дейност с ОЧЦМ, когато:

а) е налице мотивирано предложение за отказ от междуведомствената комисия за разглеждане на документите за издаване на лиценз за търговска дейност с ОЧЦМ;

б) заявлението за издаване на лиценз е подадено преди изтичането на една година от заповедта за отказ за издаване на лиценз за търговска дейност с ОЧЦМ, освен ако заповедта за отказ е била отменена от съда като незаконосъобразна;

в) заявлението за издаване на лиценз е подадено преди изтичането на две години от заповедта за отнемане на лиценза по реда на т. 2, освен ако заповедта за отнемане е била отменена от съда като незаконосъобразна;

г) заявлението за допълване на лиценз с площадка е подадено от същия търговец преди изтичане на една година от заповедта за заличаване на същата площадка по реда на т. 4, освен ако заповедта за заличаване на площадката е била отменена от съда като незаконосъобразна;

д) заявлението за издаване на лиценз или за допълване на лиценз включва заявена площадка, за която има висящ спор пред съд, поради заличаването й или отнемане на лиценз, в който е включена;

е) заявлението за издаване на лиценз е подадено от свързано лице със заявителите по букви "б" и "в" или заявлението за допълване на лиценз с площадка е подадено от свързано лице със заявителя по буква "г", ако не са изтекли предвидените срокове;

2. отнема лиценза за търговска дейност с ОЧЦМ, когато:

а) се представят неверни данни, които са послужили за издаването, изменението или допълването на лиценза;

б) се извършва търговска дейност с ОЧЦМ на площадка, която не е вписана в лиценза или е заличена, с изключение на случаите по чл. 100, ал. 3, т. 1;

в) системно се нарушават условията и редът за извършване на търговска дейност с ОЧЦМ;

г) се извършва търговска дейност с ОЦЧМ в нарушение на чл. 35, ал. 1, 2, 3 или 4;

д) е отпаднало правното основание за ползване на единствената площадка, вписана в лиценза;

е) в срок 12 месеца от влизането в сила на заповед за заличаване на площадка е установено с констативен акт на контролен орган нарушение по т. 4 на площадка, вписана в лиценза на същия търговец.

3. прекратява лиценза за търговска дейност с ОЧЦМ при:

а) писмена молба от лицензирания търговец;

б) заличаване на търговеца от търговския регистър;

в) неполучен от търговеца лиценз в срок един месец след писменото уведомяване за издаването му;

4. заличава вписана в лиценза площадка при:

а) установена от комисията по чл. 101, ал. 1 липса на правно основание за ползване на имота, на който е разположена площадката, при условие че тя не е единствената, вписана в лиценза;

б) липса на нея на регистър на покупките и вноса и/или регистър на продажбите и износа на ОЧЦМ по чл. 37, ал. 2;

в) извършване на търговска дейност с ОЧЦМ в нарушение на чл. 35, ал. 7;

г) извършване на търговска дейност с ОЧЦМ на нея без документи за произход по чл. 35, ал. 6;

д) извършване на дейност на нея, без да е осигурил 24-часово видеонаблюдение.

(2) В заповедта по ал. 1, т. 2 и 4 се включва разпореждане за предварително изпълнение. Когато търговецът представи банкова гаранция в полза на министъра на икономиката, енергетиката и туризма в случаите по ал. 1, т. 2 в размер 40 000 лв., а по ал. 1, т. 4 в размер 20 000 лв., предварителното изпълнение се спира. В случай че заповедта по ал. 1, т. 2 и 4 бъде оставена в сила от съда с влязло в сила решение, банковата гаранция се освобождава в полза на органа по предходното изречение и се администрира от него.

(3) Заповедите по ал. 1, т. 1, 2 и 4, както и заповедите за отказ за допълване и/или изменение на лиценза се обжалват по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(4) Министърът на икономиката, енергетиката и туризма или оправомощен от него заместник-министър издава дубликат на лиценза, когато е изгубен, откраднат или унищожен, въз основа на заявление на търговеца и декларация по ред, определен с наредбата по чл. 39.

(5) В 7-дневен срок от получаването на заповедта за отнемане, съответно прекратяване на лиценза за извършване на търговска дейност с ОЧЦМ търговецът е длъжен да предаде в Министерството на икономиката, енергетиката и туризма оригинала на лиценза.

(6) В 3-месечен срок след преустановяване на дейността, търговецът е длъжен да реализира наличните количества ОЧЦМ и да предприеме действия за почистване на съответната площадка.

Раздел IV.
Разрешения на колективни и индивидуални системи за отпадъци

Чл. 105. (1) Разрешения на колективна система на организация по оползотворяване и на индивидуална система за изпълнение на задълженията по чл. 31, ал. 1, се издават от министъра на околната среда и водите или от оправомощено от него длъжностно лице.

(2) За издаване на разрешение по този раздел, лицата по ал. 1 подават до компетентния орган заявление по образец, утвърден със заповед на министъра на околната среда и водите.

(3) Организацията по оползотворяване прилага към заявлението по ал. 2 следните документи:

1. актуално удостоверение за вписване в търговския регистър, а за чуждестранни лица - документ, издаден в съответствие с националното законодателство на заявителя, удостоверяващ неговия правен статус, издаден до три месеца преди подаване на заявлението;

2. удостоверение по чл. 87, ал. 6 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс за липса на задължения;

3. сключени предварителни писмени договори с лица, притежаващи документ по чл. 17 за събиране и транспортиране на съответния вид отпадъци, или с общини, чрез които се осигурява изпълнението на задълженията по този закон и наредбите по чл. 33, ал. 1;

4. сключени предварителни писмени договори с лица, притежаващи документ по чл. 17 за рециклиране и/или оползотворяване на съответния вид масово разпространени отпадъци, в т.ч. подготовка за оползотворяване, чрез които се осигурява изпълнението на задълженията на членовете на организацията по оползотворяване по този закон и наредбите по чл. 33, ал. 1;

5. документ за платена такса;

6. учредителен акт на организацията по оползотворяване;

7. нотариално заверена от заявителя декларация, че не е свързано лице по смисъла на този закон с лице, на което е отнето разрешението или му е отказано издаването на такова разрешение, преди изтичането на една година от влизането в сила на акта за отнемането или отказа;

8. проект на договор между организацията по оползотворяване и нейните членове;

9. оригинал на безусловна и неотменяема банкова гаранция за гарантиране изпълнението на целите за разделно събиране, повторна употреба, рециклиране и/или оползотворяване на съответните масово разпространени отпадъци;

10. проект на програма по чл. 112.

(4) Лицата по чл. 31, ал. 1, изпълняващи задълженията си индивидуално, прилагат към заявлението по ал. 2 документите по ал. 3, т. 1, 3 - 5, 9 и 10.

(5) Когато заявителят е чуждестранно лице, документът по ал. 3, т. 1 се представя и в официален превод, а документът по ал. 3, т. 6, който е на чужд език - и в превод.

(6) Заявлението и програмата по чл. 112, ал. 1 се подават на хартиен и магнитен носител.

Чл. 106. (1) Размерът на банковата гаранция по чл. 105, ал. 3, т. 9 е:

1. 500 000 лв. за организациите за оползотворяване на отпадъци от опаковки, ИУМПС и ИУЕЕО;

2. 250 000 лв. за организациите за оползотворяване на отработени масла, НУБА и излезли от употреба гуми.

3. 20 000 лв. за лицата, които изпълняват задълженията си индивидуално.

(2) Банковата гаранция е безусловна и неотменяема и се издава от търговска банка със съдебна регистрация в Република България, която притежава лиценз от Българската народна банка за извършване на гаранционни или банкови сделки и спесимени на длъжностните лица, които имат право да задължават съответната банка с гаранции до посочен размер.

(3) Банковата гаранция по ал. 1 се издава в полза на МОСВ и се усвоява на основание влязла в сила заповед по чл. 65, ал. 1, т. 2 или т. 3, с която се установява и се определя по стойност за заплащане продуктова такса при неизпълнение на целите по чл. 31, ал. 1 – до размера на задължението. Размерът на дължимите такси по чл. 65, ал. 1, т. 2 и 3 се усвоява от банковата гаранция, като същата се намалява със сумата на усвоените средства, които се допълват до пълния размер в срок от два месеца.

(4) Банковата гаранция по ал. 2 се издава и е валидна за периода на действие на разрешението, включително докато трае съдебния спор.

(5) Въз основа на процедурата по ал. 3, при първо писмено поискване банката гарант се задължава при представяне на влязла в сила заповед по чл. 65, ал. 2 на министъра на околната среда и водите да преведе сумата по банковата гаранция до размера, определен в заповедта, от сметката на длъжника по сметка на МОСВ.

Чл. 107. Правата по издаденото разрешение по чл. 105, ал. 1 не могат да се прехвърлят и/или преотстъпват, освен в случаите на вливане или сливане по чл. 110.

Чл. 108. (1) Организацията по оползотворяване на отпадъци от опаковки представя към заявлението по чл. 105, ал. 2 и сключени предварителни писмени договори с не по-малко от 10 общини, с които се гарантира предоставяне на разделно събиране на население не по-малко от 500 000 жители.

(2) Към заявлението по предходната алинея организацията по оползотворяване на отпадъци от опаковки представя заверен от кмета на общината план за разполагане на съдове за разделно събиране на отпадъците, с посочени обем и тип на съдовете и прилага количествено-стойностна сметка за изпълнение на задълженията.

Чл. 109. Учредителният акт на организацията по оползотворяване съдържа условия, осигуряващи изпълнението на следните изисквания:

1. възможност за участие на лицата по чл. 31, желаещи да изпълнят задълженията си по този закон и по съответната наредба по чл. 33, ал. 1, чрез колективната система по смисъла на чл. 31, ал. 2, т. 2;

2. учредителите на организацията по оползотворяване нямат право:

а) да участват в друга организация по оползотворяване за един и същи вид отпадъци;

б) да си запазват преимущества с учредителния акт;

3. да съдържа забранителни разпоредби за:

а) разпределяне на печалба;

б) издаване на облигации и акции с купони за дивидент;

в) отпускане на кредити и гаранции по кредити на трети лица, както и поемането на менителнични задължения;

г) издаване на акции на приносител.

Чл. 110. (1) Организацията по оползотворяване не може да се преобразува чрез вливане, сливане, разделяне, отделяне, отделяне на еднолично търговско дружество или прехвърляне на цялото имущество на едноличния собственик на капитала освен в случаите на вливане или сливане в или с организации по оползотворяване.

(2) Организацията по оползотворяване не може да има предмет на дейност, различен от посочения в § 1, т. 17 от допълнителните разпоредби.

(3) При прекратяване на търговското дружество на организацията по оползотворяване, се открива производство по ликвидация по реда на глава седемнадесета от Търговския закон.

(4) В случаите по ал. 3, когато организацията е в неплатежоспособност, се открива производство по несъстоятелност по реда на част четвърта от ТЗ, като в списъка на кредиторите задължително се включва и министъра на околната среда и водите или упълномощено от него длъжностно лице.

Чл. 111. (1) В тримесечен срок от получаване на разрешението по чл. 105, ал. 1 организацията по оползотворяване представя на компетентния орган сключените окончателни договори с лицата по чл. 105, ал. 3, т. 3 и 4, а организациите по оползотворяване на отпадъци от опаковки - и окончателни договори с общини по чл. 108, ал. 1.

(2) Окончателните договори на организациите по оползотворяване на отпадъци от опаковки по ал. 1 не могат да се различават от представените предварителни договори, освен в случаите по чл. 108, ал. 1, когато обхванатото население е намалено с не-повече от 10 на сто.

(3) Организацията по оползотворяване на отпадъци от опаковки уведомява министъра на околната среда и водите за всяко прекратяване на договор с община, както и за процента на населението обхванато в системата.

(4) Министърът на околната среда и водите има право да определи срок за изготвяне и да изиска веднъж годишно актуализация на програмата по чл. 112 в едномесечен срок от уведомлението по ал. 3.

Чл. 112. (1) Организациите по оползотворяване и лицата, изпълняващи задълженията си индивидуално по този раздел изготвят програми за управление на отпадъците съгласно

изискванията на наредбите по чл. 33, ал. 1.

(2) Програмите се утвърждават от министъра на околната среда и водите едновременно с издаване на разрешението по чл. 105, ал. 1.

(3) Утвърдените програми по ал. 2 се актуализират веднъж годишно в срок до 31 октомври с решението по чл. 117.

Чл. 113. (1) Органът по чл. 105, ал. 1 преценява дали заявлението и приложените към него документи отговарят на изискванията на този закон и на подзаконовите нормативни актове по прилагането му и издава разрешение по чл. 105, ал. 1.

(2) При необходимост от изясняване на заявените обстоятелства или представяне на липсващ документ, органът по ал. 1, в срок от 15 дни от постъпване на заявлението, може еднократно да изисква от заявителя отстраняване на нередовност и/или предоставяне на допълнителна информация към заявлението.

(3) В срок до два месеца от уведомлението по ал. 2, заявителят отстранява нередовностите и/или предоставя допълнителната информация.

Чл. 114. (1) В едномесечен срок от подаване на заявлението, съответно от изясняването на обстоятелствата и представяне на документите, или от изтичане на срока по чл. 113, ал. 3, компетентният орган издава или мотивирано отказва издаването на разрешение.

(2) Органът по ал. 1 отказва издаването на разрешение, когато:

1. не е попълнено заявлението и/ или не са представени изискуемите съгласно чл. 105, ал. 3 документи;

2. са представени неверни сведения или документи с невярно съдържание;

3. заявителят не е отстранил указаните му нередовности или не е предоставил допълнителната информация в срок;

4. не е представена банкова гаранция, отговаряща на изискванията на чл. 106, ал. 1 и 2;

5. на заявителя е отказано издаването или е отнето разрешение по реда на този раздел до една година преди подаване на заявлението;

6. заявителят е свързано лице с лице, на което е отказано издаването или му е отнето разрешение в едногодишен срок.

Чл. 115. (1) Разрешението се издава за срока, посочен в заявлението, но не по-дълъг от 5 години, и съдържа условия, определени от компетентния орган по публично оповестен образец и еднакви за всички организации по оползотворяване на съответен масово разпространен отпадък.

(2) Издаденото разрешение прекратява своето действие:

1. с изтичане на неговия срок;

2. с отнемането му в срока на неговото действие;

3. по искане на организацията по оползотворяване или на лицето, изпълняващо задълженията си индивидуално;

4. при прекратяване дейността на организация по оползотворяване или на лицето, изпълняващо задълженията си индивидуално в случаите по чл. 110, ал. 3 и ал. 4 - от датата на оповестяване в Търговския регистър на решението на дружеството.

Чл. 116. (1) Не по-късно от три месеца преди изтичане срока на разрешението организацията по оползотворяване и лицето, изпълняващо задълженията си индивидуално, подава заявление на хартиен и магнитен носител за продължаване на неговия срок на действие.

(2) Към заявлението по ал. 1 се прилагат:

1. удостоверение по чл. 87, ал. 6 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс за липса на задължения;

2. актуализирана програма по чл. 112 съгласно изискванията на наредбите по чл. 33, ал. 1 на хартиен и магнитен носител;

3. декларация, че не са налице обстоятелствата по чл. 114, ал. 2, т. 5 и 6;

4. документ за платена такса.

(3) Компетентният орган преценява дали заявлението по ал. 1 и приложените към него документи отговарят на изискванията на този закон и на подзаконовите нормативни актове по прилагането му.

(4) При продължаване срока на разрешението, компетентният орган прилага съответно чл. 113 и се произнася по заявлението с решение в едномесечен срок.

(5) Компетентният орган отказва да продължи срока на действие на разрешението при установяване обстоятелствата по чл. 114, ал. 2, т. 3-6.

Чл. 117. (1) Издаденото разрешение се изменя и/или допълва от компетентния орган при:

1. промяна на свързаните с него нормативни изисквания;

2. промяна, свързана с актуалното състояние по търговския регистър на организацията по оползотворяване или на лицето, изпълняващо задълженията си индивидуално;

3. утвърждаване на актуализирана програма, в случаите по този закон.

(2) В случаите по ал. 1 организацията по оползотворяване и лицата, изпълняващи задълженията си индивидуално, подават до компетентния орган заявление на хартиен и магнитен носител за изменение и/или допълнение на разрешението заедно с документите, удостоверяващи съответната промяна, в двумесечен срок от нейното настъпване, а за случаите по ал. 1, т. 3 – в съответните срокове по чл. 111, ал. 4 и чл. 112, ал. 3.

(3) Компетентният орган преценява дали заявлението по ал. 2 и приложените към него документи отговарят на изискванията на този закон и на подзаконовите нормативни актове по прилагането му.

(4) При изменение и допълнение компетентният орган прилага съответно чл. 113 и се произнася по заявлението с решение в едномесечен срок.

(5) Компетентният орган отказва да измени и/или допълни разрешението в случаите по чл. 114, ал. 2, т. 3.

(6) В случай на мотивиран отказ за изменение и/или допълнение на разрешението организациите по оползотворяване и лицата, изпълняващи задълженията си индивидуално, могат да кандидатства за издаване на ново разрешение по реда на този закон.

Чл. 118. Компетентният орган отнема с мотивирано решение издаденото разрешение, когато:

1. по неоспорим начин се установи, че са представени подправени документи или такива с невярно съдържание, които са послужили за отчитане изпълнението на целите по чл. 31, ал. 1, или такива документи, които са послужили за издаване на разрешението;

2. е налице съществено неизпълнение на целите на организацията по оползотворяване, съответно на лицето, изпълняващо задълженията си индивидуално по този закон;

3. организацията по оползотворяване е нарушила забраната за разпределение на печалба или извършва дейност, необхванатa в нейния предмет съгласно § 1, т. 17 от допълнителните разпоредби;

4. констатира се неизпълнение на изискванията по чл. 111, ал. 1 за представяне на окончателни договори с общини - за организациите по оползотворяване на отпадъци от опаковки;

5. независимо от изпълнението на целите по чл. по чл. 31, ал. 1, не са изпълнени

изискванията за обхванато население в съответствие с пазарния дял на организацията за оползотворяване на отпадъци от опаковки и това се установи с акт на контролен орган;

6. с акт на контролен орган се установи, че организацията по оползотворяване не развива дейност в продължение на една година;

7. е налице нарушение на изискванията на чл. 31, ал. 3 от лице, изпълняващо задълженията си индивидуално;

8. е налице мотивирано предложение на проверяващ орган по закона при системно или грубо нарушение на изискванията, определени в наредбите по чл. 33, ал. 1.

Чл. 119. (1) Решенията на компетентния орган се съобщават писмено на заявителя в 7-дневен срок от издаването им.

(2) Компетентният орган и организацията по оползотворяване оповестяват по подходящ начин чрез електронните си страници издаването на разрешение, както и за последващите му изменения и допълнения, продължаване или отнемане на разрешението.

Чл. 120. Издаденото разрешение, решението за неговото изменение и/или допълване, както и отказът да се издаде, измени или допълни разрешението, подлежат на съдебен контрол за законосъобразност по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Чл. 121. Компетентният орган или оправомощено от него длъжностно лице проверява най-малко веднъж годишно организациите по оползотворяване и лицата, изпълняващи задълженията си индивидуално, относно изпълнението на задълженията, произтичащи от този закон, от наредбите по чл. 33, ал. 1 и от условията на разрешението им.

Чл. 122. (1) Организациите по оползотворяване и лицата по чл. 31, ал. 2, т. 1 доказват постигането на целите по чл. 31, ал. 1, като изготвят и представят пред министъра на околната среда и водите отчети, одиторски доклади и други документи в обхват, съдържание и срокове, определени с наредбите по чл. 33, ал. 1.

(2) Отчетите по ал. 1 се заверяват от регистрирани одитори, с които организацията по оползотворяване и лицето по чл. 31, ал. 2, т. 1 сключва писмен договор, и се извършват по реда на Закона за независимия финансов одит. При одитирането се проверяват доклада с фактически констатации относно изпълнението на задълженията на дружеството по закона и наредбите по чл. 33, ал. 1 и първичните счетоводни документи. Проверката се извършва в съответствие с изискванията на действащото законодателство и международните одиторски стандарти.

Чл. 123. (1) Извън случаите по чл. 122, министърът на околната среда и водите може да назначи със своя заповед отделна одиторска проверка по реда, определен в наредбите по чл. 33, ал. 1 за съответния вид отпадъци относно:

1. изпълнението на условията в издадените разрешения по чл. 17,

2. изпълнението на поставените цели за разделно събиране, повторна употреба и оползотворяване на масово разпространени отпадъци;

3. количеството пуснати на пазара продукти, след употребата на които се образуват масово разпространени отпадъци и на размера на заплатените продуктови такси по чл. 65;

4. извършените разходи за дейности с масово разпространени отпадъци и за изграждане на системи за разделно събиране по закона и наредбите по чл. 33, ал. 1.

(2) Проверките по ал. 1 могат да се извършват на следните лица:

1. членовете на организацията по оползотворяване, които пускат на пазара продукти, след употребата на които се образуват масово разпространени отпадъци по ал. 1, т. 3, като техния брой не може да превишава десет процента от членовете на съответната организация.

2. лицата по чл. 31, ал. 2, т. 1, които изпълняват задълженията си индивидуално;

3. организациите по оползотворяване;

4. лицата, извършващи дейности по събиране, транспортиране, повторна употреба, рециклиране и оползотворяване на масово разпространени отпадъци по договор с организация за оползотворяване или с лица, които изпълняват задълженията си индивидуално, във връзка с изпълнение на техните цели по този закон.

(3) Одиторите, извършващи проверката по ал. 1, се определят от министъра на околната среда и водите по реда на Закона за обществените поръчки, а разходите за тяхното извършване се финансират от бюджета на МОСВ от приходите по чл. 64, ал. 1.

(4) Лицата по ал. 2 предоставят достъп до наличната документация и площадките, на които се извършват дейности с отпадъци, и осигуряват необходимата информация във връзка с изпълнение на задълженията на одиторите и контролните органи по ал. 1.

(5) До доказване на противното докладите на одиторите по чл. 122 и 123 се ползват с доказателствена сила за посочените в тях констатации и са основание за издаване на заповеди за признаване или непризнаване на изпълнението на цели по наредбите по чл. 31, ал. 1, за реализиране на мерки по чл. 65, както и за издаване на заповеди за отнемане на разрешения на виновните лица за нарушенията им по закона.

Чл. 124. Ежегодно министърът на околната среда и водите назначава със заповед комисия от длъжностни лица, която след запознаване с констатациите в одиторските доклади по чл. 122 и чл. 123 ги оповестява и при нужда отправя до министъра на околната среда и водите мотивирано предложение за реализиране на отговорност по закона.

Глава седма.
ТРАНСГРАНИЧЕН ПРЕВОЗ НА ОТПАДЪЦИ

Чл. 125. (1) Трансграничният превоз в рамките на общността се извършва при условията и по реда на Регламент 1013/2006.

(2) Министърът на околната среда и водите или оправомощено от него длъжностно лице, като компетентен орган по прилагането на Регламент 1013/2006 води регистър на:

1. издадените по Регламент 1013/2006 нотификации за превоз на отпадъци от, за и през територията на Република България, и за внос или износ от или към страни, които не са членки на Европейския съюз;

2. годишните справки-декларации по чл. 75, ал. 2.

Чл. 126. (1) За превоз на отпадъци от Република България, за които съгласно Регламент 1013/2006 се изисква писмена нотификация, лицето, определено като нотификатор съгласно чл. 2, т. 15 от Регламент 1013/2006, изпраща до органа по чл. 125, ал. 2 документ за платена такса и документите по чл. 4 от Регламент 1013/2006, включително:

1. единен идентификационен код или регистрационен номер от регистъра по чл. 77, ал. 1, т. 3 на нотификатора;

2. копие от документ за дейности с отпадъци на нотификатора, когато това се изисква;

3. копие от разрешение или регистрационен документ за транспортиране на отпадъци на превозвача/превозвачите;

4. копие от подписан договор между нотификатора и получателя съгласно чл. 5 от Регламент 1013/2006 за оползотворяването или обезвреждането на отпадъците, които са нотифицирани;

5. разрешителното, съгласно което работи съоръжението за оползотворяване или обезвреждане на отпадъците в страната получател.

(2) В случаите, когато се изисква финансова гаранция или еквивалентна застраховка съгласно чл. 6 от Регламент 1013/2006, тя се представя под формата на банкова гаранция или

застрахователна полица.

(3) При превози на отпадъци за Република България за дейности по временно оползотворяване финансовата гаранция или еквивалентната застраховка покрива стойността на разходите до завършване на превозите, удостоверено с издаване на сертификат съгласно чл. 15, буква "д" от Регламент 1013/2006.

(4) При превози на отпадъци за Република България за дейности по окончателно оползотворяване, финансовата гаранция или еквивалентна застраховка покрива стойността на разходите до завършване на превозите, удостоверено с издаване на сертификат съгласно чл. 16, буква „д” от Регламент 1013/2006.

(5) При обща нотификация по чл. 13 от Регламент 1013/2006 за превоз от Република България се допуска частична финансова гаранция или еквивалентна застраховка, покриваща части на общата нотификация при условията на ал. 8.

(6) Когато финансовата гаранция по чл. 6 от Регламент 1013/2006 е представена под формата на банкова гаранция, банковият гарант се задължава неотменно, безусловно и при отправено първо писмено поискване от министъра на околната среда и водите да преведе сумата по банковата гаранция в полза на и по сметка на МОСВ. Банковата гаранция е безусловна и неотменяема и трябва да бъде издадена от чуждестранна банка или от търговска банка със съдебна регистрация в Република България, която притежава лиценз от Българската народна банка за извършване на гаранционни сделки. Банковата гаранция, издадена от чуждестранна банка, следва да бъде авизирана чрез българска банка.

(7) Застрахователната полица по ал. 2 се издава от застрахователно дружество, притежаващо лиценз, издаден по реда на Кодекса за застраховането. Застрахователната полица включва уговорка за плащане на пълния размер на сумата по застрахователното събитие в полза на МОСВ при наличие на първо писмено поискване.

(8) Допуска се да тръгнат едновременно толкова превози, колкото са покрити от частичната финансова гаранция или еквивалентна застраховка. В този случай всеки следващ превоз може да тръгне, когато органа по чл. 125, ал. 2 получи сертификат по чл. 16, буква "д" от Регламент 1013/2006 или по чл. 15, буква „д” от Регламент 1013/2006 относно временни дейности по оползотворяване на съответните отпадъци;

(9) Документите по ал. 1 и 2 и всички документи по Регламент 1013/2006 се представят на български или на английски език. В случаите, когато документите са представени на английски език, компетентният орган има право да изисква официален превод на български език.

Чл. 127. (1) Органът по чл. 125, ал. 2 при одобрение на условията за превоза - обект на нотификация, дава писмено съгласие за неговото извършване чрез поставяне на подпис, печат и дата в нотификацията.

(2) Органът по ал. 1 уведомява писмено нотификатора:

1. при разрешаване на превоз по чл. 9, параграф 1, буква "б" от Регламент 1013/2006 с поставяне на определени условия по чл. 10 от същия регламент;

2. при повдигане на възражение по чл. 9, параграф 1, буква "в" от Регламент 1013/2006;

3. при оттегляне на съгласие по чл. 9, параграф 8 от Регламент 1013/2006.

Чл. 128. (1) Забраняват се превозите на отпадъци за Република България, предназначени за обезвреждане, освен в следните случаи:

1. при задължение за приемане на отпадъка обратно съгласно чл. 22 и 24 от Регламент 1013/2006;

2. при превоз към Република България на остатъка, получен в резултат на третиране в друга страна на отпадъци, с произход от Република България към други страни, за които в Република България няма съоръжения за третиране; в този случай превозът на остатъка се извършва с нова нотификация;

3. при превоз към Република България на отпадъци, получени от български въоръжени сили при кризисни ситуации, операции по омиротворяване или поддържане на мира.

(2) Забраняват се превозите на отпадъци за Република България, предназначени за изгаряне или съвместно изгаряне с оползотворяване на енергията, ако операторът на инсталацията, където се предвижда да бъде извършено оползотворяването, е оползотворил по-малко количество отпадъци от български произход в сравнение с количеството превозвани до Република България отпадъци за оползотворяване в същата инсталация.

(3) Министърът на околната среда и водите чрез дерогация от Регламент (ЕО) № 1013/2006 може с мотивирано решение да ограничи влизащите в страната пратки от отпадъци, предназначени за инсталациите за изгаряне, категоризирани като инсталации за оползотворяване, когато се установи, че такива пратки ще доведат до необходимост от обезвреждане на национални отпадъци или от третиране на тези отпадъци по начин, който не е в съответствие с техните планове за управление на отпадъците.

Чл. 129. (1) Всеки превоз на отпадъци за Република България се извършва при следните изисквания:

1. получателят на отпадъците притежава документ по чл. 17 за дейности с отпадъците - обект на нотификация;

2. съоръжението има достатъчен капацитет в съответствие с чл. 128, ал. 2;

3. операторът на съоръжението за оползотворяване на отпадъците по т. 1 притежава документ по чл. 17 за дейности с отпадъците - обект на нотификация;

4. операторът на съоръжението за оползотворяване на отпадъците по т. 1 има право да извършва третиране и на остатъците от оползотворените отпадъци или осигурява третирането им по екологосъобразен начин;

5. превозвачът/превозвачите, посочен/и в нотификацията, в случай че са регистрирани в Република България, притежава/т разрешение или регистрационен документ за транспортиране на отпадъци.

(2) Компетентният орган по чл. 125, ал. 2 изпраща запитване за изпълнението на обстоятелствата по ал. 1 по факс или с помощта на друго техническо средство до директора на РИОСВ, на чиято територия е разположено съоръжението за третиране на отпадъците.

(3) Директорът на РИОСВ, на чиято територия е разположено съоръжението за третиране на отпадъците, в тридневен срок от получаване на запитването по ал. 2 извършва проверка и изпраща становището си по факс или с помощта на друго техническо средство.

Чл. 130. (1) Превозът на отпадъци между Република България и страни, които не са членки на Европейския съюз, се извършва през митнически учреждения, определени със съвместна заповед на директора на Агенция "Митници" и министъра на околната среда и водите.

(2) При превоз на отпадъци между Република България и страни, които не са членки на Европейския съюз, компетентният орган по чл. 125, ал. 2 изпраща копие от нотификацията или копие от уведомлението по чл. 127, ал. 2 до директора на Агенция "Митници" и до директора на съответната РИОСВ.

Чл. 131. (1) Компетентният орган по чл. 125, ал. 2 с мотивирано решение дава предварително съгласие по смисъла на чл. 14 от Регламент 1013/2006.

(2) Решението по ал. 1 се издава само на лица - оператори на съоръжения за окончателно оползотворяване на отпадъци, притежаващи комплексно разрешително, издадено по реда на глава седма, раздел II от ЗООС.

(3) За издаване на решението по ал. 1 операторът на съоръжението за оползотворяване на отпадъци подава заявление по образец, утвърден със заповед на министъра на околната среда и водите, към което прилага документ за платена такса.

(4) В срок до 15 дни от постъпване на заявлението компетентният орган по чл. 125, ал. 2 може да изиска от заявителя отстраняване на нередовности и/или предоставяне на допълнителната информация.

(5) В срок до 15 дни от уведомяването по ал. 4 заявителят отстранява нередовностите или предоставя допълнителна информация.

(6) С издаваното решение органът по чл. 125, ал. 2 дава или мотивирано отказва предварително съгласие по ал. 1 в срок до един месец от получаване на заявлението или от отстраняване на нередовностите и/или предоставяне на допълнителната информация.

(7) С решението по ал. 1 органът по чл. 125, ал. 2 дава уникален регистрационен номер на съоръжението за оползотворяване и изпраща на оператора на съоръжението копие от решението.

(8) Компетентният орган по чл. 125, ал. 2 води публичен регистър на съоръженията по ал. 1.

Чл. 132. (1) При промяна в обстоятелствата, въз основа на които е издадено решението по чл. 131, ал. 1, операторът на съоръжението уведомява незабавно органа по чл. 125, ал. 2 за промяната в обстоятелствата, като прилага писмени доказателства, удостоверяващи настъпилата промяна. Компетентният орган се произнася с решение по заявлението за промяна в обстоятелствата в едномесечен срок, като изменя или допълва издаденото решение.

(2) Компетентният орган по чл. 125, ал. 2 с мотивирано решение оттегля предварителното съгласие при настъпване на едно от условията на чл. 128, ал. 1, т. 1 и 2. В този случай операторът на съоръжението по ал. 1 не може да подава заявление за даване на предварително съгласие в срок една година от датата на неговото оттегляне.

(3) Решенията по ал. 1 и 2 подлежат на съдебен контрол за законосъобразност по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Чл. 133. Търговци и брокери, вписани в регистъра по чл. 77, ал. 1, т. 3, могат да бъдат нотификатори при спазване на условията по чл. 2, т. 15 от Регламент 1013/2006.

Чл. 134. За издаваните нотификации и разрешения по този раздел се събират такси, определени с Тарифата за таксите, които се събират в системата на МОСВ, одобрена от Министерския съвет.

Чл. 135. Редът и начинът за изчисляване размера на финансовите гаранции по този раздел и за предоставяне на годишните справки-декларации по чл. 75, ал. 2 се определят с наредба на Министерския съвет.

Глава осма.
КОНТРОЛ ПО УПРАВЛЕНИЕТО НА ОТПАДЪЦИТЕ

Чл. 136. (1) Кметът на общината или оправомощено от него длъжностно лице контролира:

1. дейностите, свързани с образуване, събиране, включително разделното, съхраняване, транспортиране, третиране на битови и строителни отпадъци;

2. дейностите по депониране на производствени и опасни отпадъци на общински и/или регионални депа;

3. дейностите с ОЧЦМ на площадки, разположени на територията на съответната община;

4. спазването на други изисквания, определени с наредбата по чл. 45.

(2) Кметът на общината организира и контролира закриването, рекултивацията на терените и последващия мониторинг на депата на територията на съответната община.

Чл. 137. (1) Директорът на РИОСВ или оправомощено от него длъжностно лице упражнява контрол за спазване изискванията за третиране на отпадъци и на условията по разрешението, съответно по регистрационния документ, за:

1. дейностите, свързани с образуване, събиране, включително разделното, съхраняване, транспортиране, третиране на отпадъци на територията на съответната РИОСВ;

2. съоръженията и инсталациите за третиране на отпадъци.

(2) Органът по ал. 1 контролира отчетността и предоставянето на информация по глава пета, раздел I.

(3) Въз основа на констатирани нарушения директорът на РИОСВ или оправомощено от него длъжностно лице дава задължителни предписания по реда на този закон и подзаконовите нормативни актове по прилагането му и определя срокове за изпълнението им.

Чл. 138. (1) Директорът на РИОСВ по седалището на проверяваното лице или оправомощено от него длъжностно лице упражнява контрол, като извършва проверки на място и по документи относно:

1. правилното начисляване и своевременното заплащане на продуктовата такса по чл. 65, ал. 1, т. 1 от лицата по чл. 31, ал. 1;

2. правилното отчитане на количествата към организациите по оползотворяване от техните членове.

(2) При установяване на нарушения по ал. 1, компетентният орган издава заповед за определяне размера на дължимите продуктови такси и обезпечава нейното събиране.

Чл. 139. Министърът на околната среда и водите или оправомощено от него длъжностно лице упражнява контрол за:

1. спазване изискванията по този закон и на условията на разрешенията по глава шеста, раздел IV, издадени на организации по оползотворяване и на лица, изпълняващи индивидуално задълженията си за управление на масоворазпространени отпадъци;

2. спазване на изискванията на Регламент (ЕС) № 333/2011.

Чл. 140. (1) Министърът на околната среда и водите, министърът на вътрешните работи, министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията, директорът на Агенция "Митници" или оправомощени от тях длъжностни лица контролират трансграничния превоз на отпадъци по този закон и по Регламент 1013/2006 съобразно своите правомощия.

(2) Контролът по ал. 1 се осъществява от:

1. директора на РИОСВ, на чиято територия е мястото на произход на отпадъка, или от оправомощени от него длъжностни лица - за случаите по чл. 50, параграф 3, буква "а" от Регламент 1013/2006;

2. директора на РИОСВ, на чиято територия е местоназначението на превоза, или от оправомощени от него длъжностни лица - за случаите по чл. 50, параграф 3, буква "б"от Регламент 1013/2006;

3. директора на Агенция „Митници” и директора на Главна дирекция "Гранична полиция” или от оправомощени от тях длъжностни лица - за случаите по чл. 50, параграф 3, буква "в" от Регламент 1013/2006;

4. директорите на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация", Изпълнителна агенция "Железопътна администрация", Изпълнителна агенция "Морска администрация", директора на Главна дирекция "Гранична полиция" и ръководителите на звената “Пътна полиция” в Областните дирекции на МВР или от оправомощени от тях длъжностни лица - за случаите по чл. 50, т. 3, буква "г" от Регламент 1013/2006.

(3) В случаите на съмнение за съответствието на товара с придружаващите

документи, съмнение за класификацията на товара като отпадък или вида на отпадъка органите по ал. 2, т. 3 и 4 незабавно уведомяват съответната РИОСВ, на чиято територия се извършва проверката, за вземане на решение по класификацията на товара и отпадъка.

(4) Директорът на РИОСВ може в случаите по ал. 2, т. 1 или 2 да поиска съдействие от органите на Министерството на вътрешните работи. В този случай органите на Министерството на вътрешните работи оказват незабавно съдействие.

(5) В случаите по ал. 3 контролните органи разглеждат товара като отпадък до произнасяне на директора на РИОСВ или на оправомощено от него длъжностно лице.

(6) Собственикът на товара предоставя цялата необходима информация и документи за класификацията на товара.

Чл. 141. Директорът на РЗИ, директорът на РИОСВ или оправомощени от тях длъжностни лица упражняват контрол на дейностите по третиране на опасни отпадъци в лечебните и здравните заведения съобразно своите правомощия.

Чл. 142. (1) Министърът на икономиката, енергетиката и туризма, министърът на околната среда и водите, министърът на вътрешните работи, кметът на общината по местонахождение на площадката или упълномощени от тях длъжностни лица упражняват контрол за спазване на условията и реда за извършване на търговска дейност с ОЦЧМ, съобразно своите правомощия.

(2) Проверките се извършват всяко шестмесечие.

(3) За констатираните нарушения при проверките по чл. 143 ал. 2 контролният орган по ал. 1 уведомява в 14-дневен срок комисията по чл. 101, ал. 1, като изпраща по компетентност всички документи за вземане на решение.

(4) В случаите по чл. 104, ал. 1, т. 2 комисията по чл. 101, ал. 1 прави предложение до министъра на икономиката, енергетиката и туризма за отнемане на лицензa.

Чл. 143. (1) Контролните органи по чл. 136 - 138, 141 и 142 извършват проверки по документи и/или проверки на място съобразно своята компетентност.

(2) Контролните органи по чл. 136 - 138 и 141 поне веднъж годишно извършват проверка на документите, които се изискват от този закон и подзаконовите нормативни актове по прилагането му на търговците и брокерите на отпадъци и на лицата, при чиято дейност се образуват отпадъци, и/или извършващи дейности с отпадъци.

(3) Проверката на място е независима от проверката по ал. 2 и се осъществява поне веднъж годишно в мястото на извършване на дейността и в присъствието на проверявания или на лица, които работят за него. В отсъствието на такива лица проверката се извършва с участието на поне един свидетел.

(4) Проверките на дейностите по събиране и транспортиране обхващат произхода, естеството, количеството и местоназначението на събраните и транспортирани отпадъци.

(5) Длъжностното лице, осъществяващо проверката на място, има право:

1. на достъп в помещенията, в които се извършва контролираната дейност;

2. да изисква представянето на документите, които съгласно нормативните изисквания следва да се намират в мястото на проверката;

3. да изисква писмени и устни обяснения от всеки, който работи за проверяваното лице;

4. да привлича експерти в съответната област, когато проверката е сложна или изисква специални знания.

(6) Ако при проверката на място бъде констатирана липса на документи, удостоверяващи спазването на установените изисквания, на проверяваното лице се определя 7-дневен срок за представянето им.

(7) При извършване на проверките контролните органи по ал. 1 съставят констативни протоколи и/или актове за установяване на административни нарушения. При констатирани нарушения контролните органи дават задължително предписание и определят срок за отстраняване на нарушенията.

Чл. 144. Органът по чл. 140, ал. 2, т. 1 и 2 осъществява контрол по трансграничния превоз на отпадъци и има правомощията съгласно чл. 143, ал. 5.

Чл. 145. Директорът на Агенция „Митници” или оправомощени от него длъжностни лица осъществяват митнически надзор и контрол по трансграничния превоз на отпадъци в съответствие с този закон и митническото законодателство и могат да предприемат съответните действия по чл. 154.

Чл. 146. Директорът на Главна дирекция "Гранична полиция" и ръководителите на звената “Пътна полиция” в областните дирекции на МВР или оправомощени от тях длъжностни лица осъществяват контрол по трансграничния превоз съгласно този закон, Закона за Министерството на вътрешните работи и подзаконовите актове по прилагането му и могат да предприемат съответните действия по чл. 154.

Чл. 147. Директорите на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация", Изпълнителна агенция "Железопътна администрация" и Изпълнителна агенция "Морска администрация" или оправомощени от тях длъжностни лица осъществяват контрол по трансграничния превоз на отпадъци съгласно този закон, съответните международни правни актове, ратифицирани от Република България със закон, Закона за автомобилните превози, Закона за движение по пътищата, Закона за железопътния транспорт, Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България, Кодекса на търговското корабоплаване и подзаконовите нормативни актове по прилагането им и могат да предприемат съответните действия по чл. 154.

Чл. 148. Органите и лицата по чл. 140, ал. 2 могат да извършват проверки и имат право на достъп до регистъра по чл. 125, ал. 2, т. 1.

Чл. 149. Контролът за съответствието на продуктите, след чиято употреба се образуват масово разпространени отпадъци, с изискванията на наредбите по чл. 33, ал. 1 се упражнява от:

1. председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор или от оправомощени от него длъжностни лица във връзка с надзора на пазара върху продуктите, за които са определени съществени изисквания по чл. 7 от Закона за техническите изисквания към продуктите;

2. председателя на Комисията за защита на потребителите или от оправомощено от него длъжностно лице във връзка с контрола върху продуктите, които попадат в обхвата на Закона за защита на потребителите;

3. министъра на здравеопазването или от оправомощено от него длъжностно лице във връзка с контрола върху продуктите, определени със закон.

Глава девета.
ПРИНУДИТЕЛНИ АДМИНИСТРАТИВНИ МЕРКИ И АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Раздел I.
Принудителни административни мерки

Чл. 150. За предотвратяване и преустановяване на административните нарушения по този закон, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях компетентният орган или оправомощено от него длъжностно лице прилага принудителни административни мерки.

Чл. 151. Министърът на околната среда и водите или оправомощено от него длъжностно лице спира:

1. дейностите по събиране, съхраняване, транспортиране, оползотворяване или обезвреждане на отпадъци;

2. експлоатацията на инсталации за обезвреждане или оползотворяване на опасни отпадъци;

Чл. 152. Директорът на РИОСВ или оправомощено от него длъжностно лице:

1. издава предписания за отстраняване на отпадъците за сметка на нарушителя и за възстановяване качествата на околната среда;

2. спира дейностите по събиране, съхраняване, транспортиране, оползотворяване или обезвреждане на отпадъците;

3. спира експлоатацията на инсталации за третиране на отпадъци.

Чл. 153. (1) Прилагането на принудителна административна мярка се извършва с мотивирана заповед на органа по чл. 151 или 152.

(2) В заповедта се определят видът на принудителната административна мярка и начинът на прилагането й.

(3) Заповедта се връчва на заинтересуваното лице по реда на Гражданския процесуален кодекс.

(4) Заповедта може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването не спира изпълнението й.

Чл. 154. (1) За предотвратяване на административни нарушения на закона и на Регламент 1013/2006, както и за предотвратяване и преодоляване на последствията от тях съответните контролни органи по чл. 140 съобразно своята компетентност прилагат следните принудителни административни мерки:

1. временно спиране от движение на превоза;

2. преместване до подходящо място и съхраняване на пътното превозно средство заедно с отпадъка;

3. екологосъобразно третиране на отпадъците за случаите по чл. 24, т. 3 от Регламент 1013/2006 при превоз към Република България;

4. екологосъобразно третиране на отпадъците за случаите по чл. 22, т. 2 и чл. 24, т. 2 от Регламент 1013/2006 при превоз от Република България.

(2) Принудителните административни мерки по ал. 1, т. 1 и 2 се осъществяват от компетентните органи по чл. 140, ал. 2, т. 3 и 4 чрез спиране от движение на превоза, а в случаите на автомобилни превози - и чрез отнемане на документа, установяващ регистрацията на превозното средство.

(3) Принудителните административни мерки по ал. 1, т. 1 и 2 се осъществяват до:

1. получаване на становище от МОСВ за освобождаване на товара с цел обратно вземане в страната по изпращане - за случаите по чл. 24, т. 2 от Регламент 1013/2006, при превоз към Република България;

2. издаване на заповед по ал. 4;

3. получаване на становище на МОСВ или на съответната РИОСВ, че товарът не е отпадък, или че са изпълнени изискванията на Регламент 1013/2006 и на закона.

(4) Принудителните административни мерки по ал. 1, т. 3 и 4 се прилагат с мотивирана заповед на министъра на околната среда и водите или оправомощено от него длъжностно лице.

(5) Заповедта по ал. 1, т. 3 се изпраща на получателя на отпадъците, а по ал. 1, т. 4 - на техния притежател, по реда на Гражданския процесуален кодекс и придружава превоза на отпадъците до крайното им местоназначение. Копие от заповедта се изпраща незабавно до съответния орган или лице по чл. 140, ал. 2.

(6) Принудителните административни мерки могат да се обжалват по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването не спира изпълнението на заповедта.

(7) В срок от 7 работни дни след получаване на заповедта по ал. 4 лицето, спрямо което е наложена мярката, представя на компетентния орган по ал. 4 удостоверение от оператора на съответната инсталация, че отпадъкът е приет за екологосъобразно третиране.

(8) Всички разходи, свързани с изпълнението на принудителните административни мерки, са за сметка на лицата, спрямо които са наложени мерките.

(9) При констатирани нарушения и/или незаконен превоз на отпадъци по чл. 2, т. 35 от Регламент 1013/2006 органите по чл. 140, ал. 2 или оправомощени от тях длъжностни лица незабавно уведомяват писмено директора на съответната РИОСВ, по местонахождението на която е установено нарушението и/или незаконният превоз.

(10) Директорите на РИОСВ своевременно информират министъра на околната среда и водите за установените нарушения на Регламент 1013/2006 и за предприетите мерки.

Чл. 155. Когато се установи, че административното нарушение, за което е образувано административнонаказателно производство, съставлява престъпление по чл. 353б от Наказателния кодекс, производството се прекратява и материалите се изпращат на съответния прокурор.

Раздел II.
Административни нарушения и наказания

Чл. 156. (1) Лице, което извърши или допусне извършване на нарушение на някое от следните нарушения, при условие, че това не съставлява престъпление:

1. чл. 5, ал. 3, чл. 10, ал. 2, чл. 13, ал. 2, чл. 18, ал. 1 , ал. 2 или ал. 3 се наказва с глоба в размер от 300 до 1000 лв.;

2. чл. 13, ал. 4, т. 3 се наказва с глоба в размер от 2000 до 5000 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 глобата е съответно в двоен размер.

(3) За нарушение по ал. 1 на юридическите лица и едноличните търговци се налага имуществена санкция, както следва:

1. по т. 1 - от 600 до 2000 лв., а при повторно нарушение - от 1200 до 4 000 лв.;

2. по т. 2 – от 3000 до 6 000 лв., а при повторно нарушение – от 6 000 до 10 0000 лв.

Чл. 157. (1) За нарушения на някое от изискванията на чл. 12 и чл. 13, ал. 1 или ал. 4, т. 6, т. 7, т. 8, т. 10 и т. 12, чл. 14, ал. 2, чл. 16, ал. 1, чл. 40, ал. 2 или ал. 3, чл. 79, чл. 82, чл. 98, ал. 4, юридическите лица и едноличните търговци се наказват с имуществена санкция от 1 500 до 5 000 лв.

(2) При повторно извършено нарушение по ал. 1 имуществената санкция е в двоен размер.

Чл. 158. (1) За нарушения по чл. 35, ал. 4 или ал. 7, чл. 36, чл. 37, ал. 1 или ал. 2 и чл. 38, чл. 79, чл. 103, ал. 1, чл. 104, ал. 5 или 6 юридическите лица и едноличните търговци се наказват с имуществена санкция от 2 000 до 6 000 лв.

(2) Имуществена санкция по ал. 1 се налага и когато лицето:

1. не представи в Министерството на икономиката, енергетиката и туризма справки за наличностите, покупките и продажбите на отпадъци от черни и цветни метали в изискуемия срок;

2. не представи в указания от контролните органи срок регистрите за покупките и вноса и продажбите и износа на отпадъци от черни и цветни метали и/или оригинал или нотариално заверено копие на лицензa за търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали или записите по чл. 38;

3. не допусне контролните органи до местата, където осъществява дейността си, и не представи изисквани от тях документи, които съгласно закона е длъжен да води.

(3) Юридическите лица и едноличните търговци се наказват с имуществена санкция от 30 000 до 100 000 лв.:

1. за извършване на търговска дейност с ОЧЦМ без лиценз;

2. за извършване на продажба на ОЧЦМ, получени като технологичен отпадък от собствено производство или от собствен амортизационен лом, на лица без лиценз;

3. за извършване търговска дейност с отпадъци по чл. 35, ал. 1 без наличие на сертификат за произход и/или писмен договор.

(4) При повторно извършено нарушение по ал. 1, 2 или ал. 3, имуществената санкция е в двоен размер.

(5) Лице, което извърши или допусне извършване на нарушение на някое от следните нарушения, при условие, че това не съставлява престъпление се наказва с глоба от 1400 до 4000 лв., когато:

1. откаже да попълни документ по чл. 35, ал. 3;

2. продава отпадъци от черни и цветни метали с битов характер на лице без лиценз;

3. извършва търговска дейност с черни и цветни метали;

4. продава отпадъци от черни и цветни метали в нарушение на чл. 35, ал. 1.

(6) За нарушение по ал. 5 на юридическите лица и едноличните търговци се налага имуществена санкция, както от 2000 до 5000 лв.

(7) При повторно извършено нарушение по ал. 5 и 6 глобата и имуществената санкция е в двоен размер.

Чл. 159. (1) Лице, което събира, транспортира или третира отпадъци без регистрационен документ или разрешение, когато такива се изискват, се наказва с имуществена санкция от 5 000 до 20 000 лв.

(2) При повторно извършено нарушение имуществената санкция е в двоен размер.

Чл. 160. (1) За нарушения на чл. 21, ал. 1, чл. 23, ал. 1, чл. 24, ал. 1 или чл. 27, ал. 1 на физическите лица се налага глоба в размер от 10 000 лв. до 20 000 лв., а юридическите лица и едноличните търговци се наказват с имуществена санкция в същия размер.

(2) При повторно извършено нарушение глобата, съответно имуществената санкция е в двоен размер.

Чл. 161. За нарушение на изискванията на чл. 42, ал. 1 юридическите лица и едноличните търговци се наказват с имуществена санкция от 7 000 до 20 000 лв.

Чл. 162. (1) Юридическите лица и едноличните търговци се наказват с имуществена санкция от 7 000 до 20 000 лв., ако не подлежат на по-тежко наказание, когато.

1. допускат депонирането на отпадъци, които не са предварително третирани, не съответстват на класа на депото и/или не отговарят на критериите за депониране;

2. допускат депониране на забранени за депониране отпадъци;

3. допускат неправилна експлоатация на депото и запалване на отпадъците в него;

4. допускат разреждането или смесването на производствени и опасни отпадъци с други отпадъци или вещества с цел постигане на критериите за приемане на отпадъци за съответното депо;

5. не извършва контрол на:

а) постъпващите отпадъци в съоръженията и инсталациите за обезвреждане;

б) технологията за обезвреждане;

в) замърсяването на компонентите на околната среда при експлоатацията и след преустановяване на дейността по обезвреждане на отпадъци;

г) дейността по закриване на съоръженията и инсталациите за обезвреждане на отпадъци;

6. не изпълняват програмата за контрол и мониторинг на депа или съоръжения и инсталации за третиране на отпадъците и за закриване и рекултивация на съоръжението за обезвреждане на отпадъци и за следоперативен мониторинг и контрол.

(2) Лице, което експлоатира депо за отпадъци без наличие на определен размер на отчисленията за единица депониран отпадък съгласно чл. 66, ал. 2, се наказва с имуществена санкция в размер от 30 000 до 100 000 лв.

(3) Лице, което не предоставя обезпечение по чл. 66, ал. 2 в случаите, когато такова се изисква, се наказва с имуществена санкция в размера по ал. 2.

(4) Лице, което в срока по чл. 68, ал. 2 не започне извършването на дейностите по закриване на депото в съответствие с плана за закриване на депото, се наказва с имуществена санкция в размер от 2000 до 5000 лв. за всеки декар от площта на депото.

(5) Лице, което не изпълни мерките за техническа рекултивация на депото в сроковете, определени в плана за закриване на депото, се наказва с имуществена санкция в размер от 2000 до 5000 лв. за всеки декар от площта на депото, за който не е извършена техническа рекултивация.

Чл. 163. (1) Лице, което не предостави на компетентен орган исканата информация в случаите, предвидени в този закон, се наказва с имуществена санкция от 1 000 до 10 000 лв.

(2) При повторно извършено нарушение по ал. 1 или ал. 2, имуществената санкция е в двоен размер.

Чл. 164. (1) Лице, което нарушава условията на издадената му разрешение или регистрационен документ, се наказва с имуществена санкция от 2 000 до 10 000 лв.

(2) При повторно извършено нарушение по ал. 1 имуществената санкция е в двоен размер.

Чл. 165. (1) Организация по оползотворяване на отпадъци от опаковки, или лице, изпълняващо задълженията си за отпадъци от опаковки индивидуално, които не изпълняват изискванията за обхванато население съгласно чл. 46, ал. 1 от системите за разделно събиране на отпадъци, се наказват се с имуществена санкция в размер на от 100 000 лв. до 300 000 лв.

(2) Организация по оползотворяване или лице, изпълняващо задълженията си индивидуално, което наруши:

1. чл. 117, ал. 2, чл. 123, ал. 4, или не осигури достъп и/или документи на одитор за проверка по закона, се наказва с имуществена санкция от 2 000 до 10 000 лв.

2. условията по разрешението си или не предостави исканата от компетентен орган информация, се наказва с имуществена санкция в размер от 5 000 до 50 000 лв.

(3) Лице по чл. 31, ал. 2, т. 1, което наруши изискванията на чл. 31, ал. 2 се наказва с имуществена санкция от 10 000 до 20 000 лв.

(4) При повторно извършено нарушение по ал. 1, ал. 2 или ал. 3, имуществената санкция е в двоен размер.

Чл. 166. (1) Лице, което не заплати продуктова такса съгласно чл. 65, се наказва с имуществена санкция, в двойния размер на незаплатената продуктова такса.

(2) При повторно извършено нарушение имуществената санкция е в четирикратен размер на незаплатената продуктова такса.

Чл. 167. (1) Юридическите лица и едноличните търговци се наказват с имуществена санкция от 7 000 до 20 000 лв., когато:

1. поставя НУБА в съдове за битови отпадъци или ги смесва с други отпадъци;

2. събира и съхранява негодни за употреба акумулатори без електролит в събирателните пунктове в количество, превишаващо 5 на сто от общото количество събрани акумулатори;

3. депонира или изгаря НУБА;

4. не поставя на видно място в търговските обекти за продажба на ЕЕО или батерии и акумулатори табели, съдържащи необходимата информация в съответствие с изискванията на наредбата по чл. 13, ал. 1;

5. умишлено нарушава целостта на излезли от употреба газоразрядни лампи и електронно-лъчеви тръби, освен ако притежава разрешение или комплексно разрешително по чл. 35 за тази дейност;

6. поставя ИУЕЕО в съдове за битови отпадъци или ги смесва с други отпадъци;

7. извършва обезвреждане на елементи и части от разделно събрано ИУЕЕО, които подлежат на оползотворяване;

8. не предвиди и не предоставят на територията, на която извършват продажба на електрическо и електронно оборудване, място за събиране на излязло от употреба електрическо и електронно оборудване, образувано в бита.

9. извършва дейности по събиране, съхраняване, транспортиране, оползотворяване и/или обезвреждане на излезлите от употреба моторни превозни средства, компоненти и материали от тях, без да притежава съответното разрешение по чл. 37, регистрационен документ по чл. 12 или лиценз, издаден по реда на глава шеста, раздел III;

10. разкомплектова излезли от употреба моторни превозни средства на площадки за временно съхраняване или добива части и компоненти от тях, или събира други видове отпадъци, които не произхождат от излезли от употреба моторни превозни средства, техни компоненти и материали.

11. предава или изхвърля ИУМПС на места, които не са предназначени за тази цел;

12. смесва моторни и трансмисионни масла с други отработени масла и отпадъчни нефтопродукти;

13. смесва отработени масла с горива, охлаждащи течности, спирачна течност, разтворители, масла, съдържащи полихлорирани бифенили и терфенили;

14. съхранява и/или изхвърля отработени масла и отпадъчни нефтопродукти по начин, водещ до замърсяване на почвата;

15. изхвърля отработени масла и отпадъчни нефтопродукти в съдове за събиране на битови отпадъци;

16. не представи информация за притежаваното от него оборудване, съдържащо полихлорирани бифенили и терфенили;

17. не спази сроковете, поставени в плана за почистването и/или обезвреждането на притежаваното от него оборудване, съдържащо полихлорирани бифенили, утвърден със заповед на директора на РИОСВ, на чиято територия е разположено оборудването;

18. използва утайки от пречистването на отпадъчни води за нуждите на земеделието, когато:

а) концентрацията на един или повече тежки метали и арсен в почвата или утайката надвишава максимално допустимата концентрация;

б) утайките представляват опасни отпадъци по смисъла на § 1, т. 13 от допълнителните разпоредби;

в) не осигурява предварителното третиране на утайки от септични ями и от други подобни съоръжения за пречистване на отпадъчни води;

г) няма съгласието на собственика на земята;

19. употребява или предоставя за употреба утайки върху:

а) пасища или фуражни култури, ако пасищата ще се използват за паша, а фуражите ще се прибират в срок, по-кратък от 45 дни след употребата на утайките;

б) почви, върху които се отглеждат овощни и зеленчукови култури и лозя, с изключение на овощни дървета;

в) почви, предназначени за култивиране на овощни и зеленчукови култури, които са в директен контакт с почвата и се консумират в сурово състояние - за период 10 месеца преди и по време на събирането на реколтата;

20. употребява утайки, без да осигури изпитване на почвата от акредитирани лаборатории преди първоначалната употреба на утайките и след това на всеки 5 години до окончателното прекратяване на употребата им.

(2) Лице, което изгаря, отработени масла и отпадъчни нефтопродукти по начин, водещ до превишаване на установените норми за допустими емисии на вредни вещества в атмосферния въздух се наказва с глоба от 10 000 до 30 000 лв., а на юридическите лица и едноличните търговци се налага имуществена санкция размер от 30 000 до 100 000 лв.

(3) При повторно извършено нарушение по ал. 1 или ал. 2, имуществената санкция е в двоен размер.

Чл. 168. (1) За нарушенията по тази алинея, лицата се наказват с имуществена санкция в размер от 10 000 до 50 000 лв., когато:

1. пускат на пазара батерии и акумулатори, които:

а) съдържат живак или кадмий над определените нормативни стойности или

б) не са маркирани в съответствие с нормативните изисквания;

2. пускат на пазара части и компоненти на моторни превозни средства, които:

а) съдържат олово, живак, шестивалентен хром и кадмий над допустимите нормативни норми или

б) не са обозначени с оглед годността им за повторна употреба и възстановяване, както и за възможността да бъдат разглобени преди последващо третиране;

3. пускат и разпространяват на пазара опаковки, които:

а) не са маркирани с обозначения за идентичност на материалите, от които са произведени или

б) съдържат тежки метали - олово, кадмий, живак и шестивалентен хром, над максимално нормативно допустимото съдържание;

4. пускат на пазара ЕЕО, което:

а) не е маркирано съгласно нормативните изисквания или

б) съдържа олово, живак, кадмий, шестивалентен хром, полибромирани бифенили или полибромирани дифенилетери, в т.ч. електрически лампи с нажежаема жичка и осветителни тела в домакинствата, когато съществува забрана за това.

(2) При повторно извършено нарушение имуществената санкция е в двоен размер.

Чл. 169. (1) За извършване на превоз на отпадъци, определен като незаконен съгласно чл. 2, т. 35 от Регламент 1013/2006, или за нарушаване на забраните по чл. 128 физическите лица се наказват с глоба от 5000 до 25 000 лв., а на юридическите лица и едноличните търговци се

налага имуществена санкция в размер от 10 000 до 50 000 лв.

(2) За нарушение на чл. 15, букви "в", "г" и "д", чл. 16 - 19, 21, 22, 24, чл. 35, параграф 3, буква "в", чл. 38, параграф 3, буква "б" и чл. 42, параграф 3, буква "в" от Регламент 1013/2006 физическите лица се наказват с глоба от 1000 до 5000 лв., а на юридическите лица и едноличните търговци се налага имуществена санкция в размер от 2000 до 20 000 лв.

(3) Лицата, които извършват незаконен превоз по чл. 2, т. 35 от Регламент 1013/2006 на отпадъци от приложения III, IIIA или IIIБ от Регламент 1013/2006 в количества до пет тона към Република България, се наказват с глоба в размер 1000 лв.

(4) За неспазване на принудителните административни мерки по чл. 154, ал. 1, т. 3 и 4 и ал. 7 физическите лица се наказват с глоба от 1000 до 5000 лв., а юридически лица и еднолични търговци се наказват с имуществена санкция от 5000 до 10 000 лв.

(5) За неспазване на принудителните административни мерки по чл. 153 и 154 физическите лица се наказват с глоба от 1 000 до 10 000 лв., а юридическите лица и едноличните търговци се наказват с имуществена санкция от 2000 до 20 000 лв.

(6) Юридически лица и еднолични търговци, които не изпълняват задължението си по чл. 75, ал. 2 се наказват с имуществена санкция в размер 1000 лв.

Чл. 170. (1) Ако не подлежи на по-тежко наказание, кметът на общината или оправомощеното длъжностно лице, което наруши чл. 61, чл. 62, ал. 3, 74, ал. 7, не извърши контрол по управление на отпадъците, съгласно чл. 136, не предприеме и/или не организира необходимите действия в случаите по чл. 11, ал. 2, се наказва с глоба в размер от 1 400 до 4 000 лв.

(2) Кмет на община, който наруши:

1. чл. 43, ал. 2 или чл. 43, ал. 3, т. 13 се наказва с глоба в размер от 2 000 лв. до 8 000 лв.;

2. чл. 44 или не извърши контрол на договорите по чл. 44, ал. 1 за изпълнение на целите по чл. 47, ал. 1, се наказва с глоба от 50 000 лв. до 250 000 лв.

(3) За неизпълнение на целите по чл. 47, ал. 1 на кмета на общината се налага глоба в размер от 100 000 лв. до 300 000 лв.

(4) За нарушение на чл. 21 виновните длъжностни лица се наказват с глоба от 5 000 до 10 000 лв.

(5) Директора на РИОСВ или оправомощено от него длъжностно лице, което не изпълни задълженията си по чл. 137, се наказва с глобата по ал. 1.

(6) При повторно извършено нарушение по ал. 1- 5 глобите са в двоен размер.

Чл. 171. (1) За нарушенията на този закон, които не съставляват престъпления, физическите лица, кметовете на общини или длъжностните лица се наказват с глоба от 1000 до 10 000 лв., а на юридическите лица или на едноличните търговци се налага имуществена санкция от 1 200 до 12 000 лв.

(2) При повторно нарушение размерът на глобата или имуществената санкция е в двойния размер по ал. 1.

Чл. 172. За неизпълнение на предписание по чл. 137, ал. 3 на виновните лица се налага глоба, съответно имуществена санкция, в размер от 500 до 2000 лв.

Чл. 173. (1) Нарушенията този закон се установяват с акт на директора на РИОСВ или оправомощени от него длъжностни лица, както и от длъжностни лица, оправомощени от кмета на общината, а наказателните постановления се издават от министъра на околната среда и водите или оправомощено от него длъжностно лице, или съответно от кмета на общината или оправомощено от него длъжностно лице.

(2) Алинея 1 не се прилага за следните случаи:

1. Нарушения по чл. 158 се установяват с акт на съответния компетентен орган по чл. 142, ал. 1 или оправомощени от него длъжностни лица, а наказателните постановления се издават от министъра на икономиката енергетиката и туризма или от оправомощени от него длъжностни лица.

2. Нарушения по чл. 161 се установяват с акт на компетентния орган по чл. 141, а наказателните постановления се издават от министъра на здравеопазването или оправомощени от него длъжностни лица.

3. Нарушения по чл. 165 се установяват с акт на министъра на околната серда и водите или оправомощени от него длъжностни лица, а наказателните постановления се издават от министъра на околната среда и водите или оправомощени от него длъжностни лица.

4. Нарушения по чл. 168 се установяват с акт на органа по чл. 149 или оправомощени длъжностни лица, а наказателните постановления се издават от министъра на икономиката, енергетиката и туризма.

5. Нарушения по чл. 169 се установяват с акт на съответния компетентен орган по чл. 140 или оправомощени от него длъжностни лица, а наказателните постановления се издават от министъра на околната среда и водите или от оправомощени от него длъжностни лица.

(2) Установяването на нарушенията, издаването, обжалването, както и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

Допълнителни разпоредби

§ 1. По смисъла на този закон:

1. "Биомаса" са продукти, състоящи се от растителни материали от селското и горското стопанство, които могат да се използват като гориво с цел оползотворяване на енергийния им потенциал, както и следните отпадъци:

а) растителни отпадъци от горското и селското стопанство;

б) растителни отпадъци от хранителната промишленост, при условие че получената при изгарянето им топлинна енергия се оползотворява;

в) влакнести растителни отпадъци от производството на целулоза от дървесина и производство на хартия от целулоза, при условие че се изгарят съвместно на мястото на образуването им и получената в резултат топлинна енергия се оползотворява;

г) коркови отпадъци;

д) дървесни отпадъци, включително дървесни строителни отпадъци, с изключение на тези, които вследствие обработката им с препарати за дървесна защита или покрития могат да съдържат халогенирани органични съединения или тежки метали.

2. "Био-отпадъци" са биоразградими отпадъци от парковете и градините, хранителни и кухненски отпадъци от домакинствата, ресторантите, заведенията за обществено хранене и търговските обекти, както и подобни отпадъци от предприятията на хранително-вкусовата промишленост.

3. "Биоразградими отпадъци" са всички отпадъци, които имат способността да се разграждат анаеробно или аеробно, като хранителни и растителни отпадъци, хартия, картон и др.

4. "Битови отпадъци" са "отпадъци от домакинствата" и "подобни на отпадъците от

домакинствата";

5. "Брокер" е всяко физическо или юридическо лице, което организира оползотворяването или обезвреждането на отпадъците от името на други лица, включително тези брокери, които физически не притежават отпадъците;

6. "Депониране на отпадъци" е метод, при който не се предвижда последващо третиране на отпадъците и представлява складиране на отпадъци за срок, по-дълъг от три години - за отпадъци, предназначени за оползотворяване, и една година - за отпадъци, предназначени за обезвреждане, по начин, който не представлява опасност за човешкото здраве и околната среда.

7. „Жизнен цикъл на отпадъците” е периода от образуването на един отпадък до трансформирането му в неотпадък по чл. 8 или до окончателното му екологосъобразно третиране.

8. "Масово разпространени отпадъци" са отпадъци, които се образуват след употреба на продукти от многобройни източници на територията на цялата страна и поради своите характеристики изискват специално управление.

9. "Минни отпадъци" са технологичните отпадъци от проучването, добива и преработката на подземни богатства, натрупани в резултат на дейности по разрешение за търсене и/или проучване или по концесии за добив;

10. "Най-добри налични техники" са най-добрите налични техники, определени в § 1, т. 42 от допълнителните разпоредби на ЗООС.

11. "Насипване" е дейност по оползотворяване, при която подходящи отпадъци се използват за рекултивационни цели в разкопани участъци или за инженерни цели в строителството на депа и където отпадъкът е заместител на неотпадъчни материали.

12. "Обезвреждане" е всяка дейност, която не е оползотворяване, дори когато дейността има като вторична последица възстановяването на вещества или енергия. Приложение № 1 съдържа неизчерпателен списък на дейностите по обезвреждане.

13. "Опасни отпадъци" са отпадъците, които притежават едно или повече опасни свойства, посочени в приложение № 2.

14. "Оползотворяване" е всяка дейност, която има като основен резултат използването на отпадъка за полезна цел чрез замяна на други материали, които иначе биха били използвани за изпълнението на конкретна функция, или подготовката на отпадъка да изпълнява тази функция в производствено предприятие или в икономиката като цяло. Приложение № 3 съдържа неизчерпателен списък на дейностите по оползотворяване.

15. "Оползотворяване на материали" е всяка дейност по оползотворяване с изключение на оползотворяване на енергия и преработване в материали, които се използват като гориво.

16. "Оползотворяване на материали от строителни отпадъци" са всички дейности по оползотворяване на строителни отпадъци, с изключение на изгаряне с оползотворяване на енергия и преработването в материали, които се използват като гориво. Оползотворяването включва и дейностите по подготовка за повторна употреба, рециклирането или оползотворяване на материали.

17. "Организация по оползотворяване" е юридическо лице, регистрирано по ТЗ или съгласно националното му законодателство, което не разпределя печалба и което управлява дейностите по разделно събиране, рециклиране и оползотворяване на масово разпространени отпадъци.

18. "Отпадък" е всяко вещество или предмет, от който притежателят се освобождава или възнамерява да се освободи, или е длъжен да се освободи.

19. "Отпадъци от домакинствата" са отпадъците, образувани от домакинствата.

20. "Отпадъци от черни и цветни метали" са технологичните отпадъци, получени от добива, преработката или механичната обработка на цветни и черни метали и сплавите им,

бракуваните машини, съоръжения, детайли и конструкции от производствен, строителен или битов характер, с изключение на опасните отпадъци.

21. "Отпадъци от черни и цветни метали с битов характер" са отпадъци от черни и цветни метали, получени в резултат на жизнената дейност на хората по домовете, в административни, социални и обществени сгради. Към тях се приравняват и отпадъците от черни и цветни метали, получени от търговски обекти, занаятчийски дейности, обекти за отдих и забавления.

22. "Отработени масла" са всички смазочни или индустриални масла на минерална или синтетична основа, негодни за употреба по първоначалното им предназначение, като отработени моторни и трансмисионни масла, смазочни масла, турбинни и хидравлични масла.

23. "Пазарна цена" е цената по смисъла на § 1, т. 8 от допълнителните разпоредби на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

24. "Повторна употреба" е всяка дейност, чрез която продуктите или компонентите, които не са отпадъци, се използват отново за целта, за която са били предназначени.

25. "Повторно нарушение" е нарушение, което е извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което нарушителят е наказан за нарушение от същия вид.

26. "Подготовка за повторна употреба" са дейностите по оползотворяване, представляващи проверка, почистване или ремонт, чрез които продуктите или компонентите на продукти, които са станали отпадък, се подготвят, за да могат да бъдат използвани повторно без каквато и да е друга предварителна обработка.

27. "Подобни отпадъци" са отпадъците, които по своя характер и състав са сравними с отпадъците от домакинствата, с изключение на производствени отпадъци и отпадъци от селското и горското стопанство.

28. "Предварително съхраняване" е дейност по съхраняване на отпадъци при мястото на образуване до събирането им в съоръжения, където те се разтоварват, за да се подготвят за последващо транспортиране до друг обект с цел оползотворяване или обезвреждане.

29. "Предотвратяване" са мерките, взети преди веществото, материалът или продуктът да стане отпадък, с което се намалява:

а) количеството отпадъци, включително чрез повторната употреба на продуктите или удължаването на жизнения им цикъл (количествено предотвратяване);

б) вредното въздействие от образуваните отпадъци върху околната среда и човешкото здраве, или

в) съдържанието на вредни вещества в материалите и продуктите (качествено предотвратяване).

30. "Притежател на отпадъци" е причинителят на отпадъци или физическото, или юридическото лице, в чието владение се намират те.

31. "Причинител на отпадъци" е физическо или юридическо лице, при чиято дейност се образуват отпадъци (първичен причинител на отпадъците), или всеки, който осъществява предварителна обработка, смесване или други дейности, водещи до промяна на свойствата или състава на отпадъка.

32. "Производител на продукта" е физическо или юридическо лице, което по занятие разработва, произвежда, обработва, третира, продава, въвежда от страна - членка на Европейския съюз, или внася продукти на пазара в Република България.

33. "Производствени отпадъци" са отпадъците, образувани в резултат на производствената дейност на физическите и юридическите лица.

34. "Пускане на пазара" е първото предоставяне на продукта на разположение на друго

лице, безплатно или срещу заплащане, с цел той да бъде разпространен и/или използван на територията на Република България, както и внасянето и въвеждането на територията на Република България на продукта от дадено лице за негова собствена търговска, производствена или професионална дейност.

35. "Разделно събиране" е събирането, при което поток от отпадъци се разделя по вид и естество на отпадъците с оглед улесняване на специфично третиране.

36. "Разширена отговорност на производителя" е екологичен принцип, прилаган като съвкупност от мерки с цел намаляване на общото въздействие върху околната среда от даден продукт чрез въвеждане на задължения и отговорности за производителя на продукта по време на целия му жизнен цикъл и по-специално за ограничаване на съдържанието на опасни вещества, обратно приемане, повторна употреба, рециклиране, оползотворяване и обезвреждане на отпадъците, получени в резултат на употребата на продукта.

37. "Регенериране на отработени масла" е всяка дейност по рециклиране, чрез която могат да се произведат базови масла чрез рафиниране на отработени масла, по-специално чрез отстраняване на замърсителите, продуктите на окисление и добавките, съдържащи се в тези масла.

38. "Рециклиране" е всяка дейност по оползотворяване, чрез която отпадъчните материали се преработват в продукти, материали или вещества за първоначалната им цел или за други цели. То включва преработването на органични материали, но не включва оползотворяване за получаване на енергия и преработване в материали, които ще се използват като горива или за насипни дейности.

39. „Рециклиран строителен материал” е всеки продукт, който се произвежда за трайно влагане в строежите, в т.ч. материали, изделия, елементи, детайли и комплекти, получени на база рециклиране на строителни отпадъци, които са преминали през процеси по оценка на съответствието и по измерване на параметрите им съгласно нормативните изисквания.

40. "Свързани лица" са лицата по смисъла на § 1, т. 1 от допълнителните разпоредби на Търговския закон.

41. "Строителни отпадъци" са отпадъците от строителство и разрушаване, съответстващи на кодовете отпадъци, посочени в група 17 от Анекса към Решение на Комисията № 2000/532/ЕС и следващите му изменения.

42. "Следексплоатационни грижи за депо за отпадъци" са дейностите по поддръжка на площадката на депото след неговото закриване, осъществяване на контрол и наблюдение на параметрите на околната среда (мониторинг) и отстраняване на евентуални отрицателни последици от въздействието на депото върху околната среда и човешкото здраве за определения от компетентните органи следексплоатационен период на депото.

43. "Събиране" е натрупването на отпадъци, включително предварителното сортиране и предварителното съхраняване на отпадъци, с цел транспортирането им до съоръжение за третиране на отпадъци – код С.

44. „Съхраняване” е всяка от дейностите:

1. предварително съхраняване на отпадъците на мястото на образуването им до събирането им;

2. предварително съхраняване на отпадъците като част от процеса на събирането по смисъла на § 1, т. 43 от допълнителните разпоредби; В този случай се дава код за събиране.

3. съхраняване на отпадъците до тяхното третиране, т.е. съхраняване на отпадъците в съоръжение, където отпадъците ще бъдат подложени на дейности по оползотворяване или обезвреждане – код R 13, съответно D 15.

45. „Съществено неизпълнение на целите” е всяко действие или бездействие на организация по оползотворяване или на лице, изпълняващо задълженията си по този закон индивидуално, при което не са изпълнени целите по чл. 31, ал. 1 в размер над 30 на сто от

пазарния дял на задължените лица.

46. „Трансграничен превоз на отпадъци” е превозът на отпадъци в рамките на Европейската общност с или без транзит през трети страни, вносът в Общността от трети страни, износът от Общността към трети страни, както и транзитът през Общността от и към трети страни на отпадъци, който се извършва при условията и по реда на Регламент 1013/2006.

47. "Транспортиране" е превозът на отпадъци, включително съпътстващите го дейности по товарене, претоварване и разтоварване, когато се извършва от оператора като самостоятелна дейност –код Т.

48. "Третиране на отпадъците" са дейностите по оползотворяване или обезвреждане, включително операциите по подготовката преди оползотворяване или обезвреждане.

49. "Търговец" е всяко физическо или юридическо лице, което действа от свое име и за своя сметка при закупуване и последваща продажба на отпадъците, включително тези търговци, които физически не притежават отпадъците.

50. „Търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали" е осъществяване на разпоредителни сделки с отпадъци от черни и цветни метали, както и свързаните с тях дейности (събиране, съхраняване, транспортиране, както и съпътстващи дейности като сортиране, механична обработка и други).

51. "Управление на отпадъците" са събирането, транспортирането, обезвреждането и оползотворяването на отпадъците, включително осъществяваният контрол върху тези дейности, следексплоатационните грижи за депата, както и действията, предприети в качеството на търговец или брокер.

§ 2. Този закон въвежда разпоредбите на:

1. Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 г. относно отпадъците и за отмяна на определени директиви (ОВ, L 312 от 22.11.2008 г.).

2. Директива 2006/66/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 септември 2006 г. относно батерии и акумулатори и отпадъци от батерии и акумулатори и за отмяна на Директива 91/157/ЕИО (ОВ, L 266 от 26.9.2006 г.).

3. Директива 2000/76/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 декември 2000 г. относно изгарянето на отпадъците (ОВ, L 332, 28.12.2000 г.), изменена с Регламент (ЕО) № 1137/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 г. (ОВ, L 311 от 21.11.2008 г.).

4. Директива 1999/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 април 1999 г. относно депонирането на отпадъци (ОВ, L 332 от 28.12.2000 г.), изменена с Регламент (ЕО) № 1137/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 г. (ОВ, L 311 от 21.11.2008 г.).

5. Директива 2002/96/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 януари 2003 г. относно отпадъци от електрическо и електронно оборудване (ОВ, L 37 от 13.2.2003 г.), изменена с Директива 2003/108/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 8 декември 2003 г. (ОВ, L 345 от 31.12.2003 г.).

6. Директива 94/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 1994 г. относно опаковките и отпадъците от опаковки (ОВ, L 365 от 31.12.1994 г.).

7. Директива 2004/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 г. за изменение на Директива 94/62/ЕО относно опаковките и отпадъците от опаковки (ОВ, L 47 от 18.2.2004 г.).

8. Директива 2005/20/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2005 г. за изменение на Директива 94/62/ЕО относно опаковането и отпадъците от опаковки (ОВ, L 70 от 16.3.2005 г.).

9. Директива 2000/53/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 18 септември 2000 г. относно излезлите от употреба превозни средства (ОВ, L 269 от 21.10.2000 г.), изменена с Решение на Комисията 2002/525/ЕС от 27.06.2002 г. (ОВ, L 170 от 29.6.2002 г.), Решение на Комисията 2005/63/ЕС от 24.01.2005 г. (ОВ, L 25 от 28.1.2005 г.), Решение на Комисията 2005/438/ЕС от 10.06.2005 г. (ОВ, L 152 от 15.6.2005 г.), Решение 2005/673/ЕО на Съвета от 20 септември 2005 г. (ОВ, L 254 от 30.9.2005 г.), Директива 2008/33/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2008 г. (ОВ, L 81 от 20.3.2008 г.).

10. Директива 75/439/ЕИО на Съвета от 16 юни 1975 г. относно обезвреждането на отработени масла (ОВ, L 194 от 25.7.1975 г.), изменена с Директива 87/101/ЕИО на Съвета от 22 декември 1986 г. (ОВ, L 42 от 12.2.1987 г.), Директива 91/692/ЕИО на Съвета от 23 декември 1991 г. (ОВ, L 377 от 31.12.1991 г.), Директива 2000/76/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 декември 2000 г. (ОВ, L 332 от 28.12.2000 г.), Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 г. (ОВ, L 312 от 22.11.2008 г.).

11. Директива 96/59/ЕО на Съвета от 16 септември 1996 г. за обезвреждането на полихлорирани бифенили и полихлорирани терфенили (ПХБ/ПХТ) (ОВ, L 243 от 24.9.1996 г.), изменена с Регламент (ЕО) № 596/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2009 г. (ОВ, L 188 от 18.7.2009 г.).

12. Директива 86/278/ЕИО на Съвета от 12 юни 1986 г. за опазване на околната среда и по-специално на почвата при използване на утайки от отпадъчни води в земеделието (ОВ, L 181 от 4.7.1986 г.), изменена с Директива 91/692/ЕИО на Съвета от 23 декември 1991 г. (ОВ, L 377 от 31.12.1991 г.), Регламент (ЕО) № 807/2003 на Съвета от 14 април 2003 г. (ОВ, L 122 от 16.5.2003 г.), Регламент (ЕО) № 219/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2009 г. (ОВ, L 87 от 31.3.2009 г.), Акт за присъединяване на Австрия, Финландия и Швеция (ОВ, C 241 от 29.8.1994 г.).

13. Директива 91/689/ЕИО на Съвета от 12 декември 1991 г. относно опасните отпадъци (ОВ, L 377 от 31.12.1991 г.), изменена с Директива 94/31/ЕО на Съвета от 27 юни 1994 г. (ОВ, L 168 от 2.7.1994 г.), Регламент (ЕО) № 166/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 януари 2006 г. (ОВ, L 33 от 4.2.2006 г.), Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 г. (ОВ, L 312 от 22.11.2008 г.).

14. Директива 78/176/ЕИО на Съвета от 20 февруари 1978 г. относно отпадъци от производството на титанов диоксид (ОВ, L 54 от 25.2.1978 г.).

15. Директива 82/883/ЕИО на Съвета от 3 декември 1982 г. относно процедури за наблюдение и контрол на околни среди, засегнати от отпадъци от производството на титанов двуокис (ОВ, L 378 от 31.12.1982 г.), изменена с Регламент (ЕО) № 807/2003 на Съвета от 14 април 2003 г. (ОВ, L 122 от 16.5.2003 г.), Акт за присъединяване на Испания и Португалия (ОВ, L 302 от 15.11.1985 г.), Акт за присъединяване на Австрия, Финландия и Швеция (ОВ, C 241 от 29.8.1994 г.).

16. Директива 92/112/ЕИО на Съвета от 15 декември 1992 г. относно процедурите за хармонизиране на програмите за намаляване и евентуално премахване на замърсяването, причинявано от отпадъците от производството на титанов двуокис (ОВ, L 409 от 31.12.1992 г.).

17. Директива 2002/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 януари 2003 г. относно ограничението за употребата на определени опасни вещества в електрическото и електронното оборудване (ОВ, L 37 от 13.2.2003 г.).

§ 3. (1) Министърът на околната среда и водите е национален компетентен орган и координатор по всички международни спогодби, свързани с предмета на този закон, по които Република България е страна.

(2) Министърът на околната среда и водите е национален компетентен орган във връзка с информирането, докладването и нотифицирането на Европейската комисия по Директива 2008/98/ЕС, включително:

1. нотифициране на всеки случай за класификация на отпадъците по чл. 4, ал. 1 и 2;

2. нотифициране на актовете по чл. 8, ал. 2, постановяващи, че даден отпадък е престанал да бъде отпадък в случаите, когато не са определени критерии на общностно ниво, които да бъдат прилагани за целта; нотифицирането се извършва в съответствие и в случаите и съгласно Постановление № 165 от 14 юли 2004 г. за организацията и координацията на обмена на информация за технически регламенти и правила за услуги на информационното общество и за установяване на процедурите, свързани с прилагането на някои национални технически правила за продукти, законно предлагани на пазара на друга държава членка (загл. доп. - ДВ, бр. 48 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 52 от 2011 г., в сила от 01.08.2011 г.) (Обн. ДВ. бр.64 от 23 Юли 2004г., изм. ДВ. бр.91 от 15 Ноември 2005г., изм. ДВ. бр.40 от 16 Май 2006г., изм. ДВ. бр.48 от 26 Юни 2009г., изм. ДВ. бр.52 от 8 Юли 2011г.);

3. представяне на доклада по чл. 58, ал. 2;

4. информиране за плана за управление на отпадъците по чл. 57 и програмата за предотвратяване на отпадъци по чл. 59 след тяхното приемане, както и за всички техни съществени изменения и актуализации;

5. предоставяне на всеки три години на секторен доклад по чл. 37 от Директива 2008//98/ЕО за прилагане на директивата в електронен формат, съдържащ информация за управлението на отработени масла и за постигнатия напредък в изпълнението на програмите за предотвратяване на отпадъци, и - по целесъобразност - информация относно мерките за разширена отговорност на производителите;

6. нотифициране на решенията по чл. 128, ал. 3.

(3) Министърът на околната среда и водите или оправомощено от него длъжностно лице е национален компетентен орган по прилагането на:

1. Регламент (ЕС) № 333/2011 на Съвета от 31 март 2011 г. за установяване на критерии за това кога определени типове скрап престават да бъдат отпадъци по Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ, L 94 от 8.4.2011 г.);

2. Регламент (ЕО) № 1013/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 г. относно превози на отпадъци (ОВ, L 190 от 12.7.2006 г.) за Република България, по смисъла на чл. 53 от същия регламент;

2. всички актове от директно приложимото право на Общността, приети в изпълнение на чл. 5, ал. 2 и чл. 6, ал. 4 от Директива 2008/98/ЕО.

Преходни и Заключителни разпоредби

§ 4. Започнатите към датата на влизане в сила на този закон процедури по издаване на разрешения и регистрационни документи по отменения Закон за управление на отпадъците се прекратяват служебно от компетентния орган, а размерът на заплатената такса се възстановява.

§ 5. (1) Разрешенията и регистрационните документи за извършване на дейности с отпадъци, издадени по реда на отменения Закон за управление на отпадъците, запазват действието си до изтичането на срока им, но не по-късно от три години от влизането в сила на този закон.

(2) Площадките, вписани в разрешенията и регистрационните документи, които прекратяват действието си по ал. 1, се почистват в срок до 3 месеца от прекратяването.

§ 6. (1) Издадените по реда на отменения закон лицензи запазват действието си до 12 месеца от датата на влизането му в сила. Лицата, извършващи дейности с отпадъци от черни и цветни метали подават заявление за получаване на лиценз по чл. 100 в срок до 10 месеца от влизане в сила на този закон.

(2) Лицензите за търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали, издадени по

реда на отменения Закон за управление на отпадъците, запазват действието си до произнасяне на компетентния орган по заявлението по ал. 1.

§ 7. (1) В срок от три месеца от влизане в сила на този закон организациите по оползотворяване, притежаващи разрешение, издадено по реда на отменения Закон за управление на отпадъците, внасят в МОСВ, заявление за преиздаване на разрешението им по новия Закон, като към заявлението прилагат банкова гаранция по чл. 105, ал. 4, т. 9 от закона и заплащат такса съгласно Тарифа за таксите, които се събират в системата на министерството на околната среда и водите, приета с ПМС № 136 от 13.05.2011 г. (обн. ДВ. бр.39 от 2011г.).

(2) Организациите по оползотворяване на отпадъци от опаковки прилагат към документите по ал. 1 и документите по чл. 108.

(3) В срок от шест месеца от влизане в сила на този закон министърът на околната среда и водите преиздава служебно разрешенията на организациите по оползотворяване, издадени по реда на отменения Закон за управление на отпадъците, при условие че са изпълнени изискванията на ал. 1. Изпълнението на целите на тези организации за 2011 г. се одитира, отчита и признава/непризнава по досегашния ред.

(4) Прекратява се с решение на министъра на околната среда действието на разрешенията, за които в срока по ал. 1 не са представени документи за преиздаване на разрешенията. В този случай те представят в МОСВ в срока по ал. 1 заключителен доклад за изпълнението на целите за съответние период на годината до датата на прекратяването по досегашния ред. При необходимост се прилагат чл. 110, ал. 3 или ал. 4.

§ 8. (1) Подзаконовите нормативни актове по прилагането на този закон се издават в срок до шест месеца от влизането му в сила.

(2) Подзаконовите нормативни актове, издадени на основание на отменения Закон за управление на отпадъците, се прилагат до издаването на актовете по ал. 1, доколкото не противоречат на този закон.

§ 9. Целите за рециклиране и оползотворяване на отпадъци от опаковки, определени в чл. 11, ал. 2 и 3 от отменения Закон за управление на отпадъците, се прилагат до приемане на съответната наредба по чл. 33, ал. 1.

§ 10. Приетите програми по чл. 29, ал. 1, т. 1 от отменения Закон за управление на отпадъците запазват своето действие до изтичането на срока им, но не по-късно от две години от влизането в сила на този закон.

§ 11. Приетите от общинските съвети наредби по чл. 19 от отменения Закон за управление на отпадъците запазват своето действие до приемане на наредбите по чл. 45, но не по-късно от две години от влизането в сила на този закон.

§ 12. Създадените по реда на чл. 19б от отменения ЗУО регионални сдружения на общините се запазват и се считат за създадени по реда на този закон. Разпоредбите на § 108, ал. 2 и 3 от отменения ЗУО запазват своето действие до изтичане на предвидения в тях срок по отношение на заварените сдружения по Закона за юридическите лица с нестопанска цел и сключените споразумения по реда на чл. 19а от отменения ЗУО преди изменението му, обнародвано в ДВ, бр. 41 от 2010 г.

§ 13. Целите по чл. 21, ал. 2 за повторна употреба, рециклиране и друго оползотворяване на материали, включително при насипни дейности чрез заместване на други материали с отпадъци, на неопасни строителни отпадъци, с изключение на почви, земни и скални маси от изкопи в естествено състояние, несъдържащи опасни вещества, се прилагат, както следва:

1. До 1 януари 2016 г. - най-малко 35 на сто от общото тегло на отпадъците.

2. До 1 януари 2018 г. - най-малко 55 на сто от общото тегло на отпадъците.

3. До 1 януари 2020 г. - най-малко 70 на сто от общото тегло на отпадъците.

§ 14. Целите по чл. 47, ал. 1, т. 1 за подготовка за повторна употреба и рециклиране на

отпадъчни материали, включващи най-малко хартия и картон, метал, пластмаса и стъкло от домакинствата и подобни отпадъци от други източници, се прилагат, както следва:

1. До 1 януари 2016 г. - най-малко 25 на сто от общото им тегло.

2. До 1 януари 2018 г. - най-малко 40 на сто от общото им тегло.

3. До 1 януари 2020 г. - най-малко 50 на сто от общото им тегло.

§ 15. Разпоредбите по чл. 13, ал. 2 и чл. 19, ал. 2 се прилагат от 1 януари 2013 г.

§ 16. (1) За смесени битови отпадъци от домакинствата не се прилагат изискванията на закона относно:

1. контрол на опасни отпадъци;

2. забрана за смесване на опасни отпадъци по чл. 13, ал. 4, т. 3, буква „а";

3. етикетиране на опасни отпадъци;

4. водене на документация за опасни отпадъци по глава пета, раздел I.

(2) Разпоредбите на този закон относно етикетирането, като и за водене на документация за опасни отпадъци по глава пета, раздел I, не се прилагат за опасни отпадъци, образувани от домакинства, до приемането им за събиране, обезвреждане или оползотворяване на лице, притежаващо документ по чл. 17.

§ 17. Дейностите R12 и R13 по приложение № 3, както и предаването за подготовка за оползотворяване се зачитат за изпълнение на целите за рециклиране на масово разпространени отпадъци, определени с наредбите по чл. 33, ал. 1 при спазване на критериите по чл. 8.

§ 18. (1) Планът по чл. 57, ал. 1 се приема в срок до две години от влизането в сила на този закон.

(2) Националната програма за управление на дейностите по отпадъците по чл. 28, ал. 1 от отменения ЗУО запазва своето действие до приемане на плана по чл. 57, ал. 1.

(3) Програмата по чл. 59, ал. 1 се изготвя и внася в Министерския съвет в срок до 12 декември 2013 г.

§ 19. (1) Изискванията на чл. 66 не се прилагат за регионални или общински депа за отпадъци, за които към 1 януари 2011 г. остатъчният капацитет на депото е по-малък от 10 на сто от общия капацитет на депото, което е в експлоатация.

(2) Депата по ал. 1 правят отчисления по минималния размер, определен с наредбата.

(2) Изискванията на чл. 66 не се прилагат за депа за отпадъци, за които определеният срок за преустановяване на тяхната експлоатация е преди 1 януари 2012 г.

§ 20. Изискванията на глава четвърта, раздел III не се прилагат за депа за отпадъци, които са включени в приетите до 9 юни 2008 г. програми за отстраняване на екологични щети по § 9 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за опазване на околната среда.

§ 21. Регистрите по чл. 77, ал. 1, се създават в срок до три месеца от влизането в сила на този закон.

§ 22. Наказанията по чл. 162, ал. 1, т. 2 се налагат след определените срокове за съоръженията по приложение № 4 за течни отпадъци.

§ 23. Този закон отменя Закона за управление на отпадъците (обн., ДВ, бр. 86 от 2003 г.; изм. и доп., бр. 70 от 2004 г., бр. 77, 87, 88, 95 и 105 от 2005 г., бр. 30, 34 и 63 от 2006 г., бр. 36, 70 и 105 от 2008 г., бр. 82 и 95 от 2009 г., бр. 41, 63 и 98 от 2010 г. и бр. 8 и 30 от 2011 г.).

§ 24. В Закона за устройство на територията (обн., ДВ, бр. 1 от 2001 г.; изм. и доп., бр. 41 и 111 от 2001 г., бр. 43 от 2002 г., бр. 20, 65 и 107 от 2003 г., бр. 36 и 65 от 2004 г., бр. 28, 76, 77, 88, 94, 95, 103 и 105 от 2005 г., бр. 29, 30, 34, 37, 65, 76, 79, 82, 106 и 108 от 2006 г., бр. 41 и 61 от 2007 г., бр. 33, 43, 54, 69, 98 и 102 от 2008 г., бр. 6, 17, 19, 80, 92 и 93 от 2009 г. и бр. 15, 41, 50 и 54

от 2010 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 98, ал. 3 думите „Закона за ограничаване на вредното въздействие на отпадъците върху околната среда" се заменят със „Закона за управление на отпадъците".

2. В чл. 142, ал. 5 се създава т. 8:

„8. Изискванията за селективно разделяне на отпадъците, образувани по време на строително-монтажните работи и дейностите по разрушаване с цел осигуряване на последващото им оползотворяване, в т.ч. рециклиране и постигане на съответните количествени цели за оползотворяване и рециклиране."

3. В чл. 148 ал. 9 се изменя така:

„(9) В разрешението за строеж се вписват:

1. всички фактически и правни основания за издаването му;

2. условията, свързани с изпълнението на строежа, включително оползотворяването на хумусния земен слой;

3. мерките за селективно разделяне на отпадъците, образувани по време на строително-монтажните работи и дейностите по разрушаване и осигуряване на последващото им оползотворяване, в т.ч. рециклиране, и

4. премахването на сградите без режим на застрояване или запазването им за определен срок до завършването на строежа."

4. В чл. 178, ал. 3, т. 5 думите „чл. 71а" се заменят с „чл. 66".

5. В чл. 178, ал. 3 се създава т. 6:

„6. Не е издадено документ за дейности с отпадъци, когато такива се изискват по реда на чл. 17 от Закона за управление на отпадъците."

6. В чл. 196, ал. 3 се създава изречение трето:

„Премахването на строежи се извършва след одобряване на план за управление на строителни отпадъци по чл. 27 от Закона за управление на отпадъците."

7. В чл. 197, ал. 1 след думите „Агенцията по геодезия, картография и кадастър" се добавя „и след одобряване на план за управление на строителни отпадъци по чл. 27 от Закона за управление на отпадъците".

8. В § 5 от допълнителните разпоредби:

а) точка 35 се изменя така:

„35. "Третиране на отпадъците" са дейностите по оползотворяване или обезвреждане, включително подготовката преди оползотворяване или обезвреждане.";

б) в т. 38 накрая на текста се поставя запетая и се добавя „и тяхното премахване (разрушаване)";

в) в т. 40 накрая на текста се поставя запетая и се добавя „както и премахват (разрушават)".

§ 25. Изпълнението на този закон се възлага на министъра на околната среда и водите и министъра на икономиката, енергетиката и туризма.

Законът е приет от 41-ото Народно събрание на …… 2011 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

Приложение № 1 към § 1, т. 12
от допълнителните разпоредби

ДЕЙНОСТИ ПО ОБЕЗВРЕЖДАНЕ

D 1 Подземно или наземно депониране (например депо и др.).

D 2 Обработване на земята (например биоразграждане на течни или утаечни отпадъци в почвата и т.н.).

D 3 Дълбочинно инжектиране (например инжектиране на изпомпани отпадъци в кладенци, солни находища или естествени хранилища).

D 4 Повърхностни заграждения (например депониране на течни или утаечни отпадъци в ями, блата, лагуни и др.).

D 5 Специално изградени депа (например депониране в отделни непромокаеми клетки, които са запечатани и изолирани помежду си и от околната среда, и др.).

D 6 Изхвърляне във водни басейни, с изключение на морета и океани.

D 7 Изхвърляне в морета и океани, включително заравяне под морското дъно.

D 8 Биологично третиране, непосочено на друго място в настоящото приложение, водещо до образуване на крайни съединения или смеси, които се обезвреждат чрез някоя от дейностите с кодове D 1-D 12.

D 9 Физико-химично третиране, непосочено на друго място в настоящото приложение, водещо до образуване на крайни съединения или смеси, които се обезвреждат чрез някоя от дейностите с кодове D 1-D 12 (например изпаряване, сушене, калциниране и др.).

D 10 Наземно изгаряне.

D 11 Изгаряне в морето (*).

D 12 Постоянно съхраняване (например съхраняване на контейнери в мина и т.н.).

D 13 Прегрупиране или смесване преди подлагане на някоя от дейностите с кодове D 1-D 12 (**).

D 14 Препакетиране преди подлагане на някоя от дейностите с кодове D 1-D 13.

D 15 Съхраняване до извършването на някоя от дейностите с кодове D 1-D 14, с изключение на временното съхраняване на отпадъците на площадката на образуване до събирането им (***).

(*) Тази дейност е забранена от законодателството на ЕС и от международни конвенции.

(**) При отсъствие на друг подходящ код D тук могат да се включат предварителни дейности преди обезвреждането, включително предварителна обработка, като inter alia, сортиране, трошене, уплътняване, пелетизиране, сушене, рязане, кондициониране, или разделяне преди подлагане на някоя от дейностите с кодове D1-D12.

(***) Временно съхраняване означава предварително съхраняване по смисъла на § 1, т. 28 от допълнителните разпоредби.

Приложение № 2 към § 1, т. 13
от допълнителните разпоредби

СВОЙСТВА, КОИТО ОПРЕДЕЛЯТ ОТПАДЪЦИТЕ КАТО ОПАСНИ

Н 1 „Експлозивни“ вещества и смеси, които могат да експлодират под въздействие на пламък или които са по-чувствителни към удар или триене от динитробензен.

Н 2 „Оксидиращи“ вещества и смеси, които пораждат силно екзотермична реакция при контакт с други вещества, особено със запалими вещества.

Н 3-А „Лесно запалими“:

— течни вещества и смеси, които имат точка на възпламеняване под 21°C (включително изключително запалими течности);

— вещества и смеси, които могат да се нагорещяват и да се възпламеняват при контакт с въздуха при обикновена температура без допълнителна енергия, или

— твърди вещества и смеси, които могат лесно да се възпламенят при кратък контакт с източник на огън и които продължават да горят или да тлеят след отстраняването на източника на огън, или

— газообразни вещества и смеси, които са запалими на въздух при обикновено налягане, или

— вещества и смеси, които при контакт с вода или влажен въздух отделят в опасни количества лесно възпламеними газове.

Н 3-Б „Запалими“ течни вещества и смеси, които имат точка на възпламеняване, равна или по-висока от 21°C и равна или по-ниска от 55°C.

Н 4 „Дразнещи“ некорозивни вещества и смеси, които при непосредствен, продължителен или повтарящ се контакт с кожата или лигавиците могат да предизвикат възпаление.

Н 5 „Вредни“ вещества и смеси, които при вдишване, поглъщане или проникване през кожата могат да причинят смърт или остри и хронични увреждания на здравето.

Н 6 „Токсични“ вещества и смеси, включително силно токсични вещества и смеси, които при вдишване, поглъщане или проникване през кожата, могат да причинят смърт или остри и хронични увреждания на здравето.

Н 7 „Канцерогенни“ вещества и смеси, които при вдишване, поглъщане или проникване през кожата могат да предизвикат рак или да повишат честотата на раковите заболявания.

Н 8 „Корозивни“ вещества и смеси, които при контакт с живи тъкани могат да ги разрушат.

Н 9 „Инфекциозни“ вещества, съдържащи жизнени микроорганизми или техни токсини, които са известни или за които има основание да се счита, че предизвикват болести при хората или при други живи организми.

Н 10 „Токсични за репродукцията“ вещества и смеси, които при вдишване, поглъщане или проникване през кожата могат да предизвикат или да повишат честотата на ненаследствени

вродени увреждания на потомството и/или да увредят мъжката и женската възпроизводителна функция или способност.

Н 11 „Мутагенни“ вещества и смеси, които при вдишване, поглъщане или проникване през кожата могат да предизвикат или да повишат честотата на наследствени генетични дефекти.

Н 12 Вещества и смеси, които образуват токсични или силно токсични газове при контакт с вода, въздух или киселина.

Н 13(*) „Сенсибилизиращи“ вещества и смеси, които ако се вдишат или проникнат през кожата могат да предизвикат реакция на свръхчувствителност, така че при следваща експозиция на веществото или на сместа се причиняват характерни вредни ефекти.

(*) доколкото са на разположение методи за изпитване.

Н 14 „Токсични за околната среда“ отпадъци, които представляват или могат да представляват непосредствени или забавени рискове за един или повече компоненти на околната среда.

Н 15 Отпадъци, способни по какъвто и да е начин след обезвреждане да образуват други вещества (например инфилтрат), които притежават едно или повече от свойствата, изброени по-горе.

Забележки:

1. Придаването на свойства на опасност като „токсични“ и „силно токсични“, „вредни“, „корозивни“, „дразнещи“, „канцерогенни“, „токсични за репродукцията“, „мутагенни“ и „опасни за околната среда“ е направено въз основа на критериите по приложение № 1 към Наредбата за реда и начина за класифициране, опаковане и етикетиране на химични вещества и смеси (ДВ, бр. 68 от 2010 г.) или приложение I към Регламент (ЕО) № 1272/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. относно класифицирането, етикетирането и опаковането на вещества и смеси за изменение и за отмяна на директиви 67/548/ЕИО и 1999/45/ЕО и за изменение на Регламент (ЕО) № 1907/2006 (ОВ, L 353 от 31.12.2008 г.).

2. Когато е целесъобразно, за опасните смеси се прилагат приложения № 7 и 8 към Наредбата за реда и начина за класифициране, опаковане и етикетиране на химични вещества и смеси или Регламент (ЕО) № 1272/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. относно класифицирането, етикетирането и опаковането на вещества и смеси за изменение и за отмяна на директиви 67/548/ЕИО и 1999/45/ЕО и за изменение на Регламент (ЕО) 1907/2006.

Методи на изпитвания

Методите, които се използват, са описани в Регламент (ЕО) № 440/2008 на Комисията от 30 май 2008 г. за определяне на методи за изпитване в съответствие с Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), както и в други свързани с въпроса документи на Европейския комитет по стандартизация (CEN).

Приложение № 3 към § 1, т. 14
от допълнителните разпоредби

ДЕЙНОСТИ ПО ОПОЛЗОТВОРЯВАНЕ

R 1 Използване на отпадъците предимно като гориво или друг начин за получаване на енергия (*).

R 2 Възстановяване/регенериране на разтворители.

R 3 Рециклиране/възстановяване на органични вещества, които не са използвани като разтворители, включително чрез компостиране и други процеси на биологична трансформация (**).

R 4 Рециклиране/възстановяване на метали и метални съединения.

R 5 Рециклиране/възстановяване на други неорганични материали (***).

R 6 Регенериране на киселини или основи.

R 7 Оползотворяване на компоненти, използвани за намаляване на замърсяването.

R 8 Оползотворяване на компоненти от катализатори.

R 9 Повторно рафиниране на масла или друга повторна употреба на масла.

R 10 Обработване на земната повърхност, водещо до подобрения за земеделието или околната среда.

R 11 Използване на отпадъците, получени в резултат на някоя от дейностите с кодове R 1-R 10.

R 12 Размяна на отпадъци за подлагане на някоя от дейностите с кодове R 1-R 11 (****).

R 13 Съхраняване на отпадъци до извършването на някоя от дейностите с кодове R 1-R 12, с изключение на временното съхраняване на отпадъците на площадката на образуване до събирането им (*****).

(*) Това включва инсталации за изгаряне, предназначени за преработка на твърди битови отпадъци, единствено, когато тяхната енергийна ефективност е равна или по-висока от:

— 0,60 за инсталациите, които са в експлоатация и са получили разрешение съгласно приложимото общностно законодателство преди 1 януари 2009 г.;

— 0,65 за инсталации, получили разрешение след 31 декември 2008 г., като се използва следната формула:

Енергийна ефективност = (Ep – (Ef + Ei)) / (0,97 Ч (Ew + Ef)), където:

Ep е годишното производство на енергия под формата на топлина или електричество. Изчислява се, като енергията под формата на електричество се умножава по 2,6, а енергията под формата на

топлина, произведена за търговска употреба, се умножава по 1,1 (GJ/годишно);

Ef – годишното количество енергия, вложена в системата от горива, участващи в производството на пара (GJ/годишно);

Ew – годишното количество енергия, съдържаща се в третираните отпадъци, изчислено въз основа на нетната топлинна стойност на изгаряне на отпадъците (GJ/годишно);

Ei – годишният внос на енергия, като се изключват Ew и Ef (GJ/годишно);

0,97 – коефициент на загубите на енергия, дължащи се на дънната пепел и излъчването.

Тази формула се прилага в съответствие с референтния документ за най-добрите налични техники за изгаряне на отпадъци.

(**) Това включва също газификазия и пиролиза, като компонентите се използват като химикали.

(***) Това включва почистване на почвата, водещо до оползотворяване на почвата и рециклиране на неорганични строителни материали.

(****) При отсъствие на друг подходящ код R това може да включва предварителни дейности преди оползотворяването, включително предварителна обработка, като inter alia, разглобяване, сортиране, трошене, уплътняване, пелетизиране, сушене, рязане, кондициониране, преопаковане, разделяне, прегрупиране или смесване преди подлагане на някоя от дейностите с кодове R1-R11.

(*****) Временно съхраняване означава предварително съхраняване по смисъла на § 1, т. 28 от допълнителните разпоредби.

Приложение № 4 към § 22 от Преходните и Заключителните разпоредби

№	Вид на съоръжението	Местоположение на съоръжението	Оператор	Краен срок за прилагане на изключението по § 23
1	2	3	4	5
1.	Шламоотвал	гр. Девня, община Девня, област Варна	"Полимери" АД - Девня	31.12.2011 г.
2.	Сгурошламоотвал "Падина"	с. Падина, община Аврен, област Варна	"Солвей Соди" АД - Девня	31.12.2014 г.
3.	Сгуроотвал	с. Езерово, община Белослав, област Варна	"ТЕЦ Варна" ЕАД - с. Езерово, община Белослав	Първа секция на сгуроотвала - 01.01.2013 г. Втора секция на сгуроотвала - 31.12.2014 г.
4.	Сгуроотвал	гр. Свищов, община Свищов, област Велико Търново	"Свилоза" АД - Свищов	Четвърта секция на сгуроотвала - 31.12.2014 г.
5.	Сгуроотвал	гр. Горна Оряховица, община Горна Оряховица, област Велико Търново	"Захарни заводи" АД - Горна Оряховица	31.12.2014 г.
6.	Сгуроотвал	гр. Видин, община Видин, област Видин	"Видахим" АД - Видин	Трета секция на сгуроотвала - 31.12.2014 г.
7.	Сгуроотвал	гр. Русе, община Русе, област Русе	"Топлофикация - Русе"ЕАД, ТЕЦ Русе - Изток	Северен сектор на сгуроотвала - 31.12.2014 г.
8.	Сгуроотвал "Кудин дол"	гр. Перник, община Перник, област Перник	"Топлофикация - Перник" ЕАД - Перник	31.12.2014 г.
9.	Сгуроотвал "Каменик"	с. Каменик, община Бобошево, област Кюстендил	„ТЕЦ Бобов дол" ЕАД - с. Големо село, община Бобов дол	Едната секция на сгуроотвала - 01.01.2013 г. Втората секция на сгуроотвала - 31.12.2014 г.
10.	Сгуроотвал "Горен бюк"	гр.Димитровград, община Димитровград, Област Хасково	„ТЕЦ Марица 3" АД - Димитровград	31.12.2011 г. При експлоатация на централата под 20 000 часа в периода от 01.01.2008 г. до 31.12.2015 г.
11.	Сгуроотвал	гр. Димитровград,	„ТЕЦ Марица 3" АД -	31.03.2014 г.

"Галдушки ливади"	община Димитровград Област Хасково	Димитровград	При експлоатация на централата под 20 000 часа в периода от 01.01.2008 г. до 31.12.2015 г.

Законът е приет от XLI Народно събрание на ..... 2011 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

М О Т И В И

към законопроект на Закон за управление на отпадъците

1. Проектът на Закона за управление на отпадъците транспонира новата Директива 2008/98/ЕО относно отпадъците, с която са отменени Директива 75/439/ЕИО относно обезвреждането на отработени масла, Директива 91/689/ЕИО относно опасните отпадъци и Директива 2006/12/ЕО относно отпадъците (Рамкова директива за отпадъците).

2. Законът въвежда правила за определяне на отговорността на притежателите на отпадъците и лицата, които ги образуват в процеса на жизнената си или стопанската си дейност, както и от сходни на домакинските източници; дефинират се правила, при съблюдаването на които определени отпадъци престават да бъдат отпадъци /чл. 8/, както и случаите, в които се образуват „странични продукти" от дейността на производствените предприятия /чл. 7/.

3. Проектът регламентира пет степенна йерархия при управление на отпадъците, която определя предотвратяването на отпадъци като първи приоритет и изисква, и стимулира чрез комплекс от мерки и механизми повторната употреба и рециклирането, като предпочитани методи за третиране пред оползотворяване на отпадъците за получаване на енергия /чл. 5/.

4. Въвеждат се мерки за разделно събиране на отпадъците /чл. 13-16 и чл. 18/. Чрез тях се стимулира разделянето на опасните компоненти от потоците отпадъци, оползотворимите от неоползотворими отпадъци, опасните от неопасните, установяват се забрани за смесване на отпадъците/чл. 14/, както и се поставят изисквания към правилното класифициране на отпадъците /чл. 3/.

5. Установени са общи и подробни правила при управлението на различни отпадъчни потоци, разграничавани в зависимост от техния произход и начин на образуване – строителни /чл. 21-30/, опасни /чл. 40-42/, масово разпространени /31-33/ и отпадъци от черни и цветни метали и метал-съдържащи отпадъци /чл. 34-39/, био-отпадъците и произвеждането на компост /чл. 19/ като същевременно са изведени общите правила за дейности с такива отпадъци, техническите изисквания към площадките и дейностите /чл. 20/ и воденето на документация и отчетност /чл. 73-76/, както и специфичните особености при третирането на всеки от споменатите потоци. Възприет е подходът детайлните изисквания да бъдат определяни с подзаконови нормативни актове, които предстои да бъдат приети от Министерски съвет.

6. Проектозаконът предлага нов подход при управление на строителните отпадъци, като въвежда изисквания за селективно разделяне на отпадъците, образувани по време на строително–монтажните работи и дейностите по разрушаване и постигане на количествени цели за оползотворяване и

рециклиране, както и за влагане на рециклирани строителни материали в строежите. Това налага да се извършат промени в Закона за устройство на територията и подзаконовите нормативни актове по неговото прилагане, с цел съвместяване на изискванията за управление на отпадъците със съществуващите разпоредби за одобряване на инвестиционни проекти, разрешаване на строителството и ползването на строежите, премахването на строежи и др.

7. Според изискванията на новата Рамкова Директива са въведени определения за "отпадък", включително „опасни отпадъци“, „отработени масла“, „биологични отпадъци“; „търговец“, „брокер“, „разделно събиране“, „предотвратяване“, „повторна употреба“, „подготовка за повторна употреба“, „предотвратяване на отпадъци”, „жизнен цикъл на отпадъците”, „съхраняване на отпадъците”, „трансграничен превоз”. Осъществено е прецизиране на понятията, техния обхват и приложното им поле в закона /§ 1 от Допълнителните разпоредби/. Има промяна в определенията за “оползотворяване” и “рециклиране”, с цел подчертаване на ясната граница между двете понятия. Въведени са понятията “странични продукти” и “край на отпадъка”, както и е извършено определяне на критериите и условията, при които дадено вещество или предмет престават да бъдат разглеждани като отпадъци и условията, при които определени отпадъци престават да бъдат отпадъци и как това намира отражение върху изпълнение на определени количествени цели за конкретни потоци отпадъци.

8. Направено е ясно разграничение между три вида съхраняване /§ 1, т. 44 от допълнителните разпоредби/, което е също изискване към държавите-членки, залегнало в преамбюла на Рамковата директива за отпадъците. Това са: съхраняване на мястото на образуване (предварително съхраняване); съхраняване в рамките на определението за събиране на отпадъци; и съхраняване при мястото на третиране на отпадъците. По този начин се постига най-точно транспониране на понятието съхраняване в националното законодателство, като същевременно се отстранява противоречие и неправилно транспониране в сега действащия ЗУО, което е видно и от насоките за тълкуване на Рамковата директива.

9. На разрешителен режим е само третият вид съхраняване – при мястото на третиране /чл. 17, ал. 2, т. 2 и т. 3/, и когато лицата събират отпадъци и в рамките на тази дейност ги съхраняват, не се дава отделен код за съхраняване /§ 1, т. 43 от допълнителните разпоредби/, като за дейността е въведен регистрационен режим. Съхраняването при мястото на образуване е освободено от регистрация и разрешение, тъй като не е дейност по занятие и Директивата не изисква специален режим за него. Дейностите по оползотворяване на отпадъци, с код R12 и R13, за които се удостовери покриване на критериите съгласно чл. 8 също са на регистрационен режим, тъй като тези критерии установяват общи правила, съгласно директивното изискване за освобождаване на дадена дейност от разрешителен режим. В този смисъл е въведена норма /чл. 8, ал. 4/, че лицата

могат да изпълняват цели по съответните наредби за масово разпространени отпадъци с тези кодове, когато при дейността си покриват критериите по чл. 8. Това е изцяло в духа на новата рамка по Директива 2008/98/ЕО. В този смисъл всеки вид предварително третиране, като рязане, механично третиране, почистване и отстраняване на замърсителите, което е необходимо за подготвянето на отпадъците за крайната им употреба в производства или рециклиращи предприятия, трябва да бъде завършено преди отпадъкът да бъде освободен от статута му на отпадък. Това е стъпка в посока създаване на рециклиращо общество, което третира отпадъците като ценен ресурс, и ще доведе в подем в сферите на производството и предлагането на услуги, свързани с рециклирането, при спазване на новата йерархия и рамка за управление на отпадъците по Директива 2008/98/ЕО.

10. Въведено е изрично изключение, че за дейностите по подготовка на неотпадъци с кодове R 12 и R 13 не се издава разрешение, регистрационен документ и т.н /чл. 17, ал. 2, т. 4/. Тези лица само подават информация до ИАОС – годишни отчети какво количество са подготвили за повторна употреба, за да може държавата да го вземе предвид при мерките и докладването за предотвратяването на отпадъците /чл. 75, ал. 1/. Този подход изцяло съответства на новата йерархия при управлението на отпадъците, която държавите-членки следва да съобразят при разработването на законодателството и политиките си съгласно новата Рамкова директива за отпадъците. В тази връзка е и разпоредбата на § 17 от ПЗР, съгласно който тези случаи се зачитат за изпълнение на целите за отделните видове масово разпространени отпадъци, което е изцяло в съответствие с разпоредбите на чл. 6, параграф 3 от Рамковата директива за отпадъците.

11. С цел стимулиране на повторната употреба, като приоритет в йерархията при управлението на отпадъците се създават мрежи за повторна употреба от домакинствата на територията на общината, по пример на много държави-членки, където функционират такива пазари за повторна употреба, където домакинствата се освобождават от ненужни вещи, продавайки ги на символична цена /чл. 43, ал. 3, т. 14/.

12. С оглед избягване на ненужно административно бреме лицата, които извършват дейност като търговец и брокер по закона се регистрират само ако не притежават друго разрешение, документ и т.н. /чл. 17, т. 7/. Така се избягва административна тежест за бизнеса и двойно облагане с такси за регистрации при един и същ орган.

13. Въвежда се принципа на мълчаливо съгласие за всички регистрационни и разрешителни режими, предвидени в проектозакона.

14. Прецизирани са задълженията на кметовете на общините, както и системите за управление на битови отпадъци от домакинствата и други подобни. Посочени

са изискванията към договорите /чл. 44/, които кметовете са длъжни да сключват с оператори с отпадъци или с колективни, съответно с индивидуални системи за оползотворяване на масово разпространени отпадъци, към обхванатото от системите население /чл. 46/ и други. Заложени са цели за подготовка за повторна употреба и рециклиране на битови отпадъци, обхващащи домакинските и подобни на домакинските отпадъци, и са определени количествено и поетапно самите цели /чл. 47/. Изпълнението им е възложено на всяка община поотделно. Въведени са задължения на притежателите на подобните на домакинските отпадъци да ги предават за разделно събиране, както и задължение на всички лица извършващи дейности с такива отпадъци да ги събират разделно /чл. 13/, като по този начин се въвежда разделно събиране без да се утежнява излишно действащата вече система за събиране на отпадъци, като се използва наличната инфраструктура и така се спазват принципите на Общностното право, въведени в Новата рамкова директива – за осъществимост от технологическа, екологична и икономическа гледна точка и без да се засяга съществено функционирането на вътрешния пазар.

15. Предвидени са и задължения към регионалните сдружения на общини, сдружили се с цел изграждането, стопанисването и грижата за регионални депа за отпадъци, като в същото време са заложени преходни периоди за действие на съществуващите в процеса на закриване регионални депа за битови отпадъци. Поставени са изисквания към собствениците на депа да дават обезпечения /чл. 66-69/ под формата на отчисления от всеки тон, депониран отпадък или депозиране на средства по специални доверителни сметки, съответно учредяване на банкови гаранции за нужди на следексплоатационни грижи и рекултивацията на площадките на депата. Изрично е посочено, че разходите на такива средства са елементи от разходите за битови отпадъци по чл. 66, ал. 1, т. 3 от Закона за местните данъци и такси/. Уредено е, че банковата гаранция се разходва за закриването и следексплоатационни грижи на площадката на депото, когато същата се усвои от РИОСВ /чл. 67, ал. 11/. Предвидени са реда и начините за определяне размера и предоставянето на обезпеченията, разходването на средствата от отчисленията, условията за тяхното усвояване да се извършва по реда на наредба. Със закона се установява, че когато се ползват елементи от системите, които вече са изградени, не се допускат допълнителни разходи за общините /чл. 44, ал. 5/. Указано е, че методите за изчисляване на изпълнението на целите по ал. 2 се определят с акт на Европейската комисия по чл. 11, ал. 2 от Директива 2008/98/ЕО.

16. По отношение на разрешителните режими, глава шеста е структурирана по тежест на съответния режим. Регистрационния режим е сравнително облекчен /чл. 84 и сл./. Въвежда се принципът, когато площадката е една разрешението/регистрационният документ да се издава от директора на РИОСВ по местонахождението й, а когато площадките са няколко, компетентен да е директорът по месторегистрация на лицето, като за чуждестранните лица, това ще

е директорът на РИОСВ-София. По този начин се осигурява възможност за обжалването на актовете на регионалните структури, по административен ред – пред министъра на околната среда и водите, и се дава възможност за упражняване на контрол по отношение на актовете на специализираната администрация при спазване на йерархията на административните органи от страна на по-висшестоящ орган, какъвто е министърът. Спазва се основния принцип в административното право за упражняване на субординация и координация, като същевременно се осигурява възможност за защита и за обжалването на индивидуалните административни актовете, каквито са разрешенията и регистрационните документи и по административен ред – пред министъра на околната среда и водите /чл. 88, ал. 2 и чл. 98, ал. 5/. Предложеният режим е изцяло синхронизиран с глава осма и контролът, упражняван от регионалните структури по отношение на лицата, извършващи дейности с отпадъци.

17. Запазен е лицензионният режим за търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали, като удачен за проверка и контрол върху законността на дейността и произхода на отпадъците от тези видове. Прецизирана е документацията при сделки с тях, а също са предвидени образци на декларации и сертификати за проследимост на произхода на тези отпадъци /Чл. 35, ал. 4 и 5/. Удостоверението за дейности с такива отпадъци, издавано от РИОСВ, се заменя с регистрационен документ по глава шеста, раздел I, като по този начин страната унифицира документа за дейности с неопасни отпадъци, които не подлежат на разрешение съгласно правилата на Рамковата Директива за отпадъци и се възползва от правото за отклонение от разрешителния режим по чл. 25 от Директивата. Така се осигурява опростяване на административно-бюрократичната тежест. Запазват се: регистрите, в които се вписват данни за сделките с отпадъци, както и изискванията към видеонаблюдението, с условието, че записите от устройствата ще бъдат съхранявани до 1 месец, в съответствие с изискванията на Закона за частната охранителна дейност. В проекта се прецизират изискванията към площадките за дейности с такива отпадъци и тяхното местоположение като се съобразява липсата на общи устройствени планове в над 70% от населените места в страната, разпоредбите на Закона за устройство на територията и другите приложими актове по устройство на територията. Поставя се изискване същите да бъдат изведени от жилищните зони и да бъдат разполагани на площадки, определени с ПУП за производствени и складови функции, зони със специално или смесено предназначение, както и на пристанища за обществен транспорт с национално и регионално значение и на обекти на железопътната инфраструктура със стопанско предназначение или на площадки, в които са изградени и функционират индустриални ЖП клонове, както и на ж.п. гари и пристанища с обществено предназначение /чл. 34, ал. 2/.

Предложената система от мерки за контрол ще ограничат незаконната дейност и посегателствата върху елементи от обществени метал-съдържащи компоненти,

инсталации и мрежи. Запазена е забраната за изкупуване на такива елементи от физически лица. Запазени са сертификатите за произход с цел установяване на законния произход на тези суровини.

18. Въведен е раздел, посветен на контрола върху дейността на индивидуалните и колективните системи за управление на масово разпространените отпадъци. За тежки нарушения се предвижда заплащане на продуктови такси, като за съществени нарушения, които по характер са особено тежки, тъй като застрашават изпълнението на националните цели, се предвижда отнемане на разрешението и усвояване в полза на МОСВ на банковата гаранция. Въведени са преходни разпоредби за действащите организации по оползотворяване, с които се приключва изпълнението на целите им по досегашния ред в различните хипотези /§ 7 от ПЗР/. Предоставена е възможност на действащите организации да представят банкова гаранция и да платят такса, за да им се преиздаде разрешението по новия закон, тъй като в проектозакона няма други съществени нови изисквания спрямо заверените организации и не е необходимо да подават документи, които вече са на разположение на компетентния орган. За организациите по оползотворяване на отпадъци от опаковки е въведено специфично изискване – да подадат и договори с кметове и документи, доказващи обхващането на населението, предвид спецификата при тези организации.

19. С глава пета, раздел II са ясно определени изискванията за водене и съдържанието на публичните регистри по закона, като е определено, че регистрите на разрешенията и регистрационните документи за дейности се създават от регионално-компетентните органи по издаването на съответния документ /РИОСВ/, а последните изпращат служебно информацията до Изпълнителна агенция по околна среда за оповестяване на данните на електронната страница на агенцията. Регистърът на дейностите с отпадъци от черни и цветни метали се запазва в Министерство на икономиката, енергетиката и туризма.

20. Изяснен е характерът на продуктовите такси, които се събират за оползотворяване на масово-разпространени отпадъци по закона /отпадъци опаковки, МПС, ЕЕО, НУБА, масла, гуми, полиетиленови торбички/. Предвидена е възможност дължимите такси извън тези, за които задължените лица учредяват банкова гаранция по закона /това е ангажимент на колективните и индивидуални системи/ да бъдат събирани по реда на Гражданско-процесуалния кодекс /ГПК/ чрез издаване на заповед за незабавно изпълнение по чл. 417, ал. 1, т. 1 от него в полза на органа по чл. 64. Прецизиран е начинът за учредяване и усвояване на банкови гаранции от колективните и индивидуални системи за оползотворяване на отпадъци, като е подчертано, че единствено при „съществено нарушение" на целите по закона е допустимо усвояване до размера на неизпълнението. Дадено е определение за „съществено неизпълнение", което е превишаващо с 30% изпълнението на съответните цели по закона и наредбите.

21. Предвидено е разработване на програма и план за предотвратяване на отпадъци до 12 декември 2013 г., в които да бъдат поставени целите и определени сроковете за предотвратяване на отпадъци. С програмата се поставят задачи да се набележат конкретни мерки за предотвратяване на образуването на отпадъци, насърчаване на повторната употреба и рециклирането и показатели за измерване на изпълнението.

22. Определени са: Годишно докладване на количества неотпадъци, количества отпадъци по Регламент за превоз, и количества отпадъци, подготвени за повторна употреба /чл. 75/, както и количествата на всички отпадъчни потоци, реда, за което се определя със специална наредба. По реда на наредбата по чл. 39 се предвижда да се предоставя информация за количествата ОЧЦМ, с които са извършени сделки и дейности по закона.

23. Със закона е направено ясно разграничаване на задълженията на контролните органи по прилагане на закона, определени са функциите им по налагане на принудителни административни мерки и наказания, конкретизирани са техните функции и правомощия.

24. Направена е преоценка на съществуващите административно-наказателни разпоредби с оглед ефективното им прилагане и диференциране на наказанията по тежест на нарушенията. Въведени са административни наказания и за виновните длъжностни лица, които не изпълняват своите задължения по закона. Административните нарушения са структурирани по групи нарушения и според вида на отпадъците с цел по-ясното им прилагане. Контролът се систематизира по вид и тежест на нарушенията, като за леки и средни нарушения се предвижда налагане на имуществена санкция по закон, чиито размер е съобразен с тежестта на извършване на нарушението, което е основен принцип в правото.

25. Правно-технически предимства на законопроекта: Законопроектът е структуриран в 9 глави, тематично надграждащи материята в него и изцяло е съобразен със Закона за нормативните актове и Указ № 833 за прилагането му.

26. При изготвянето на проектозакона са съобразени мнението и позициите на заинтересованите бизнес-организации, направена е оценка на финансовата и административната тежест на законопроекта, съобразени са всички изисквания на Рамковата директива и другите специални директиви, посветени на отпадъците. Отчетени са пропуските и празнотите в действащия Закон за управление на отпадъците и са предложени подобрени и усъвършенствани механизми за контрол, превенция на нарушенията и подобряване на системата за отчет и докладване. Взети са предвид по-горестоящите нормативни актове, като Конституцията на Република България, като е избегната колизията със съществуващите норми в други нормативни актове.

27. Очаква се приемането на проекта на закона за управление на отпадъците да доведе до:

- Хармонизиране на изискванията на националното законодателство с изискванията на ЕС в областта на управление на отпадъците;
- Разширяване на обхвата на съществуващите системи за разделно събиране на отпадъци от хартия и картон, пластмаса, стъкло и метали, в т.ч. отпадъци от опаковки. Повишаване на количествата рециклирани и оползотворени отпадъци в страната;
- Засилване на партньорството между общините при изграждане на система от регионални съоръжения и инсталации за третиране на отпадъците, отговаряща на нормативните изисквания и съвременните технически стандарти;
- Ограничаване на рисковете за околната среда при дейностите по транспортиране и третиране на отпадъци.
- Намаляване и предотвратяване на количествата отпадъци и правилно управление на отпадъчните потоци през целия жизнен цикъл.
- Премахване на излишна административна тежест за участниците в процесите по управление на отпадъците, включително и за контролните органи.

ВНОСИТЕЛИ: